

Kendelse af den 10. januar 2025 - J.NR. 23/12027

Stadfæster Erhvervsstyrelsens afgørelse, i det klager er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16.

Hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 18, stk. 1, § 11, § 17 og § 26, stk. 1
Jacob Hjortshøj, Katrine Illum Larsen og Michael Kistrup.

Kendelse

AA ApS

mod

Erhvervsstyrelsen

Ved skrivelse af 13. oktober 2023 har advokat BB, ref. xxxxxx på vegne af AA ApS (herefter klager) påklaget Erhvervsstyrelsens afgørelse af 28. september 2023, idet styrelsen har påbudt klager **(A)** at opdatere virksomhedens risikovurdering, herunder identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 1, **(B)** at opdatere virksomhedens skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, jf. hvidvasklovens § 8, stk. 1, **(C)** at sikre at virksomheden har forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvaskloven § 18, **(D)** at foretage en tilstrækkelig vurdering og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, **(E)** løbende at overvåge en etableret forretningsforbindelse, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, **(F)** at foretage en tilstrækkelig risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3, **(G)** omgående at underrette Hvidvasksekretariatet ved mistanke om en kundes tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

I afgørelsen har Erhvervsstyrelsen endvidere over for klager afgivet **(H)** påtale for ikke rettidigt at have kontrollere kundens identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, jf. hvidvasklovens

§ 11, stk. 1. nr. 2, jf., § 10, nr. 1, **(I)** påtale for ikke rettidigt at have gennemført rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, således virksomheden med sikkerhed ved hvem den eller de reelle ejere er, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1. nr. 3, 1. pkt., jf., § 10, nr. 1, **(J)** påtale for ikke at have vurderet og hvor relevant indhentet oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, jf. § 10, nr. 1, **(K)** påtale for ikke at have foretaget en risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3, jf. § 10, nr. 1, **(L)** påtale for ikke have gennemført skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 17, jf. § 10, nr. 1, **(M)** påtale for ikke rettidigt at kontrollere om en kunde er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1, **(N)** påtale for ikke at kontrollere om en kunde er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1, **(O)** påtale for ikke at have foretaget en undersøgelse om baggrunden for og formålet med alle transaktioner, transaktionsmønstre og aktiviteter der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

Ankenævnets formand afviste den 12. januar 2024, at imødekomme klagers anmodning om at tillægge klagen opsættende virkning.

Sagens omstændigheder:

Erhvervsstyrelsen har i en af Erhvervsankenævnet indhentet redegørelse af 19. december 2023 over sagens faktiske omstændigheder oplyst følgende:

”...

Sagens faktiske omstændigheder

Erhvervsstyrelsen varslede den 10. juni 2022 AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, (herafter; klager) vedrørende tilsynsbesøg om overholdelse af hvidvasklovens § 57, stk. 1. Klager blev i den forbindelse anmodet om at fremsende en redegørelse for virksomhedens aktiviteter samt virksomhedens overordnede risikovurdering, skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller samt en kundeliste. (bilag 1)

Formålet med tilsynet var at føre kontrol med virksomhedens overholdelse af hvidvaskloven¹ samt vejlede virksomheden herom.

Erhvervsstyrelsen sendte den 20. juni 2022, 21. juni 2022 og 23. juni 2022 ryk-
kere til klager, da klager ikke havde reageret på styrelsens varslingsbrev. Den
24. juni 2022 meddelte Erhvervsstyrelsen klager, at den planlagte dato for til-
synsbesøget den 27. juni 2022 blev rykket, og klager fik en ny frist for at ind-
sende materiale til den 27. juni 2022. (bilag 2-5)

Erhvervsstyrelsen skrev den 14. juli 2022 til klager, hvor styrelsen igen rykkede
for indsendelse af materiale og varslede, at tilsynsbesøget ville finde sted den
21. september 2022. Styrelsen sendte desuden en e-mail til klager, hvor styrelsen
gjorde opmærksom på, at klager havde fået en rykker og en ny dato for tilsyn i
virksomhedens digitale postkasse. (bilag 6 og 7)

Erhvervsstyrelsen skrev en ny mail til klagers ejer og direktør, CC, den 28. juli
2022, og rykkede for materialet, hvorefter styrelsen modtog et autosvar fra kla-
gers ejer og direktør om, at han var på ferie frem til den 8. august 2022. (bilag 8
og 9)

Den 12. september 2022 sendte Erhvervsstyrelsen endnu en rykker til klagers
digitale postkasse, samt en mail til klagers ejer og direktør, hvori det blev varslet,
at tilsynsbesøget blev rykket til d. 11. oktober 2022, da klager ikke havde re-
sponderet på styrelsens varslingsbrev og rykker. (bilag 10 og 11)

Efter ovenstående række af henvendelser siden 10. juni 2022 kontaktede klagers
ejer og direktør første gang Erhvervsstyrelsen telefonisk den 13. september
2022, hvor han spurgte til, hvorfor både Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab
DD og AA ApS blev varslet til et tilsynsbesøg samme dag. Styrelsen forklarede,
at der ville blive ført tilsyn med begge virksomheder på samme dag, men at det
blev delt op, så tilsynet ville vedrøre Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab
DD den første del af dagen, og derefter AA ApS. Klagers ejer og direktør lovede
at sende kundelisten og materialet til styrelsen den 19. september 2022. (bilag
12 - telefonnotat)

Klager skrev den 19. september 2022 til Erhvervsstyrelsen, at klager grundet
travlhed var forhindret i at sende det anmodede materiale, men at det ville blive
sendt i løbet af ugen. (bilag 13)

Erhvervsstyrelsen svarede klager den 20. september 2022, og bad om at få ma-
terialet hurtigst muligt og senest den 21. september 2022, grundet klagers mang-
lende svar siden varslingen, og henset til at materialet er noget klager skal have
liggende. (bilag 14)

¹ LBK nr. 316 11. marts 2022 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme med senere ændringer.

Erhvervsstyrelsen modtog den 21. september 2022 en kopi af klagers "kundeliste 2022" og "AA ApS erhvervsmæssige aktiviteter". Klager sendte den 22. september 2022 en kopi af virksomhedens "AA ApS anti-hvidvaskpolitik", "AA ApS risikovurdering" og "AA ApS anti-forretningsgange". (bilag 15-20)

Klager skrev den 5. oktober 2022 til styrelsen, at klagers ejer og direktør ikke kunne være til stede d. 11. oktober 2022 grundet et privat forhold, der medførte, at han ikke ville være på kontoret i to uger. Erhvervsstyrelsen rykkede derfor dato for tilsynet til den 2. november 2022, hvilket klager accepterede den 6. oktober 2022. (bilag 21)

Tilsynsbesøget blev afholdt på virksomhedens adresse den 2. november 2022.

Erhvervsstyrelsen informerede på tilsynsbesøget om, at der var mulighed for eftersendelse af allerede eksisterende materiale i henhold til de gennemgåede kundesager i umiddelbar forlængelse af tilsynsbesøget.

Erhvervsstyrelsen modtog den 10. november 2022 følgende materiale fra klager:

Opdateret materiale i henhold til hvidvasklovens § 7 og § 8 i form af dokumenterne "AA ApS anti-hvidvaskpolitik", "AA ApS anti-hvidvaskforretningsgange" og "AA ApS risikovurdering". (bilag 22-25)

I relation til kundesagen EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, fremsendte klager en aktivitetslog fra klagers system, [System 1]. Klager fremsendte tilmed en kopi af et kørekort for den reelle ejer af kunden, uden en dato for indhentelse. I relation til kundesagen FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx, fremsendte klager en kopi af et kørekort og sundhedskort på den reelle ejer, men uden angivelse af dato for indhentelse, samt en kopi af posteringer, der viser tilbagebetaling af egenkapital. (bilag 26-31)

Udkast til afgørelse blev sendt i høring hos klager den 24. april 2023 med frist for bemærkninger den 16. maj 2023. Klagers partsrepræsentant kontaktede Erhvervsstyrelsen den 26. april 2023 med anmodning om fuld aktindsigt i pågældende sag samt sagen vedrørende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxxx. (bilag 32-34)

Styrelsen fremsendte den 2. maj 2023 afgørelse om aktindsigt for henholdsvis pågældende sag samt i sagen vedrørende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxxx. (bilag 35 og 36)

Klagers partsrepræsentant havde ligeledes ved anmodningen om aktindsigt anmodet om fristforlængelse på 4 uger løbende fra tidspunktet for modtagelse af afgørelsen om aktindsigt, hvilket Erhvervsstyrelsen imødekom, og høringsfristen var dermed den 30. maj 2023.

Klagers partsrepræsentant sendte den 30. maj 2023 en mail til Erhvervsstyrelsen, hvori de anmodede om yderligere en måneds fristforlængelse til den 30. juni

2023 grundet sagens omfang. Erhvervsstyrelsen svarede den 1. juni 2023, at høringsfristen kunne forlænges til den 12. juni 2023, da klager i forvejen havde fået en længere høringsperiode end normal praksis. (bilag 37)

Klagers partsrepræsentant fremsendte den 12. juni 2023 høringssvar samt tilhørende bilag, som styrelsen har medtaget i grundlaget for afgørelsen. (bilag 38-99)

Styrelsen kvitterede for modtagelsen af klagers høringssvar den 13. juni 2023. (bilag 100)

Partsrepræsentanten har endvidere 2 uger efter høringsfristen, som var blevet udskudt af 3 omgange, fremsendt en revideret skrivelse inkl. bilag d. 23. juni 2023 samt supplerende skrivelse inkl. bilag d. 7. juli 2023. (bilag 101-105)

Erhvervsstyrelsen skrev den 30. juni 2023 til klagers partsrepræsentant, at Erhvervsstyrelsen ikke ville tage den dokumentation, der var indsendt efter høringsfristen i betragtning. Klagers partsrepræsentant kontaktede styrelsen samme dag, og anmodede om at få oplyst efter hvilken hjemmel Erhvervsstyrelsen havde afvist klagers yderligere høringssvar. (bilag 106 og 107)

Erhvervsstyrelsen meddelte den 10. juli 2023 til klagers partsrepræsentant, at styrelsen træffer afgørelse på baggrund af den information, styrelsen har fået på tilsynet samt den dokumentation, som klager har fremsendt inden for høringsfristen den 12. juni 2023. Endvidere angav styrelsen, at såfremt klager ikke var enig i Erhvervsstyrelsens afgørelse, ville der være mulighed for at påklage afgørelsen til Erhvervsankenævnet. (bilag 108)

Klagers partsrepræsentant meddelte den 14. juli 2023 Erhvervsstyrelsen, at der var indgivet klage til Folketingets Ombudsmand på vegne af klager samt Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx. (bilag 109-121)

Klager havde anmodet om opsættende virkning, samt at sagerne ligeledes skulle sættes i bero i forbindelse med sagsbehandlingen hos Folketingets Ombudsmand, hvorfor styrelsen ikke foretog sig yderligere i forhold til fremsendelse af endelig afgørelse.

Da Erhvervsstyrelsen ikke havde modtaget opfølgning eller lignende efter indgivelsen af klagen, kontaktede styrelsen selv Folketingets Ombudsmand den 1. september 2023 for at blive orienteret om den videre proces. Folketingets Ombudsmand orienterede om, at sagen var blevet afvist. På denne baggrund valgte Erhvervsstyrelsen at genoptage sagsbehandlingen. (bilag 122 – telefonnotat)

Erhvervsstyrelsen traf endelig afgørelse i sagen den 28. september 2023.

Afgørelse om overholdelse af hvidvaskloven sammen med offentliggørelsesmeddelelse blev fremsendt til klager den 28. september 2023. Erhvervsstyrelsen orienterede ligeledes klagers partsrepræsentant herom. (bilag 123-126)

Klagers partsrepræsentant skrev den 28. september 2023 på vegne af klager og Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, at de ikke mente, at der var grundlag for at offentliggøre Erhvervsstyrelsens reaktioner, og anmodede om, at reaktionerne ikke blev offentliggjort inden fristen på de 4 uger for at klage til Erhvervsankenævnet var udløbet, eller en frist på ikke under 10 dage, til at fremkomme med bemærkninger til hvidvasklovens § 62, stk. 6. (bilag 127)

Erhvervsstyrelsen svarede den 4. oktober 2023, at klager havde en frist til den 13. oktober 2023 til at komme med bemærkninger til hvidvasklovens § 62, stk. 6. (bilag 128)

Klagers partsrepræsentant orienterede den 13. oktober 2023 Erhvervsstyrelsen om, at klager ønskede at påklage afgørelsen til Erhvervsankenævnet. Vedhæftet orienteringen var et foreløbigt klageskrift. Ligeledes blev der fremsendt bemærkninger vedrørende offentliggørelse efter hvidvasklovens § 62. (bilag 129-132)

Klagers partsrepræsentant fremsendte den 10. november 2023 endeligt klageskrift. (bilag 133 og 134)

...”

I Erhvervsstyrelsens afgørelse af 28. september 2023 hedder det:

”...

Erhvervsstyrelsen har kontrolleret, om virksomheden overholder hvidvaskloven samt regler udstedt i medfør heraf. Erhvervsstyrelsen har ud fra en risikobaseret tilgang fokuseret på følgende områder:

- Virksomhedens kundekendskabsprocedurer
- Undersøgelles- og underretningspligten

Virksomhedens erhvervsmæssige aktiviteter består af udarbejdelse af budgetter og forretningsplaner, oprettelse af selskaber, udarbejdelse af dokumentation for ansøgning om erhvervskonti, bogføring, regnskab, lønadministration, fakturering på vegne af klienter og skattesager.

Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at virksomheden er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16.

Erhvervsstyrelsen vejledte på tilsynsbesøget om:

- De generelle krav i § 7 og § 8 i hvidvaskloven
- Undersøgelles-, noterings- og underretningspligten, herunder brugeroprettelse på www.hvidvask.dk (GoAML)
- Kundekendskabsprocedurer, herunder reglerne for politisk eksponerede personer

På tilsynsbesøget udtog Erhvervsstyrelsen følgende 10 kundesager, som blev gennemgået:

- EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx
- GG ApS (Opløst efter erklæring), CVR-nr. xxxxxxxxx
- HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx
- II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx
- JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx
- KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx
- LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx
- MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx
- NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx
- FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx

Efter tilsynsbesøget har virksomheden den 10. november 2022 i en mail eftersendt følgende:

- AA ApS risikovurdering
- AA ApS anti-hvidvaskpolitik
- AA ApS anti-hvidvaskforretningsgange
- Bilag 14 – EE A/S, kørekort
- Bilag 15 – Aktivitetslog for EE A/S

Erhvervsstyrelsen indskærper over for virksomheden, at de kundeforhold, hvor direktøren eller ansatte i AA ApS er reelle ejere, også skal anses som kunder i henhold til hvidvaskloven i de tilfælde, hvor virksomheden foretager registreringer for disse kunder på VIRK.dk, hvorfor der ligeledes skal gennemføres kundekendskabsprocedurer i henhold til disse kundeforhold. Erhvervsstyrelsen kunne på tilsynsbesøget konstatere, at virksomheden i kundesagen vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), og MM ApS ikke havde gennemført kundekendskabsprocedurer, da virksomheden oplyste, at de ikke anså selskaberne som et kundeforhold i hvidvasklovens forstand, grundet henholdsvis medarbejderens og direktørens rolle som reel ejer i selskaberne.

2. Erhvervsstyrelsens reaktioner

2.1 Påbud – Erhvervsstyrelsen afgiver følgende påbud

Det fremgår af hvidvasklovens § 7, stk. 1, at der er krav om, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel og skal klarlægge, hvilke forretningsområder i virksomheden, der er eksponeret for hvidvask og terrorfinansiering, hvor store disse risici er, og hvordan de kan manifestere sig. Virksomhedens forretningsmodel er en beskrivelse af virksomhedens kundetyper, produkter/tjenesteydelser, leveringskanaler samt lande og geografiske områder. Erhvervsstyrelsen bemærker, at der i materialet skal fremgå en særskilt risikovurdering af henholdsvis hvidvask og terrorfinansiering i henhold til de enkelte risikofaktorer.

Af virksomhedens materiale bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden beskriver omfanget af kundetyperne, kundernes virksomhedsstørrelse m.m. Kundetyperne skal dog yderligere beskrives med udgangspunkt i eksternt materiale, virksomhedens egne erfaringer og lign. i henhold til de risici, som knytter sig til de enkelte kundetyper. Eksempelvis har virksomheden flere fonde og foreninger. Den nationale risikovurdering af terrorfinansiering (PET) beskriver f.eks. risici i tilknytning til erhvervsdrivende fonde. Disse risici skal virksomheden inddrage i sin risikovurdering. Det samme gør sig gældende for de andre kundetyper, som virksomheden identificerer. Virksomheden skal i denne sammenhæng også identificere sine kontantbaserede kundetyper for at beskrive, analysere og risikovurdere dem, da de udgør en øget risiko, jf. hvidvasklovens bilag 3.

Virksomheden skal beskrive, analysere og risikovurdere de produkter og tjenesteydelser, som virksomheden leverer. Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden skal inddrage generelle risici tilknyttet de enkelte produkter og tjenesteydelser. Dette skal blandt andet gøres med udgangspunkt i eksternt materiale, virksomhedens egne erfaringer og lign.

Af virksomhedens materiale fremgår det, at virksomheden yder rådgivning vedrørende moms og skat. Virksomheden får ikke beskrevet eller analyseret disse ydelser i materialet. Af materialet nævner virksomheden ligeledes en del ydelser, som virksomheden ikke leverer. Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at virksomhedens materiale skal afspejle den til enhver tid aktuelle forretningsmodel.

Virksomheden skal beskrive, analysere og risikovurdere leveringskanalerne, som virksomheden benytter sig af. Af virksomhedens materiale fremgår en kortere beskrivelse heraf. Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden skal inddrage generelle risici tilknyttet de enkelte leveringskanaler.

Af virksomhedens materiale fremgår der ikke en tilstrækkelig beskrivelse af virksomhedens leveringskanaler. Af afsnittet vedrørende kundetyper fremgår det, at virksomheden blandt andet får sine kunder gennem netværk. Virksomheden skal i sit materiale beskrive, analysere og risikovurdere denne form for leveringskanal. Endvidere skal virksomheden beskrive, analysere og risikovurdere virksomhedens andre leveringskanaler, herunder hvordan virksomheden løbende er i kontakt med sine kunder m.m.

Styrelsen bemærker, at dette gør sig særligt gældende, da det på tilsynsbesøget kunne konstateres, at virksomheden samarbejder med flere virksomheder, herunder også indehaver OO andre virksomheder, og håndteringen af kunde-forhold, som f.eks. også behandles hos tredjemand, har virksomheden ikke beskrevet, herunder eksempelvis hvordan kontakten foregår mellem tredjemand og eventuelt kunden, hvordan relevant materiale behandles og kontrolleres. Dette skal være beskrevet i en sådan tilstrækkelig grad, at virksomheden ud fra beskrivelsen ligeledes kan identificere særlige risici tilknyttet hertil.

Virksomheden skal beskrive, analysere og risikovurdere lande og geografiske områder, som er relevant for virksomheden i henhold til kunder og ydelser,

herunder også om virksomheden har distancekunder. Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden blandt andet skal inddrage generelle risici tilknyttet kunder, som vil være defineret som værende *distancekunder*. Denne kundetype vil generelt være omfattet af en *øget risiko*, særligt hvis virksomheden ikke fysisk har mødt kunden. I henhold til *lande og geografiske områder* er det derfor vigtigt, at man får identificeret sine kundetyper, deres geografiske placering samt tilknytning til andre lande og risikovurderet dette i sammenhæng med sine leverings-kanaler. Dette har virksomheden ikke gjort i sit materiale.

Afslutningsvist bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i sit materiale ikke har beskrevet, analyseret og risikovurderet sine kundetyper, produkter og tjenesteydelser, leveringskanaler samt lande og geografiske områder i henhold til risikofaktorer, der knytter sig til terrorfinansiering, da der skal tages selvstændigt stilling til dette ved hvert punkt.

Erhvervsstyrelsen bemærker tilmed, at virksomhedens risikovurdering skal tage stilling til virksomhedens iboende risici, hvorfor virksomheden ikke i risikovurderingen skal anføre hvilke risikominimerende tiltag virksomheden udfører.

På baggrund af ovenstående er det Erhvervsstyrelsens vurdering, at virksomheden ikke har udarbejdet en risikovurdering, som i tilstrækkelig grad beskriver virksomhedens forretningsmodel. Virksomheden skal foretage en analyse og risikovurdering af virksomhedens kundetyper, produkter og tjenesteydelser, leveringskanaler samt lande og geografiske områder. Virksomheden skal underbygge risikovurderingen af relevant data. Dette skal ske ved inddragelse af den nationale risikovurdering for hvidvask, den nationale risikovurdering for terror-finansiering (PET) og den supranationale risikovurdering.

Erhvervsstyrelsen fastholder på denne baggrund følgende påbud:

A. Påbud om at opdatere virksomhedens risikovurdering, herunder identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 1.

Quick-guide til udarbejdelse af risikovurdering efter hvidvasklovens § 7 kan indhentes på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

-

Det fremgår af hvidvasklovens § 8, stk. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, underretnings- og noteringspligten, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere samt intern kontrol.

Politikker, forretningsgange og kontroller skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens risikovurdering foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Af virksomhedens anti-hvidvaskforretningsgange fremgår det, at der er udstedt lovbekendtgørelse nr. 380 af 2. april 2020, og loven er senest ændret ved Lov nr. 1563 af 27. december 2019 om ændring af hvidvaskloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love. Erhvervsstyrelsen bemærker, at den gældende lovbekendtgørelse er LBK nr. 316 af 11. marts 2022 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme med senere ændringer. Virksomheden er efter gældende lov omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16. Yderligere anføres det i samme materiale, at virksomheden er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 17, hvilket ikke længere gør sig gældende. Virksomheden er forpligtet til løbende at orientere sig i gældende regler. Ligeledes skal virksomheden løbende foretage opdatering af sit materiale, så det er i overensstemmelse med virksomhedens forretningsmodel samt gældende lovgivning, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 1, 3. pkt.

Af virksomhedens forretningsgange vedrørende kundekendskabsprocedurer fremgår der ikke en tilstrækkelig beskrivelse af, hvornår den gennemfører kundekendskabsprocedurer, hvordan virksomheden vægter relevante faktorer ved risikovurderingen af konkrete kunder, hvilken indflydelse risikovurderingen har på omfanget af kundekendskabsproceduren, og hvordan virksomheden vurderer formål og tilsigtet beskaffenhed. I hvidvaskloven er der fastsat minimumskrav for omfanget af risikovurderingen af en kunde samt vurdering af den enkelte kundes formål og tilsigtede beskaffenhed. Ligeledes skal virksomheden i sit materiale beskrive, hvordan den behandler kunder af begrænset, middel eller øget risiko.

Derudover skal virksomheden ligeledes beskrive, hvordan den gennemfører kundekendskabsprocedurer i henhold til kunder, som den får fra sine faste samarbejdspartnere, herunder også kunder som henvises fra ejernes øvrige virksomheder, blandt andet Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD samt PP ApS.

Virksomheden skal beskrive sine forretningsgange for undersøgelses-, underretnings- og noteringspligten således, at virksomheden beskriver proceduren for undersøgelse, hvis virksomheden bliver bekendt med en usædvanlig aktivitet eller transaktion. Virksomheden skal i henhold til underretningspligten beskrive, hvordan denne forpligtelse håndteres, herunder hvad rollen som hvidvaskansvarlig indebærer, og hvilken rolle den hvidvaskansvarlige har gennem processen, om usædvanlige forhold skal drøftes med ledelsen m.m. Ligeledes skal det af materialet fremgå, at underretning skal ske omgående til Hvidvasksekretariatet, hvis en mistanke ikke kan afkræftes.

Erhvervsstyrelsen bemærker for en god ordens skyld, at Statsadvokaten for særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK) blev nedlagt ved årsskiftet. Organisationen blev den 1. januar 2022 afløst af National enhed for Særlig Kriminalitet (NSK), hvorunder Hvidvasksekretariatet er en selvstændig enhed.

Af virksomhedens materiale skal der fremgå en beskrivelse af virksomhedens forretningsgange vedrørende noteringspligten, herunder hvordan virksomheden sikrer, at der sker korrekt notering i forbindelse med opfyldelse af kravene efter hvidvaskloven.

Af virksomhedens beskrivelse af opbevaringspligten skal der fremgå en beskrivelse af, hvordan virksomheden opbevarer indhentede oplysninger, og hvordan den konkret sikrer, at der sker sletning af personoplysninger 5 år efter forretningsforbindelsen ophør. Af materialet fremgår det, at opbevaring af materiale sker i sagsbehandlingssystemet [System 1]. Virksomheden beskriver dog ikke nærmere herom, og virksomheden beskriver ej heller, hvordan den sikrer sletning af personoplysninger efter 5 år. Styrelsen kunne endvidere på tilsynsbesøget konstatere, at virksomheden også opbevarer materiale i relation til kundesagerne på et fællesdrev. Anvendelsen af disse fællesdrev samt procedurerne i henhold hertil skal ligeledes fremgå af virksomhedens materiale, hvilket det ikke gør for nuværende.

Virksomheden skal ligeledes beskrive sine forretningsgange for intern kontrol således, at virksomheden har taget stilling til, hvad kontrollen skal sikre, hvordan den skal foretages, og hvordan der skal rapporteres om kontrollen til ledelsen. Udover de punkter som virksomheden har oplistet, så skal virksomhedens interne kontrol bestå af følgende to dele: 1) Kontrol af at virksomhedens politikker og forretningsgange overholdes, og 2) kontrol af at kontrollerne bliver udført og er egnede.

På baggrund af ovenstående er det Erhvervsstyrelsens vurdering, at virksomhedens skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller er utilstrækkelige.

Erhvervsstyrelsen fastholder på denne baggrund følgende påbud:

B. Påbud om at opdatere virksomhedens skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, jf. hvidvasklovens § 8, stk. 1.

Erhvervsstyrelsens guide til udarbejdelse af skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller efter hvidvasklovens § 8 kan indhentes på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

-

På baggrund af virksomhedens fremsendte materiale har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden

- ikke har udarbejdet forretningsgange til at afgøre om en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person.

Det fremgår af hvidvasklovens § 18, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal sikre sig, at virksomheden har forretningsgange til at afgøre, om en kunde er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person.

Virksomheden har i sit materiale beskrevet, at virksomheden ved brug af [System 1] foretager tjek på Finanstilsynets PEP-liste, men det fremgår ikke, hvordan virksomheden kontrollerer, hvorvidt kunden er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Af materialet fremgår det ej heller, hvordan virksomheden sikrer sig en løbende og optimal kontrol af sine kunders PEP-forhold.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påbud:

C. Påbud om at sikre at virksomheden har forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvaskloven § 18.

-

På baggrund af de udtagne kundesager på tilsynsbesøget har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden ved etablering af forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx,

- ikke tilstrækkeligt har vurderet, og hvor relevant indhentet oplysninger, om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at vurdere og, hvor relevant, indhente oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed. Viden om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed hjælper virksomheden til at vurdere, om forretningsforbindelsen har et legitimt formål og til at få en dybere indsigt i forretningsforbindelsens samlede risikoprofil. Vurderingen skal foretages ved etablering af forretningsforbindelsen, når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig eller i øvrigt på passende tidspunkter, jf. § 10, nr. 1.

I kundesagen vedrørende EE A/S havde virksomheden været med til at stifte selskabet, gennemføre en omdannelse, rådgive og udarbejde årsregnskab. Virksomheden havde ikke i den forbindelse noteret kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, herunder havde virksomheden ikke dokumentation for kapitalens tilstedeværelse i forbindelse med stiftelsen samt omdannelsen af selskabet.

I kundesagen vedrørende HH ApS havde virksomheden været med til at stifte selskabet som en kontant stiftelse. Virksomheden havde ikke i den forbindelse noteret kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, herunder havde virksomheden ikke dokumentation for kapitalens tilstedeværelse i forbindelse med stiftelsen af selskabet.

I kundesagen vedrørende II ApS havde virksomheden foretaget bogføring for kunden, hvor det i regnskabet var anført, at kunden havde et tilgodehavende på 1,5 million kroner i driftsselskabet. Virksomheden havde ikke i den forbindelse noteret tilstrækkeligt om kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, og havde ikke dokumentation liggende for kundens tilgodehavende på 1,5 million kroner.

I kundesagen vedrørende JJ ApS havde virksomheden ikke noteret kundens formål og tilsigtede beskaffenhed.

I kundesagen vedrørende NN ApS havde virksomheden været med til at stifte selskabet. Virksomheden havde i den forbindelse ikke noteret tilstrækkeligt om kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, herunder havde virksomheden ikke dokumentation for kapitalens tilstedeværelse i forbindelse med stiftelsen af selskabet.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påbud:

D. Påbud om at foretage en tilstrækkelig vurdering og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.

-

På baggrund af de udtagne kundesager har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden i forretningsforbindelsen med NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke har foretaget løbende overvågning af en etableret forretningsforbindelse.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, løbende skal overvåge en etableret forretningsforbindelse. Dokumenter, data eller oplysninger om kunden skal løbende ajourføres.

I ovenstående kundesag havde virksomheden ikke løbende overvåget kunde-forholdet, da oplysningerne om kundens tilsigtede beskaffenhed ikke var ajourført efter erhvervelsen af ejendommene.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påbud:

E. Påbud om løbende at overvåge en etableret forretningsforbindelse, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5.

-

På baggrund af de udtagne kundesager på tilsynsbesøget har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden ved etablering af forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS,

CVR-nr. xxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke har foretaget en tilstrækkelig risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurderet forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddraget hvidvasklovens bilag 2 og 3 i vurderingen.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 3, samt lovens bemærkninger til bestemmelsen, at virksomheder ved etablering af forretningsforbindelsen skal gennemføre alle kundekendskabskrav, jf. § 11, stk. 1 og 2. Omfanget af kundekendskabsproceduren kan dog gennemføres ud fra en risikovurdering.

I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3. Bestemmelsen i § 11, stk. 3 skal ses i sammenhæng med §§ 17-20, hvorefter der skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Bestemmelsen i stk. 3 skal desuden ses i sammenhæng med § 21, stk. 1, hvorefter der kan gennemføres lempede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Erhvervsstyrelsen kunne konstatere, at virksomheden i ovenstående kundeforhold havde vurderet kundeforholdenes risiko, men virksomheden havde ikke begrundet risikovurderingerne tilstrækkeligt, idet virksomheden ikke havde vurderet kundeforholdets formål, regelmæssighed og varighed, ligesom virksomheden ikke havde inddraget risikofaktorerne i hvidvasklovens bilag 2 og 3. Der fremgik ej heller en begrundet konklusion af den enkelte kundes risikoprofil, og hvilke kundekendskabsprocedurer, som virksomheden ved risikovurderingen har besluttet er passende i henhold til de enkelte kundeforhold.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påbud:

- F. Påbud om at foretage en tilstrækkelig risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3.**

-

På baggrund af de udtagne kundesager på tilsynsbesøget har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden for så vidt angår forretningsforbindelsen med LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke har underrettet Hvidvasksekretariatet ved mistanke, viden eller formodning om, at en aktivitet har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering.

Det fremgår af hvidvasklovens § 26, stk. 1, at virksomheder og personer omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

I kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, oplyste virksomheden, at kundeforholdet blev etableret den 29. januar 2019.

Virksomheden har forestået opstilling af regnskab for kunden, og virksomhedens medarbejder QQ har for AA ApS været partsrepræsentant i forbindelse med stiftelsen af kundens selskab.

Virksomhedens ejer og direktør, CC, forklarede på tilsynsbesøget, at kunden driver en kiosk. Erhvervsstyrelsen spurgte på tilsynet ind til, hvorfor der ikke fremgik et varelager af kundens regnskab, da en kiosk som udgangspunkt har et varelager. Dette kunne virksomheden ikke svare på, men at de godt var klar over, at der burde være et varelager for denne type kunde. Virksomheden oplyste endvidere, at den ikke har noteret noget omkring varelageret i sine arbejdsdokumenter. Virksomheden var ej heller i besiddelse af materiale, som kunne dokumentere et eksisterende varelager.

Erhvervsstyrelsen bemærkede endvidere på tilsynsbesøget, at kunden har en lav omsætning samt et lavt antal årsværk i forhold til kundens branche. Dette kunne virksomheden ikke redegøre yderligere for.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden bør undersøge de forhold, som giver anledning til undren i forhold til kunden og dennes branche. Det er styrelsens vurdering, at det forhold, at kunden er en kiosk uden et varelager, samt at kunden har en lav omsætning og lavt antal årsværk i forhold til branchen, burde have givet virksomheden anledning til at foretage en undersøgelse. Der skal foretages en underretning, såfremt undersøgelsen ikke kan besvare den undren, som ligger til grund for undersøgelsen.

Da LL ApS er under konkurs, og ikke længere er kunde ved virksomheden, kan virksomheden ikke foretage en undersøgelse af forholdet ud over de informationer, som virksomheden i forvejen er i besiddelse af.

Virksomheden kan dermed ikke få afkræftet en evt. mistanke om hvidvask i forbindelse med de undringsværdige forhold, hvorfor virksomheden påbydes at foretage en underretning ud fra de informationer om de mistænkelige forhold, som er nævnt ovenfor, og som virksomheden har kendskab til.

Da virksomheden ikke kunne fremvise dokumentation i relation til den manglende regnskabspost, dokumentation for at have foretaget en underretning vedrørende det pågældende forhold samt ligeledes på tilsynsbesøget har forklaret, at hverken virksomheden eller virksomhedens ejere er registreret i GoAML, lægger Erhvervsstyrelsen det til grund, at der ikke er foretaget underretning om forholdet.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, oplyste virksomheden, at kundeforholdet blev etableret den 22. november 2018.

Virksomheden har løbende forestået revision for kunden, herunder udarbejdelse af regnskab, og OO har forestået en kontantbaseret omdannelse af virksomheden fra IVS til ApS.

Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, har udarbejdet årsregnskabet 2018/2019, som er offentliggjort den 23. oktober 2019. Af regnskabet fremgår der, at der er *Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse* for 82.501,00 kr.

På tilsynsbesøget kunne virksomheden ikke redegøre for, hvad denne post dækkede over. Det blev aftalt, at virksomheden kunne eftersende dokumentation til afdækning af posten, men Erhvervsstyrelsen har ikke modtaget dokumentation i relation hertil efter tilsynsbesøget.

Tilgodehavender hos virksomhedsdeltagere og ledelse vil som udgangspunkt være karakteriseret som værende et ulovligt kapitalejrlån, som er omfattet af underretningspligten efter hvidvasklovens § 26, stk. 1.

Da virksomheden ikke kunne fremvise dokumentation i relation til regnskabsposten, dokumentation for at have foretaget en underretning vedrørende det pågældende forhold samt ligeledes på tilsynsbesøget har forklaret, at hverken virksomheden eller virksomhedens ejere er registreret i GoAML, lægger Erhvervsstyrelsen det til grund, at der ikke er foretaget underretning om forholdet.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påbud:

G. Påbud om omgående at underrette Hvidvasksekretariatet ved mistanke om en kundes tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

Et påbud anvendes i de situationer, hvor Erhvervsstyrelsen inden for en fastsat frist påbyder virksomheden en bestemt adfærd eller handling fremadrettet, jf. hvidvasklovens § 60.

De ovenstående påbud skal være efterkommet **senest 4 uger fra den endelige afgørelses datering.**

Manglende efterkommelse af påbud er en overtrædelse af hvidvasklovens § 60. Overtrædelser som disse kan, i medfør af lovens § 79, straffes med bøde.

2.2 Påtaler – Erhvervsstyrelsen afgiver følgende påtaler

På baggrund af de udtagne kundesager på tilsynsbesøget har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden vedrørende kundesagerne EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke rettidigt har kontrolleret kundernes identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 2, jf. § 10, nr. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, på tidspunktet for forretningsforbindelsens etablering skal kontrollere en kundes identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde eksempelvis ved indhentelse og kontrol af billede legitimation.

I kundesagen vedrørende EE A/S oplyste virksomheden, at forretningsforbindelsen var etableret den 8. marts 2017 i forbindelse med stiftelsen af selskabet, men virksomheden kunne ikke dokumentere at have foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger tidligere end den 6. maj 2017, hvor der var indhentet et CVR-udskrift på kunden.

I kundesagen vedrørende II ApS oplyste virksomheden, at forretningsforbindelsen var etableret i 2018, men virksomheden kunne ikke dokumentere at have foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger tidligere end den 6. oktober 2022, hvor der var indhentet et CVR-udskrift på kunden.

I kundesagen vedrørende JJ ApS oplyste virksomheden, at forretningsforbindelsen var etableret i juli 2020, men virksomheden kunne ikke dokumentere at have foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger tidligere end den 23. september 2021, hvor der var indhentet et CVR-udskrift på kunden.

I kundesagen vedrørende KK ApS oplyste virksomheden, at forretningsforbindelsen var etableret den 7. juli 2020, men virksomheden kunne ikke dokumentere at have foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger tidligere end den 19. maj 2022, hvor der var indhentet et CVR-udskrift på kunden.

I kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs) oplyste virksomheden, at forretningsforbindelsen var etableret den 29. januar 2019, men virksomheden kunne ikke dokumentere at have foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger tidligere end den 11. oktober 2022, hvor der var indhentet et CVR-udskrift på kunden.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påtale:

H. Påtale for ikke rettidigt at have kontrollere kundens identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1. nr. 2, jf., § 10, nr. 1.

-

På baggrund af de udtagne kundesager har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden i forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxxx,

GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke rettidigt har gennemført rimelige foranstaltninger for at kontrollere de reelle ejeres identitet.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., jf. § 10, nr. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, på tidspunktet for forretningsforbindelsens etablering skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er.

I kundesagen vedrørende EE A/S, kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at forretningsforbindelsen blev etableret den 8. marts 2017. Virksomheden havde indhentet en kopi af sundhedskort på den reelle ejer den 8. februar 2018, samt indhentet en kopi af kørekort på den reelle ejer, RR, den 10. oktober 2022. Virksomheden har efterfølgende sendt dokumentation for, at virksomheden har haft adgang til kundens skatteoplysninger fra d. 10. september 2015.

I kundesagen vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at virksomheden ikke på tilsynsbesøget havde indhentet legitimationsoplysninger til brug for kontrol af den reelle ejer, SS's, identitet. Virksomheden har efterfølgende sendt en kopi af kørekort og sundhedskort på SS, men det fremgår ikke, hvilken dato legitimations-oplysningerne er modtaget.

I kundesagen vedrørende II ApS, kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at forretningsforbindelsen blev etableret omkring 29. november 2017. Virksomheden havde indhentet kopi af sundhedskort og kørekort på den reelle ejer, TT, den 4. oktober 2022. Virksomheden har efterfølgende sendt dokumentation for, at virksomheden har haft adgang til den reelle ejers skatteoplysninger fra den 17. juli 2018.

I kundesagen vedrørende JJ ApS kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at forretningsforbindelsen blev etableret i juli 2020. Virksomheden havde indhentet kopi af sundhedskort og kørekort og sundhedskort på den reelle ejer, UU, den 15. juli 2022. Virksomheden har efterfølgende sendt dokumentation for, at virksomheden har haft adgang til den reelle ejers skatteoplysninger fra den 23. juni 2020.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at kundeforholdet blev etableret den 22. november 2018. Virksomheden kunne på tilsynsbesøget fremvise en kopi af kørekort samt sundhedskort tilhørende den nuværende reelle ejer, VV. Legitimationsoplysningerne var indhentet i oktober 2022, hvorfor kontrollen ikke er sket rettidigt.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påtale:

I. Påtale for ikke rettidigt at have gennemført rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, således virksomheden med sikkerhed ved hvem den eller de reelle ejere er, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1. nr. 3, 1. pkt., jf., § 10, nr. 1.

-

På baggrund af de udtagne kundesager på tilsynsbesøget har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden ved etablering af forretningsforbindelsen med GG ApS (Opløst efter erklæring), CVR-nr. xxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke har vurderet og, hvor relevant indhentet oplysninger, om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at vurdere og, hvor relevant, indhente oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed. Viden om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed hjælper virksomheden til at vurdere, om forretningsforbindelsen har et legitimt formål og til at få en dybere indsigt i forretningsforbindelsens samlede risikoprofil. Vurderingen skal foretages ved etablering af forretningsforbindelsen, når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig eller i øvrigt på passende tidspunkter

I kundesagen vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), havde virksomheden stiftet selskabet som en kontant stiftelse. Virksomheden havde ikke i den forbindelse noteret kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, herunder havde virksomheden ikke dokumentation for kapitalens tilstedeværelse i forbindelse med stiftelsen af selskabet. Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden i kundeforholdet vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), modtager en påtale, og ikke et påbud, i dette konkrete tilfælde, da kunden er opløst efter erklæring.

I kundesagen vedrørende KK ApS havde virksomheden ikke noteret kundens formål og tilsigtede beskaffenhed. Da kundeforholdet er ophørt modtager virksomheden en påtale herfor.

I kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs) havde virksomheden været med til at stifte selskabet. Virksomheden havde i forbindelse med udførelsen af denne ydelse ikke i tilstrækkelig grad vurderet kundens formål og tilsigtede beskaffenhed. Da kundeforholdet er ophørt, modtager virksomheden en påtale herfor.

I kundesagen vedrørende MM ApS havde virksomheden ikke noteret kundens formål og tilsigtede beskaffenhed. Da kundeforholdet er ophørt modtager virksomheden en påtale herfor.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at virksomheden ikke havde foretaget en tilstrækkelig vurdering af kundernes formål og tilsigtede beskaffenhed og ligeledes ikke havde udarbejdet notat herom.

Styrelsen finder det særligt skærpende i kundeforholdet vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, da virksomheden har bistået med omdannelse fra IVS til ApS.

Disse ydelser er forbundet med en øget risiko, og yderligere er der tale om kundetyper, som karakteriseres som værende kontantbaserede, hvilket medfører en yderligere risiko for hvidvask.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden i det pågældende kundeforhold modtager en påtale og ikke et påbud, da kunden for nuværende er under konkursbehandling.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påtale:

J. Påtale for ikke at have vurderet og hvor relevant indhentet oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, jf. § 10, nr. 1.

-

På baggrund af de udtagne kundesager på tilsynsbesøget har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden ved etablering af forretningsforbindelsen med GG ApS (Opløst efter erklæring), CVR-nr. xxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke har foretaget en risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurderet forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddraget hvidvasklovens bilag 2 og 3.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 3, samt lovens bemærkninger til bestemmelsen, at virksomheder ved etablering af forretningsforbindelsen skal gennemføre alle kundekendskabskrav, jf. § 11, stk. 1 og 2. Omfanget af kundekendskabsproceduren kan dog gennemføres ud fra en risikovurdering.

I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3. Bestemmelsen i stk. 3 skal ses i sammenhæng med §§ 17-20, hvorefter der skal gennemføres skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme. Bestemmelsen i stk. 3 skal desuden ses i sammenhæng med § 21, stk. 1, hvorefter der kan gennemføres lempede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være begrænset risiko for hvidvask og finansiering af terrorisme.

I kundesagen vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at virksomheden ikke havde foretaget en tilstrækkelig risikovurdering af kundeforholdet, da der ikke var taget stilling til forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed, herunder inddraget de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3. Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden i dette konkrete tilfælde modtager en påtale og ikke et påbud, da kunden er opløst efter erklæring.

I kundesagen vedrørende KK ApS kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at virksomheden ikke havde foretaget en risikovurdering af kundeforholdet. Da kundeforholdet er ophørt, modtager virksomheden en påtale herfor.

I kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs) kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at virksomheden ikke havde foretaget en tilstrækkelig risikovurdering af kundeforholdet, da der ikke var taget stilling til forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed, herunder inddraget de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3. Da kundeforholdet er ophørt, modtager virksomheden en påtale herfor.

I kundesagen vedrørende MM ApS kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at virksomheden ikke havde foretaget en risikovurdering af kundeforholdet. Da kundeforholdet er ophørt modtager virksomheden en påtale herfor.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at virksomheden havde vurderet kundeforholdets risiko, men risikovurderingen fremstod standardiseret og uden særskilt konklusion. Virksomheden havde heller ikke inddraget bestemmelsens minimumskrav vedrørende kundeforholdets formål, omfang, regelmæssighed og varighed, ligesom virksomheden ikke havde inddraget risikofaktorerne i hvidvasklovens bilag 2 og 3. Der fremgik ej heller en begrundet konklusion af kundens risikoprofil, og hvilken grad af kundekendskabsprocedurer, som virksomheden ved risikovurderingen har besluttet, er passende i henhold til den enkelte kundeforhold.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden i det pågældende kundeforhold modtager en påtale, og ikke et påbud, da kunden for nuværende er under konkursbehandling.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påtale:

K. Påtale for ikke at have foretaget en risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3, jf. § 10, nr. 1.

-

På baggrund af de udtagne kundesager gennemgået på tilsynsbesøget har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden ved etablering af forretningsforbindelsen med MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke har gennemført skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det fremgår af hvidvasklovens § 17, stk. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme.

I kundesagen vedrørende MM ApS, kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at virksomheden ikke kunne dokumentere, hvornår forretningsforbindelsen blev etableret, da virksomheden ikke havde anset kunden som et kundeforhold. CC kunne dog forklare, at han selv har været reel ejer af selskabet.

Erhvervsstyrelsen kunne konstatere, at virksomheden ikke havde udarbejdet en risikovurdering efter hvidvasklovens § 11, stk. 3 til brug for virksomhedens klarlæggelse af kundekendskabsprocedurer i relation til denne kunde.

Styrelsen har konstateret, at kundens formål er [formål]. Da kunden på denne baggrund vil have pengeoversføjer til og engagementer i udlandet, er kundens formål omfattet af en *øget risiko*.

Virksomheden kunne ej heller på tilsynsbesøget redegøre for den løbende overvågning af kundeforholdet, og der var ikke fastsat forretningsgange for den skærpede overvågning af kundeforholdet, som skal være fastlagt, da der var tale om et kundeforhold af *øget risiko*. Den skærpede overvågning er en del af hvidvasklovens krav til skærpede kundekendskabsprocedurer, som blandt andet skal sikre løbende overvågning af transaktionsmønstre m.m. Da kundeforholdet er ophørt modtager virksomheden en påtale herfor.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påtale:

L. Påtale for ikke have gennemført skærpede kundekendskabs-procedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 17, jf. § 10, nr. 1.

-

På baggrund af de udtagne kundesager har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden ved etablering af forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke rettidigt har kontrolleret om kundens reelle ejer er en politisk eksponerede personer (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person.

Det fremgår af hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1, at virksomheden på tidspunktet for etablering af en forretningsforbindelse med en kunde skal afgøre, om kunden eller dennes reelle ejer(e) er en PEP eller nærtstående eller nær samarbejdspartner til en PEP.

I kundesagen vedrørende EE A/S oplyste virksomheden, at kundeforholdet blev etableret den 8. marts 2017. Virksomheden har eftersendt en aktivitetslog på kunden fra deres kundekendskabssystem. Det fremgår af loggen, at systemet har foretaget en kontrol af den reelle ejer via Finanstilsynets PEP-liste den 25. august 2020. Virksomheden har sammen med høringssvaret af den 12. juni 2023 sendt en aktivitetslog for den reelle ejer fra [System 1], hvoraf det fremgår, at den reelle ejer den 29. august 2021 har erklæret, hvorvidt han er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Virksomheden har derfor foretaget en kontrol heraf, men kontrollen er foretaget for sent, hvorfor påbud om kontrol af nærtstående eller nær samarbejdspartner ændres til en påtale.

I kundesagen vedrørende II ApS oplyste virksomheden, at kundeforholdet blev etableret i 2018. Virksomheden har i høringssvaret af den 12. juni 2023 sendt en aktivitetslog fra [System 1], der dokumenterer, at systemet den 25. august 2020 har foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af kunden er en politisk eksponeret person. Virksomheden kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, tidligere end den 18. november 2020.

I kundesagen vedrørende JJ ApS oplyste virksomheden, at kundeforholdet blev etableret i juli 2020. Virksomheden kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var en politisk eksponeret person, nærtstående eller nær samarbejdspartner hertil, tidligere end den 15. juni 2022.

I kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs) oplyste virksomheden, at kundeforholdet blev etableret den 29. januar 2019. Virksomheden har i høringssvaret af den 12. juni 2023 sendt en aktivitetslog fra [System 1], der dokumenterer, at systemet den 20. juli 2020 har foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af kunden er en politisk eksponeret person. Virksomheden kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, tidligere end den 29. november 2020.

I kundesagen vedrørende NN ApS oplyste virksomheden, at kundeforholdet blev etableret den 7. juli 2020. Virksomheden har i høringssvaret af den 12. juni 2023 sendt en aktivitetslog fra [System 1], der dokumenterer, at systemet den 25. august 2020 har foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af kunden er en politisk eksponeret person. Virksomheden kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, tidligere end den 25. maj 2021.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at kundeforholdet blev etableret den 22. november 2018. Virksomheden kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var en politisk eksponeret person, nærtstående eller nær samarbejdspartner hertil, tidligere end den 25. august 2020.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påtale:

M. Påtale for ikke rettidigt at kontrollere om en kunde er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

-

På baggrund af de udtagne kundesager har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden ved etablering af forretningsforbindelsen med GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx og KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke har kontrolleret om kundens reelle ejer er politisk eksponerede personer (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person.

Det fremgår af hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1, at virksomheden på tidspunktet for etablering af en forretningsforbindelse med en kunde skal afgøre, om kunden eller dennes reelle ejer er en PEP eller nærtstående eller nær samarbejdspartner til en PEP.

I kundesagen vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), kunne Erhvervsstyrelsen konstatere, at der ikke var gjort tiltag for at kontrollere, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden i kundeforholdet vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , modtager en påtale, og ikke et påbud, i dette konkrete tilfælde, da kunden er opløst efter erklæring.

I kundesagen vedrørende KK ApS oplyste virksomheden, at kundeforholdet blev etableret den 7. juli 2020. Virksomheden kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var en politisk eksponeret person, nærtstående eller nær samarbejdspartner hertil. Da kundeforholdet er ophørt modtager virksomheden en påtale herfor.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påtale:

N. Påtale for ikke at kontrollere om en kunde er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

-

På baggrund af de udtagne kundesager har Erhvervsstyrelsen konstateret, at virksomheden for så vidt angår forretningsforbindelsen med LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx,

- ikke har undersøgt baggrunden for og formålet med alle transaktioner, transaktionsmønstre og aktiviteter, der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

Det fremgår af hvidvasklovens § 25, stk. 1 og 2, at virksomheder og personer skal undersøge baggrund for og formål med alle transaktioner, der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål samt alle usædvanlige aktiviteter, der ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

I kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs) oplyste virksomheden, at kundeforholdet blev etableret ved, at virksomheden hjalp med at stifte kundens selskab. Herefter har virksomheden hjulpet kunden med opstilling af regnskab. Virksomhedens ejer og direktør, CC, forklarede på tilsynsbesøget, at kunden driver en kiosk. Erhvervsstyrelsen spurgte på tilsynet ind til, hvorfor der ikke fremgik et varelager af kundens regnskab, da en kiosk som udgangspunkt har et varelager. Dette kunne virksomheden ikke svare på, men at de godt var klar over, at der burde være et varelager for denne type kunde. Virksomheden oplyste endvidere, at den ikke har noteret noget omkring varelageret i sine arbejdsdokumenter. Virksomheden var ej heller i besiddelse af materiale, som kunne dokumentere et eksisterende varelager.

Erhvervsstyrelsen bemærkede endvidere på tilsynsbesøget, at kunden har en lav omsætning samt et lavt antal årsværk i forhold til kundens branche. Dette kunne virksomheden ikke redegøre yderligere for.

Virksomheden har ikke foretaget en undersøgelse af ovenstående forhold til trods for, at det er usædvanligt for kundens branche, at der ikke er et varelager samt at kundens omsætning og angivne antal årsværk er så lavt. Da kundeforholdet er ophørt modtager virksomheden en påtale herfor.

Erhvervsstyrelsen afgiver på denne baggrund følgende påtale:

O. Påtale for ikke at have foretaget en undersøgelse om baggrunden for og formålet med alle transaktioner, transaktionsmønstre og aktiviteter der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

-

Påtale anvendes i de situationer, hvor det er konstateret, at der har været en lovovertrædelse, men at denne ikke længere består, og hvor der fremadrettet ikke er noget for virksomheden at rette op på.

2.3 Politianmeldelse – Erhvervsstyrelsens beslutning om politianmeldelse

Erhvervsstyrelsen vurderer på baggrund af det konstaterede forhold og karakteren heraf, at følgende forhold **anmeldelses** til politiet:

- Virksomheden har ikke ved etablering af forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, GG ApS (Opløst efter erklæring), CVR-nr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx og JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, jf. hvidvasklovens § 11, stk.

1, nr. 3, 1. pkt., idet virksomheden ikke ved etablering af forretningsforbindelsen har gennemført kontrol af de reelle ejeres identitetsoplysninger.

- Virksomheden har ikke ved etablering af forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, GG ApS (Opløst efter erklæring), CVR-nr. xxxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx, MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, idet virksomheden ikke har vurderet, og hvor relevant indhentet oplysninger, om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.
- Virksomheden har ikke i forretningsforbindelsen med NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, idet virksomheden ikke løbende har overvåget en etableret forretningsforbindelse.
- Virksomheden har ikke ved etablering af forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, GG ApS (Opløst efter erklæring), CVR-nr. xxxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx, MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3, jf. § 11, stk. 1-2, idet virksomheden ikke har foretaget en risikovurdering af de enkelte kundeforhold, herunder vurderet forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddraget hvidvasklovens bilag 2 og 3 ved denne vurdering.
- Virksomheden havde ikke gennemført skærpede kundekendskabsprocedurer i kundesagen vedrørende MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 17, stk. 1.

- Virksomheden har ikke undersøgt baggrunden for og formålet med alle transaktioner, transaktionsmønstre og aktiviteter, der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål i kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1.
- Virksomheden har ikke omgående foretaget underretning til Hvidvasksekretariatet ved mistanke om en kundes tilknytning til hvidvask i kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

Det bemærkes, at forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af hvidvasklovens § 10, § 11, stk. 1-2, § 11, stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 17, § 25, stk. 1 og § 26, stk. 1, i medfør af lovens § 78, stk. 1, kan straffes med bøde. Ved særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser af § 11, stk. 1-2, § 11, stk. 3, 1., 3. og 4. pkt., § 17, § 25, stk. 1 og § 26, stk. 1 kan straffen efter lovens § 78, stk. 2, stige til fængsel indtil 2 år.

Der kan, i medfør af hvidvasklovens § 78, stk. 4, pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

3. Høring

Udkast til afgørelsen blev den 24. april 2023 sendt i høring hos virksomheden med frist for bemærkninger den 16. maj 2023.

Virksomhedens partsrepræsentant, advokat BB, WW Advokatfirma, anmodede den 26. april 2023 om fuld aktindsigt i pågældende sag samt sagen vedrørende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR.nr. xxxxxxxx. Erhvervsstyrelsen kvitterede for modtagelse af anmodningen om aktindsigt den 27. april 2023.

Styrelsen fremsendte den 2. maj 2023 afgørelse om aktindsigt for henholdsvis pågældende sag samt i sagen vedrørende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR.nr. xxxxxxxx.

Virksomhedens partsrepræsentant havde ligeledes ved anmodningen om aktindsigt anmodet om fristforlængelse på 4 uger løbende fra tidspunktet for modtagelse af afgørelsen om aktindsigt. På den baggrund fastsatte Erhvervsstyrelsen ny frist for fremsendelse af høringssvar til den 12. juni 2023.

Virksomhedens partsrepræsentant fremsendte den 12. juni 2023 høringssvar samt tilhørende bilag, som er indarbejdet i afgørelsen. Partsrepræsentanten har endvidere fremsendt en revideret skrivelse inkl. bilag d. 23. juni 2023 samt supplerende skrivelse inkl. bilag d. 7. juli 2023. Materiale modtaget efter høringsfristen indgår ikke i den endelige afgørelse.

Erhvervsstyrelsen gør opmærksom på, at tilsynsreaktionerne er ændret på baggrund af virksomhedens høringssvar, hvorfor påbud og påtaler ikke er angivet med samme bogstav som i udkast til afgørelse. Dog er den indledningsvise reaktion i overensstemmelse med den i udkastet samt høringssvarets angivne reaktionsbogstav.

Vedrørende formålet med hvidvaskloven bemærker Erhvervsstyrelsen, at hvidvasklovens formål er at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering både nationalt og internationalt. Hvidvaskloven implementerer EU's 4. og 5. hvidvaskdirektiv samt en række internationale anbefalinger fra Financial Action Task Force (FATF). På baggrund heraf skal virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven efterleve lovens krav til blandt andet at gennemføre tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, opfyldelse af undersøgelses-, underretnings- og noteringspligten m.m.

Vedrørende Erhvervsstyrelsens risikobaserede tilsyn bemærker styrelsen, at tilsynsindsatsen er dataunderstøttet. Det betyder, at styrelsen udvælger de konkrete virksomheder samt virksomhedernes kunder til kontrol ud fra en vurdering af risikoen for, at virksomhederne kan blive udnyttet til hvidvask eller terrorfinansiering. Segmenteringen sker blandt andet på baggrund af risikofaktorer, herunder eksempelvis branche, geografi, virksomhedsstørrelse m.m.

Vedrørende Påbud A-C bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden ikke har fremsendt opdateret materiale inden for høringsfristen, hvorfor styrelsen ikke har inddraget dette i afgørelsen.

Vedrørende Påbud D bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til kundesagen vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxxx, har fremsendt en aktivitetslog til brug for kontrol af nærtstående og nære samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. På denne baggrund ændres påbuddet til en påtale, og styrelsen henviser til *Påtale M* i afgørelsen i henhold til den givne reaktion.

Vedrørende Påbud E bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til kundesagerne vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx, har fremsendt risikovurderinger udarbejdet i sagsbehandlingssystemet, hvoraf der fremgår et standardspørgsmål vedrørende den enkelte kundes formål og tilsigtede beskaffenhed. Yderligere har virksomheden fremsendt supplerende bemærkninger den 7. juli 2023 i relation til kundernes formål og tilsigtede beskaffenhed.

I kundesagen vedrørende II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx er der i høringssvaret anført, at det ikke er AA ApS, der har udarbejdet regnskabet for kunden, men at virksomheden udelukkende har bistået med bogføringen. Det bliver dermed fjernet fra reaktionsteksten, at virksomheden har bistået med udarbejdelsen af regnskabet. Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at virksomheden på tilsynsbesøget oplyste, at virksomheden stod for bogføring og regnskabsudarbejdelse. Uanset om virksomheden alene har bistået med bogføringen, er det,

som virksomheden har noteret vedrørende kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, ikke tilstrækkeligt, og virksomheden burde fortsat have beskrevet forholdet omkring de 1,5 million kroner, kunden havde af tilgodehavende.

Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at det fremsendte materiale ikke er tilstrækkeligt, da virksomheden skal udarbejde selvstændige vurderinger af den enkelte kundes formål og tilsigtede beskaffenhed, hvorfor vurderingerne ikke kan omfattes af et enkelt spørgsmål herom i virksomhedens sagsbehandlings-system.

Endvidere bemærkes, at en vurdering efter hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, som minimum skal indebære en vurdering af kundens *formål* med indgåelse af forretningsforbindelse, herunder hvorfor kunden ønsker de ydelser, som virksomheden udbyder m.m. Endvidere skal vurderingen omfatte en vurdering af kunden *tilsigtede beskaffenhed*, hvilket indebærer en vurdering af forretningsforbindelsens karakter, dvs. de omstændigheder og forhold, som tilsammen giver forretningsforbindelsen sin karakter. Det omfatter blandt andet en forståelse af kundens forretningsmodel, kundens generelle indtægts- og formuegrundlag m.m.

Vurderingen skal, hvor det er relevant, understøttes af relevant information samt dokumentation. Det væsentlige er, at virksomheden har tilstrækkelig information til at foretage sin vurdering.

Vurderingen skal foretages ved etablering af forretningsforbindelsen, når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig eller i øvrigt på passende tidspunkter.

Erhvervsstyrelsen fastholder på denne baggrund påbuddet i henhold til kundesagerne vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx,

Vedrørende Påbud F bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, har fremsendt mailkorrespondancer mellem kunden og AA ApS og en købsaftale vedrørende den ene ejendom beliggende [Adresse 1], som kunden havde erhvervet. Yderligere har virksomheden fremsendt supplerende bemærkninger samt tre bilag den 7. juli 2023 i relation til kundens erhvervede ejendomme.

Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at det fremsendte materiale ikke var noget, virksomheden kunne fremvise på tilsynsbesøget, og det fremgår ikke, hvornår virksomheden har modtaget købsaftalen på ejendommen beliggende [Adresse 1]. Derudover er det ikke tilstrækkelig dokumentation for den løbende overvågning. Virksomheden har været med til at stifte kundevirksomheden, og har ikke derefter udarbejdet et notat eller opdateret beskrivelsen af kundens formål og tilsigtede beskaffenhed i forhold til, hvilke ejendomme der er erhvervet, hvad ejendommene skal benyttes til i kundevirksomheden, samt hvor midlerne til erhvervelsen af ejendommene kommer fra. Ovenstående har betydning for vurderingen af kundens tilsigtede beskaffenhed.

Den løbende overvågning og løbende ajourføring af oplysninger om kunden indebærer, at oplysninger, dokumenter og data, der er indhentet om en kunde, løbende skal ajourføres med henblik på, at virksomheden kan vurdere, om forretningsforbindelsens risiko er ændret. Det betyder, at der kan være behov for, at oplysninger, som virksomheden indhenter som led i sine kundekend-skabsprocedurer, bliver opdateret i løbet af kundeforholdet.

Vedrørende Påbud G bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, har fremsendt risikovurderinger udarbejdet i virksomhedens sagsbehand-lingssystem.

Hertil bemærkes, at der ikke fremgår et tidspunkt for vurderingernes udarbej-delse, hvorfor virksomheden ikke kan dokumentere rettidigheden.

Endvidere bemærker Erhvervsstyrelsen, at der i risikovurderingerne af de en- kelte kundeforhold skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som mini- mum inddrages de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3. Bestemmel- sen i stk. 3 skal ses i sammenhæng med §§ 17-21, hvorefter der skal stilles krav til de gennemførte kundekendskabsprocedurer.

I henhold til kundeforholdets *formål* skal virksomheden vurdere formål med indgåelsen af kundeforholdet, og hvorfor kunden ønsker at etablere kundefor- holdet.

I henhold til kundeforholdets *omfang* samt *regelmæssighed* skal virksomhe- den vurdere omfanget af aktiviteterne, som kundeforholdet indebærer. Lige- ledes dækker det over omfanget af kontakten, som virksomheden har med kunden samt kundeforholdets varighed. Det vil sige, at virksomheden skal foretage en vurdering af de aktiver eller transaktioners størrelse, som virk- somheden skal behandle, hvor mange ydelser virksomheden skal levere til kunden m.m.

Afslutningsvist i vurderingen skal virksomheden forholde sig til de enkelte faktorer, og hvilken betydning de tilsammen udgør for kundens risikoprofil og den efterfølgende gennemførelse af kundekendskabsprocedurer. På denne baggrund skal virksomheden begrunde og konkludere kundens samlede risi- koniveau.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at der i henhold til det fremsendte materiale i relation til de nævnte kundesager kan konstateres, at virksomheden har svaret på spørgeskemaet i virksomhedens sagsbehandlingssystem i henhold til de enkelte kundeforhold. Disse er standardspørgsmål, som er udarbejdet af ud- viklerne af sagsbehandlingssystemet, som virksomheden ikke selvstændigt har forholdt sig til. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at besvare disse spørgs- mål, som begrundelse for, at der er taget stilling til kundens forhold jf. hvid- vasklovens bilag 2 og 3.

Spørgsmålene kommer derfor ikke tilstrækkeligt omkring minimumskravene i bestemmelsen, herunder kundeforholdets formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt lovens bilag 2 og 3

Af spørgeskemaet fremgår der afslutningsvist et felt, når man har besvaret standardspørgsmålene, hvori man kan skrive en konklusion på den samlede risikovurdering.

Det ses ikke af det fremsendte materiale, at virksomheden har udarbejdet en samlet konklusion i henhold til de enkelte kundesager, hvor virksomheden forholder sig til de for kundeforholdet relevante risikofaktorer. Styrelsen bemærker, at virksomheden som en del af besvarelsene i henhold til spørgeskemaet har genereret en samlet konklusion, hvorefter det fremgår, at virksomheden vurderer samtlige af kundeforholdene til at være af *lav risiko*, hvilket afviger fra de nationale og internationale risikovurderinger. En afvigelse stiller yderligere krav til begrundelse af risikovurdering, hvilket virksomheden ikke har dokumenteret at have foretaget.

Erhvervsstyrelsen fastholder på denne baggrund påbuddet i henhold til kundesagerne vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx,

Vedrørende Påbud H bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden ikke har fremsendt en kopi af en underretning i relation til kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx. Virksomheden har den 7. juli 2023 fremsendt supplerende bemærkninger i relation til kunden.

Virksomheden bestrider i høringssvaret, at der skal foretages en underretning af kunden, hvilket de forklarer med, at kundens omsætning på omkring 300.000 kroner om året ikke er urealistisk lavt. Derudover blev der udbetalt løn på omkring 20-25.000 om måneden svarende til 1 årsværk, hvilket virksomheden anser som almindeligt i branchen. Angående varelageret har virksomheden anført, at det i kundens branche er almindeligt at benytte konsignationslagre, og at det derfor ikke i sig selv giver anledning til undren, at der ikke var bogført et varelager for kunden.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at det fremsendte ikke udgør en tilstrækkelig undersøgelse af kundeforholdet. Virksomheden kunne på tilsynsbesøget ikke redegøre for noget af det ovenstående og gav udtryk for, at virksomheden godt vidste, at der burde være et varelager, men samtidig ikke kunne forklare, hvorfor det ikke fremgik af regnskabet til trods for, at virksomheden havde stiftet kundevirksomheder og bistået med opstilling af regnskabet. Virksomheden har i høringssvaret ikke tilstrækkeligt forklaret, hvordan en almindelig kiosk med åbningstider som andre i branchen, kan drives ved ét årsværk, når den reelle ejer samtidig havde to andre forretninger, samt at kunden ifølge www.cvr.dk i flere perioder har haft under ét årsværk til at drive kiosken. Derudover har virksomheden blot anført, at det er normalt i branchen at benytte konsignationslagre, men der foreligger ikke nogen dokumentation for, at det var det, kunden benyttede, blot at det kunne være en forklaring herpå.

De forklaringer, virksomheden har fremsat i høringssvaret, kan derfor ikke betragtes som et undersøgelsesnotat, hvor de i udkastet anførte mistænkelige forhold kan afkræftes.

Af Finanstilsynets vejledning fremgår det, at virksomheden ved vurderingen af den usædvanlige adfærd skal tage udgangspunkt i de oplysninger, som virksomheden har om kunden, herunder eventuelle oplysninger om kundens formål og tilsigtede beskaffenhed. Virksomheden kan også inddrage oplysninger fra offentlige tilgængelige kilder, f.eks. ved internetsøgninger m.m. De tilgængelige oplysninger skal herefter sammenholdes med det, som virker mistænkeligt.

Såfremt en mistanke eller rimelig grund til at formode, at midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal virksomheden foretage en underretning til Hvidvasksekretariatet, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

På den baggrund vurderer Erhvervsstyrelsen, at det fremsendte vedr. undersøgelsen af kundeforholdet ikke er tilstrækkeligt, hvorfor påbuddet om at foretage en underretning af ovenstående fastholdes.

Vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx bemærker Erhvervsstyrelsen, at denne kundesag på selve tilsynsbesøget blev gennemgået som en kundesag tilhørende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR.nr. xxxxxxxx. Som ovenfor nævnt blev der ført tilsyn med begge virksomheder på samme dag, således at tilsynet vedrørte Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD den første del af dagen, og derefter AA ApS. Deltagerkredsen var den samme.

Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD har i sit høringssvar af den 12. juni 2023 til udkastet vedr. Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD anført, at FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, ikke var kunde hos Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR.nr. xxxxxxxx på tidspunktet for det konstaterede forhold omfattet af underretningspligten. Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD bemærker i sit høringssvar, at det er AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, som har udarbejdet årsregnskabet 2018/2019.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden ved gennemgangen af kundesagen på tilsynsbesøget tilkendegav, at forretningsforbindelsen blev etableret den 22. november 2018, hvilket er før udarbejdelsen af årsregnskabet 2018/2019, som blev indberettet den 23. oktober 2019.

Af årsregnskabets forside er der ligeledes anført "AA ApS – Professionel Rådgivning". Endvidere fremgår virksomhedens mailadresse [mail] af den pågældende forside. Erhvervsstyrelsen bemærker, at denne e-mail også fremgår i tilknytning til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, på www.cvr.dk. Yderligere fremgår det på s. 4, at revisor er AA ApS, dog er det tilknyttede CVR-nr. xxxxxxxx, som tilhører AA ApS.

Da virksomheden anfører, at kunden var tilhørende AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, på tidspunktet, så vil reaktionen udgå af afgørelsen tilknyttet Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx.

I stedet vil reaktionen fremgå af denne afgørelse tilknyttet AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx. AA ApS burde på tidspunktet for udarbejdelsen af årsregnskabet have foretaget underretning. Indehaver CC har ligeledes været indehaver af både AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, og Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, på tidspunktet, hvorfor der har været viden om forholdet både i henhold til arbejdet udført af først AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, og efterfølgende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx.

På denne baggrund udgår kundeforholdet af afgørelsen i henhold til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, og er derfor indsat i denne afgørelse.

Vedrørende påtale I bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, har sendt et CVR-udskrift for kunden fra stiftelsesdagen, men som virksomheden ikke på tilsynsbesøget kunne fremvise. Påtalen for GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx frafaldes, da der er eftersendt dokumentation for, at virksomheden havde udført kontrol af kundernes identitet i forbindelse med etableringen af kundeforholdene.

Vedrørende kundesagen II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx har virksomheden sendt dokumentation for at have haft adgang til kundens skatteoplysninger fra den 3. juli 2018.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden på tilsynsbesøget ikke kunne give en præcis dato for, hvornår kundeforholdet blev etableret, men at det var i 2018. Det fremgår dog af Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingssystem, at virksomheden har foretaget registreringer for kunden fra den 29. november 2017. Påtalen fastholdes dermed, da dokumentationen ikke er indhentet rettidigt.

Vedrørende påtale J bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, har sendt dokumentation for, at virksomheden havde adgang til den reelle ejers skatteoplysninger, og vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx har virksomheden sendt en kopi af ID på den reelle ejer.

Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at virksomhedens brug af skatteoplysninger, i virksomhedens kundekendskabsprocedurer og omfanget heraf, herunder også kontrol af de reelle ejers identitet, skal ske på baggrund af en risikovurdering. Skatteoplysninger som eneste kontrolelement er ikke tilstrækkeligt i dette kundeforhold, da kunden ikke kan udgøre en lavrisiko grundet branchen.

Erhvervsstyrelsen bemærker vedrørende det ID, virksomheden har sendt, at det på tilsynsbesøget blev oplyst, at virksomheden ikke havde indhentet ID på den reelle ejer. Desuden fremgår det ikke af den tilsendte dokumentation, hvornår virksomheden har modtaget det.

På den baggrund vurderer Erhvervsstyrelsen, at det fremsendte i henhold til kontrol af den reelle ejers identitet ikke er tilstrækkeligt, hvorfor påtalerne fastholdes.

Vedrørende påtale K bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, har sendt et CVR-udskrift for kunden fra stiftelsesdagen, men som virksomheden ikke på tilsynsbesøget kunne fremvise. Påtalen frafaldes, da der er eftersendt dokumentation for, at virksomheden havde udført kontrol af kundens identitet i forbindelse med etableringen af kundeforholdet.

Vedrørende påtale L bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx i høringssvaret har anført, at de ikke mener at have udført opgaver for kunden, der er omfattet af hvidvaskloven, da kunden selv stod for bogføring. Desuden mener virksomheden, at formål og tilsigtet beskaffenhed for kunden er tilstrækkelig.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden på tilsynsbesøget ikke bestred, at dette havde været en kunde hos virksomheden. Derudover blev det på tilsynsbesøget oplyst, at virksomheden havde bistået kunden med opstilling af regnskab. Erhvervsstyrelsen kan tilmed i sagsbehandlingssystemet se, at virksomheden på vegne af kunden har indsendt regnskabet for kunden den 2. november 2021. Kunden har derfor modtaget ydelser omfattet af hvidvaskloven. Angående virksomhedens vurdering af formål og tilsigtede beskaffenhed for kunden bemærker Erhvervsstyrelsen, at der hverken på tilsynsbesøget eller af høringssvaret fremgik et tilstrækkeligt notat omkring kundens formål og tilsigtede beskaffenhed.

På denne baggrund fastholdes påtalen.

Vedrørende påtale N bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx har bemærket, at da CC, som er direktør og ejer af AA ApS, også var stifter og reel ejer af kunden, mens kundeforholdet var aktivt, var der ikke behov for at udføre skærpede kundekendskabsprocedurer for kunden. Virksomheden anfører tilmed, at der ikke var store overførsler af pengebeløb eller transaktionsmønstre, som ikke relaterede sig til kundens kerneaktiviteter.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden på tilsynsbesøget oplyste, at virksomheden ikke havde anset MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx som en kunde i hvidvasklovens forstand, hvorfor der ikke var gennemført kundekendskabsprocedurer for kunden. Af www.cvr.dk fremgår det, at CC fratrådte som direktør for kunden den 1. juni 2020, og det fremgår af Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingssystemer, at det er den tiltrådte direktør, XX, samt den ansatte i AA ApS SS, der har foretaget registreringer for kunden. Det er derfor vigtigt,

at der er gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, således at den medarbejder, der udfører arbejde for kunden, ved hvilke risikofaktorer der er vigtige at holde øje med.

Derudover foretager kunden overførsler til udlandet, hvilket udgør en øget risiko, som virksomheden ved gennemførelse af arbejdet for kunden skal være særligt opmærksom på.

Erhvervsstyrelsen kunne på tilsynsbesøget konstatere, at virksomheden ikke havde udarbejdet en risikovurdering efter hvidvasklovens § 11, stk. 3 til brug for virksomhedens klarlæggelse af kundekendskabsprocedurer i relation til denne kunde. Kundens formål er [formål]. Da kunden på denne baggrund vil have pengeoversføjer til og engagementer i udlandet, er kundens formål omfattet af en *øget risiko*.

Virksomheden kunne ej heller på tilsynsbesøget redegøre for den løbende overvågning af kundeforholdet, og der var ikke fastsat forretningsgange for den skærpede overvågning af kundeforholdet, som skal være fastlagt, da der var tale om et kundeforhold af *øget risiko*.

På denne baggrund fastholdes påtalen.

Vedrørende påtale O og P bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, og GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx har modtaget aktivitetslog fra [System 1] angående datoer for kontrol at politisk eksponerede personer.

I ovenstående kundesager er påtaleteksten ændret, da der er sendt dokumentation for kontrol af, hvorvidt virksomhedens [System 1] havde tjekket, hvorvidt den reelle ejer er en politisk eksponeret person. Derudover er der sendt dokumentation for, at der i kundesagerne er afgivet erklæring om, hvorvidt den reelle ejer er en politisk eksponeret person, nærtstående eller nær samarbejdspartner hertil. Datoen for kontrollen af ovenstående er i alle ovennævnte kundesager ikke foretaget rettidigt.

På denne baggrund fastholdes påtalerne men med ændring i påtaleteksten for II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, og GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx.

Vedrørende Påtale Q bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden ikke har fremsendt et undersøgelsesnotat i relation til kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at det fremsendte i høringssvaret ikke er en tilstrækkelig undersøgelse af kundeforholdet, og at reaktionen går på, at virksomheden på tidspunktet for tilsynsbesøget ikke havde foretaget en undersøgelse samt noteret og opbevaret resultatet heraf vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx. Af Finanstilsynets vejledning fremgår det, at

virksomheden ved vurderingen af den usædvanlige adfærd skal tage udgangspunkt i de oplysninger, som virksomheden har om kunden, herunder eventuelle oplysninger om kundens formål og tilsigtede beskaffenhed. Virksomheden kan også inddrage oplysninger fra offentlige tilgængelige kilder, f.eks. ved internetsøgninger m.m. De tilgængelige oplysninger skal herefter sammenholdes med det, som virker mistænkeligt.

Det kan være nødvendigt, at virksomheden kontakter kunden for at indhente yderligere oplysninger om det mistænkelige forhold. Hvis virksomheden vurderer, at en forespørgsel vil give kunden viden om, at virksomheden har en mistanke og er i gang med at foretage en undersøgelse, eller hvis virksomheden finder det uhensigtsmæssigt at kontakte kunden om sagen, så skal virksomheden foretage en underretning til Hvidvasksekretariatet, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

Virksomheden er forpligtet til at notere og opbevare resultaterne af de undersøgelser, som foretages i forbindelse med kundeforholdet, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 3. Noteringspligten omfatter faktuelle oplysninger om kunden samt en konklusion på virksomhedens undersøgelse. Notatet skal være tilstrækkeligt til at genopfriske hukommelsen og give andre, herunder andre medarbejdere eller offentlige myndigheder, en forståelse af sagen.

På den baggrund vurderer Erhvervsstyrelsen, at det fremsendte i henhold til undersøgelsen af kundeforholdet ikke er tilstrækkeligt, hvorfor påtalen fastholdes.

Vedrørende offentliggørelsesmeddelelser bemærker Erhvervsstyrelsen, at styrelsen er forpligtet til at offentliggøre tilsynsreaktionerne på sin hjemmeside, jf. hvidvasklovens § 62, stk. 1. Ligeledes bemærker styrelsen, at selve afgørelsen og baggrunden for de enkelte tilsynsreaktioner ikke offentliggøres. Det er alene et sammendrag af afgørelsens afgivne reaktioner, som offentliggøres på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Det bemærkes, at der af høringsskrivelserne af den 12. juni 2023 samt den 23. juni 2023 er angivet, at virksomheden ikke mener, at tilsynsreaktionerne skal offentliggøres, idet det vil kunne true virksomhedens eksistensgrundlag.

Erhvervsstyrelsen henviser her til *Afsnit 4. Offentliggørelse* i henholdsvis udkast til afgørelse samt selve afgørelsen, hvoraf det fremgår, at det ikke er tilstrækkeligt blot at henvise til, at offentliggørelsen potentielt vil medføre et større tab for virksomheden eller true dens eksistensgrundlag. Dette fremgår ligeledes også af høringsbrevet i tilknytning til udkast til afgørelse. Virksomheden skal kunne redegøre nærmere herfor, hvilket virksomheden ikke har gjort, hvorfor der vil ske offentliggørelse af denne afgørelses reaktioner.

Erhvervsstyrelsen bemærker, som det også fremgår af følgebrevet, at der vil ske offentliggørelses snarest, dog tidligst dagen efter afgørelsens datering.

4. Offentliggørelse

Erhvervsstyrelsen er i medfør af hvidvasklovens § 62, stk. 1, forpligtet til at offentliggøre tilsynsreaktionerne på sin hjemmeside <https://erhvervsstyrelsen.dk/hvidvask-afgoerelser-og-domme>, hvor der også kan ses eksempler på allerede offentliggjorte tilsynsreaktioner.

Erhvervsstyrelsen skal undlade at offentliggøre tilsynsreaktionen, hvis offentliggørelsen vil medføre uforholdsmæssig skade for virksomheden, jf. hvidvasklovens § 62, stk. 6. Med uforholdsmæssig stor skade skal forstås, at virksomhedens eksistensgrundlag kan blive truet som følge af offentliggørelse, og det er derfor ikke tilstrækkeligt, hvis offentliggørelsen potentielt blot vil medføre et større tab for virksomheden.

Hvis virksomheden vurderer, at virksomhedens eksistensgrundlag kan blive truet som følge af offentliggørelse, bedes virksomheden redegøre nærmere herfor.
...”

I klageskrivelse af 13. oktober 2023 har advokat BB på vegne af AA ApS blandt andet anført:

”...

1. Indledende bemærkninger

Det skal bemærkes, at Erhvervsstyrelsens afgørelse af 28. september 2023, bestrides i sin helhed og særligt i forhold til reaktionerne mod min klient, i form af påtaler, påbud og politianmeldelse. Hertil skal det bemærkes, at min klient har fremsendt en revideret skrivelse af 23. juni 2023 og en skrivelse vedrørende særligt erhvervsstyrelsens påtænkte påbud den 7. juli 2023 med en kulancemæssig opfyldelse af Erhvervsstyrelsens påbud, idet min klient havde varslet at ville komme med yderligere indlæg.

Erhvervsstyrelsen har valgt ikke at lade min klients indlæg indgå i sagsbehandlingen, trods det seneste er afgivet den 7. juli 2023 og Erhvervsstyrelsen først har truffet sin afgørelse den 28. september 2023.

Dette særligt kritisable forhold er bl.a. beskrevet på side 26, at:

” Vedrørende Påbud A-C bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden ikke har fremsendt opdateret materiale inden for høringsfristen, hvorfor styrelsen ikke har inddraget dette i afgørelsen.”

Det skal hertil bemærkes, at Erhvervsstyrelsens sagsbehandling ikke er undergivet præklusionsregler og Erhvervsstyrelsen som offentlig myndighed er forpligtet til at sikre en tilstrækkelig belysning af sagen, hvorfor det er i strid med helt almindelige principper for sagsbehandling, at min klients materiale ikke indgår i afgørelsen af 28. september 2023.

Forholdene vil blive uddybet i den endelige klage.
...”

I endeligt klageskrift af 10. november 2023 har advokat BB på vegne af AA ApS blandt andet anført:

”...

1. PÅSTANDE

Principalt: Erhvervsstyrelsens afgørelse af 28. september 2023 ændres, således at AA ApS ikke tildeles påbud, påtaler eller der foretages politianmeldelse.

Subsidiært: Erhvervsstyrelsens afgørelse af 28. september 2023 ophæves og sagen hjemvises til fornyet behandling ved Erhvervsstyrelsen.

2. SAGSFREMSTILLING

Bemærkningerne i det foreløbige klageskrift af 13. oktober 2023, fastholdes idet dette endelige klageskrift indeholder klagers uddybende bemærkninger til sagen.

2.1. Sagens overordnede temaer

Denne sag drejer sig om Erhvervsstyrelsens, indklagedes, afgørelse af 28. september 2023, hvori AA ApS, klager, tildeles påtaler, påbud samt politianmeldelser på baggrund af et hvidvasktilsyn, som indklagede udførte hos klager den 2. november 2022 på trods af, at klager i skrivende stund har efterkommet alle påtaler og påbud.

Sagens forløb er særligt kritisabel, idet indklagede har forsøgt at afskære klager fra at indlevere dokumentation i sagen ved at afvise at inddrage det materiale, som virksomheden har fremsendt til indklagede inden sagens endelige afgørelse.

Indklagedes afgørelse af 28. september 2023 vedrører således overordnet følgende temaer, som vil blive belyst i dette klageskrift:

1. At indklagedes afgørelse af 28. september 2023 er materielt forkert, idet reaktionerne i form af påbud, påtale og politianmeldelse indeholdt i afgørelsen er uproportionale både i forhold til de faktiske omstændigheder i sagen og sammenholdt med indklagedes øvrige afgørelser overfor revisionsvirksomheder.
2. At indklagede har overtrådt forvaltningsretlige sagsbehandlingsregler samt har handlet imod god forvaltningsskik, bl.a. ved at afskære klager for at komme med yderligere indlæg som modtages efter høringsfristen, men inden afgørelsen er truffet, hvorunder der indgår væsentlige faktiske oplysninger, som kan bidrage til at belyse sagen ordentligt, således at indklagede kan træffe den materielt korrekte afgørelse.
3. At indklagedes afgørelse af 28. september 2023 vil få indgribende konsekvenser for klagers ry og samfundsmæssige status, idet der vil være tale om en uoprettelig skade herpå, såfremt klager offentligt udstilles som en virksomhed, der ikke overholder gældende lovgivning i forhold til hvidvask og finansiering af terrorisme på trods af, at dette ikke er tilfældet.

2.2. Oversigt over påbud, påtaler og politianmeldelser

PÅBUD	INDHOLD
Påbud A	Påbud om at opdatere virksomhedens risikovurdering, herunder identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 1.
Påbud B	Påbud om at opdatere virksomhedens skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, jf. hvidvasklovens § 8, stk. 1.
Påbud C	Påbud om at sikre at virksomheden har forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvaskloven § 18.
Påbud C	Påbud om at sikre at virksomheden har forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvaskloven § 18.
Påbud D	Påbud om at foretage en tilstrækkelig vurdering og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4
Påbud E	Påbud om løbende at overvåge en etableret forretningsforbindelse, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5.
Påbud F	Påbud om at foretage en tilstrækkelig risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3.

PÅTALE	INDHOLD
Påtale H	Påtale for ikke rettidigt at have kontrollere kundens identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 2, jf., § 10, nr. 1.
Påtale I	Påtale for ikke rettidigt at have gennemført rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, således virksomheden med sikkerhed ved hvem den eller de reelle ejere er, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., jf., § 10, nr. 1.
Påtale J	Påtale for ikke at have vurderet og hvor relevant indhentet oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, jf. § 10, nr. 1.
Påtale K	Påtale for ikke at have foretaget en risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3, jf. § 10, nr. 1
Påtale L	Påtale for ikke have gennemført skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 17, jf. § 10, nr. 1.

PÅTALE	INDHOLD
Påtale M	Påtale for ikke rettidigt at kontrollere om en kunde er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1
Påtale N	Påtale for ikke at kontrollere om en kunde er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.
Påtale O	Påtale for ikke at have foretaget en undersøgelse om baggrunden for og formålet med alle transaktioner, transaktionsmønstre og aktiviteter der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1, jf. § 10, nr. 1

POLITI-AN-MELDELSE	INDHOLD
Politianmeldelse nr. 1)	Virksomheden har ikke ved etablering af forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 24/36 1, nr. 3, 1. pkt., idet virksomheden ikke ved etablering af forretningsforbindelsen har gennemført kontrol af de reelle ejeres identitetsoplysninger.
Politianmeldelse nr. 2)	Virksomheden har ikke ved etablering af forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx gennemført tilstrækkelige kundekendskabs-procedurer, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, idet virksomheden ikke har vurderet, og hvor relevant indhentet oplysninger, om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.
Politianmeldelse nr. 3)	Virksomheden har ikke i forretningsforbindelsen med NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, idet virksomheden ikke løbende har overvåget en etableret forretningsforbindelse.

POLITI-AN-MELDELSE	INDHOLD
Politianmeldelse nr. 4)	Virksomheden har ikke ved etablering af forretningsforbindelsen med EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxxx, HH ApS, CVRnr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, LL ApS (Under kon-kurs), CVR-nr. xxxxxxxxx, MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3, jf. § 11, stk. 1-2, idet virksomheden ikke har foretaget en risikovurdering af de enkelte kundeforhold, herunder vurderet forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddraget hvidvask-lovens bilag 2 og 3 ved denne vurdering.
Politianmeldelse nr. 5)	Virksomheden havde ikke gennemført skærpede kundekendskabsprocedurer i kundesagen vedrørende MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 17, stk. 1.
Politianmeldelse nr. 6)	Virksomheden har ikke undersøgt baggrunden for og formålet med alle transaktioner, transaktionsmønstre og aktiviteter, der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål i kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1.
Politianmeldelse nr. 7)	Virksomheden har ikke omgående foretaget underretning til Hvidvasksekretariatet ved mistanke om en kundes tilknytning til hvidvask i kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxx, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1

2.3. Retsgrundlag

2.3.1. Hvidvaskloven

Hvidvaskloven har overordnet til formål at sikre, at Danmark bidrager til den internationale kamp mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Med hvidvaskloven af 2017 er retsstillingen ændret fra at være primært regelbaseret til at blive mere risikobaseret. Dette skaber grundlaget for en både målrettet og effektiv indsats til bekæmpelse af hvidvask- og terrorfinansiering hos både myndigheder og omfattede virksomheder og personer. En risikobaserede tilgang til reglerne, er tillige med til at skabe et mere fleksibelt system, der giver virksomhederne mulighed for at fokusere indsatsen mod de egentlige risikoområder.

Et risikobaseret system medfører også, at tilsynsmyndighederne efter loven skal udøve et risikobaseret tilsyn. Det betyder blandt andet, at der ved udførelse af tilsynet skal tages hensyn til det skøn, som den enkelte virksomhed eller person overlades i medfør af loven.

Det er beskrevet i *"Hvidvaskloven med kommentarer"* af Hans Fogtdal, Peter Schradieck og Peter Bang, 2. udgave, 2022, at retsstillingen med hvidvaskloven af 2017 er ændret fra at være primært regelbaseret til at blive mere risikobaseret.

Dette skaber grundlaget for en både målrettet og effektiv indsats til bekæmpelse af hvidvask- og terrorfinansiering hos både myndigheder og omfattede virksomheder og personer. En risikobaseret tilgang til reglerne, er tillige med til at skabe et mere fleksibelt system, der giver virksomhederne mulighed for at fokusere indsatsen mod de egentlige risikoområder.

Yderligere fremgår det, at et risikobaseret system også medfører, at tilsynsmyndighederne efter loven skal udøve et risikobaseret tilsyn. Det betyder blandt andet, at der ved udførelse af tilsynet skal tages hensyn til det skøn, som den enkelte virksomhed eller person overlades i medfør af loven.

Virksomheder og personer omfattet af loven, skal jf. § 7 stk. 1, 1. pkt., identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Ved "identificere" forstås, at en virksomhed eller person skal identificere alle risikofaktorer i forbindelse med udøvelse af deres forretningsmodel.

Med "risiko", menes den iboende risiko for, at virksomheder og personer kan blive misbrugt til hvidvask og finansiering af terrorisme. Hertil skal vurderingen forstås således, at virksomheder og personer ud fra en holistisk betragtning skal vurdere, i hvilket omfang de identificerede risikofaktorer bevirker, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Hvidvaskloven finder anvendelse for virksomheder og personer, jf. den udtømmende opstilling i lovens § 1, stk. 1, nr. 1-26.

Således er AA ApS omfattet af loven, jf. § 1, stk. 1, nr. 16.

Erhvervsstyrelsen har afholdt tilsynsbesøg hos AA ApS efter hvidvasklovens § 57, stk. 1.

Erhvervsstyrelsen kan i medfør af hvidvasklovens § 60, stk. 1, inden for en af Erhvervsstyrelsen fastsat frist påbyde de virksomheder og personer, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 14-17 og 21, at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i denne lov, de regler, der er fastsat i medfør heraf, eller Europa-Parlamentets og Rådets forordninger. Erhvervsstyrelsen skal således alene foretage de nødvendige foranstaltninger under hensyn til den almindelige forvaltningsret, herunder proportionalitetsprincippet.

2.3.2. Forvaltningsretten

Det skal bemærkes, at der ikke i forbindelse med høringsudkastet til afgørelse af 24. april 2023, foreligger en begrundelse for, hvorfor Erhvervsstyrelsen mener,

at der er det fornødne grundlag for at foretage en politianmeldelse af Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD eller specifikke personer.

Der foreligger derfor efter min opfattelse ingen begrundelse for, hvorfor Erhvervsstyrelsen anser Hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3 og nr. 4 overtrådt og i en sådanne grad at der skal ske politianmeldelse.

Det skal bemærkes, at det følger af forvaltningslovens §§ 22 og 24, at en skriftlig afgørelse skal ledsages af en begrundelse. Særligt skal forvaltningslovens § 24, stk. 2, fremhæves, hvor det fremgår, at:

”Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tilagt væsentlig betydning for afgørelsen.”

Det skal bemærkes, at det ikke fremgår af Erhvervsstyrelsen udkast til afgørelse af 24. april 2023, hvad Erhvervsstyrelsen lægger til grund af faktiske forhold som skal begrunde, at der sker en politianmeldelse for overtrædelse af hvidvasklovens §§ 11, stk. 1, nr. 3 og nr. 4.

I forhold til praksis for begrundelser der ikke er tilstrækkeligt fyldestgørende henvises der til Østre Landsrets dom, trykt U.1999.2125 Ø, hvor Østre Landsret kom frem til følgende præmis:

”Advokatnævnets afgørelse af 29. oktober 1998, ved hvilken der skete en væsentlig nedsættelse af sagsøgerens salær, oplyser ikke på fyldestgørende måde, hvilke hovedhensyn der er tillagt vægt ved afgørelsen. Begrundelsen findes herefter hverken at opfylde kravene i forvaltningslovens § 24 eller § 19, stk. 1, i bekendtgørelsen om Advokatnævnets virksomhed.

Idet der ikke kan bortses fra muligheden af, at den mangelfulde begrundelse har haft indflydelse på klagesagens udfald, tages sagsøgerens påstand om afgørelsens ugyldighed på grund af manglende begrundelse til følge som nedenfor bestemt.”

Det skal således bemærkes, at der i forhold til sagen U.1999.2125 Ø, var tale om en skønsmæssig afgørelse fra Advokatnævnets side, i forhold til, hvorvidt et advokatsalær var rimeligt eller skulle nedsættes. Trods det forhold, at der i forhold til afgørelsen var tillagt Advokatnævnet et frit skøn, fandt Østre Landsret at det forhold at afgørelsen ikke var ledsaget af en fyldestgørende begrundelse, hvorefter der heller ikke kunne bortses fra at der var mulighed for, at begrundelsen har haft indflydelse på afgørelsens resultat. Landsretten kom derfor frem til at afgørelsen var ugyldig som følge af den manglende begrundelse.

I nærværende sag, skal det bemærkes, at idet Erhvervsstyrelsen ikke har begrundet hvilke faktiske forhold der er lagt vægt på, i alle de sager hvor der efter Erhvervsstyrelsens opfattelse skal ske politianmeldelse og det samtidig ikke er oplyst, hvilke vurderinger de eventuelle faktiske forhold har undergået, kan udkastet til afgørelse af 24. april 2023 ikke udgøre en gyldig mulig afgørelse i forhold til dette forhold.

Proportionalitetsprincip

Det skal bemærkes, at Erhvervsstyrelsen er en offentlig myndighed, jf. forvaltningslovens § 1, stk. 1, hvorfor denne er underlagt forvaltningslovens regler, herunder reglerne om proportionalitetsprincippet i forbindelse med offentlige myndigheders valg af retsfølge, når den offentlige myndighed er overladt et skøn. Dette indebærer bl.a., at Erhvervsstyrelsen ikke må vælge en retsfølge, der er mere indgribende end nødvendigt for at fremkalde den virkning, som tilstræbes med afgørelsen. Der skal med andre ord være et rimeligt forhold (forholdsmæssighed), mellem indgrebs konsekvenser for den fysiske eller juridiske person og det tilstræbte formål.

I FOB-2022-5 anførte ombudsmanden bl.a. i forhold til proportionalitetsprincippet efter undertegnede sagsførelse både overfor Copenhagen Business School (CBS) samt for ombudsmanden, at der i proportionalitetsvurderingen skal indgå betragtninger om, hvor meget indgrebet påvirker borgeren (eller den juridiske person). Sagen vedrørte uberettiget bortvisning af seks studerende fra CBS i forbindelse med en festinvitation med seksuelle referencer, der var rettet mod studerende på CBS.

Ifølge ombudsmanden måtte det i proportionalitetsvurderingen indgå, at de seks studerende i kraft af deres tidligere hverv som vejledere var blevet informeret om de etiske regler og således burde være bevidste om CBS' forventninger til hensynsfuld og ordentlig adfærd efter skolens ordensregler. Det måtte dog også indgå i proportionalitetsvurderingen, at bortvisningen af de seks studerende havde store konsekvenser for de studerende, hvorefter ombudsmanden fandt, at indgrebet var meget indgribende for de studerende i forhold til det tilstræbte formål (at følge CBS' ordensregler). For god ordens skyld skal jeg bemærke, at det var undertegnede, der førte sagen for de seks studerende, og herefter indbragte sagen for ombudsmanden.

I forhold til nærværende sag skal det ud fra de ovenstående bemærkninger anføres, at der skal være forholdsmæssighed mellem Erhvervsstyrelsens indgreb over for AA ApS samt det tilstræbte formål efter hvidvaskloven, som overordnet har til formål at sikre, at Danmark bidrager til den internationale kamp mod hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

Erhvervsstyrelsen agter at udstede politianmeldelser af AA ApS. En politianmeldelse er en meget indgribende sanktion, der kan have store konsekvenser for en revisionsvirksomhed som AA ApS. Som set i FOB-2022-5 kunne det forhold, at eleverne på forhånd kendte til ordensreglerne og alligevel overtrådte disse, ikke veje op for at anvende bortvisning som sanktion, fordi denne var for indgribende over for eleverne. I forhold til AA ApS kan det anføres, at AA ApS ikke tidligere har modtaget politianmeldelse, hvorfor udstedelse af påbud samt påtaler må være tilstrækkeligt samt forholdsmæssigt i henhold til at opnå det tilstræbte formål efter hvidvaskloven, som er at sikre Danmark bidrager til den internationale kamp mod hvidvask af penge samt finansiering af terrorisme, uagtet det gøres gældende, at min klient ikke skal pålægges påtaler, påbud samt politianmeldelser.

Forskelsbehandling

Erhvervsstyrelsen må som offentlig myndighed ikke forskelsbehandle, herunder er Erhvervsstyrelsen underlagt kravet om lighed i forvaltningsafgørelser, jf. den uskrevne lighedsgrundsætning. Dette betyder, at sager som har væsentlige lige forhold, skal behandles lige.

Det fremgår af Erhvervsstyrelsens afgørelse af xx.xx.xxxx, om overholdelse af hvidvaskloven vedrørende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY, CVR.NR.: xxxxxxxx, at Erhvervsstyrelsen har udstedt påtaler i forbindelse med afholdt tilsynsbesøg hos virksomheden. Erhvervsstyrelsen har således ikke udstedt nogle påbud eller politianmeldelser af Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY, selvom virksomheden udøver revisionsvirksomhed, og derfor skal efterkomme de samme regler som AA ApS.

Ligeledes fremgår det af Erhvervsstyrelsens afgørelse af xx.xx.xxxx, om overholdelse af hvidvaskloven vedrørende ZZ A/S, CVR.NR.: xxxxxxxx (afgørelsen fremgår af Erhvervsstyrelsens hjemmeside), at Erhvervsstyrelsen har udstedt påbud samt påtaler til ZZ A/S i forbindelse med afholdt tilsynsbesøg hos virksomheden.

Hverken Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY eller ZZ A/S har således modtaget politianmeldelser fra Erhvervsstyrelsen i forbindelse med tilsynsbesøg. Det forekommer betænkeligt, hvorfor AA ApS er den eneste af de tre virksomheder, som skal modtage politianmeldelse i forbindelse med et tilsynsbesøg, idet der er tale om sager med væsentlige lige forhold, herunder er Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY, ZZ A/S samt AA ApS underlagt de samme regler efter hvidvaskloven.

I U 1996.797 H fastslog flertallet, at en kommunes afslag på støtte til en firmasportsforening ikke stred imod almindelige lighedsgrundsætninger eller skyldtes uvedkommende hensyn, idet det var sagligt at skelne mellem på den ene side idræts- og ungdomsaktiviteter for børn og unge og på den anden side firmasport.

I forhold til nærværende sag med AA ApS er der ikke noget der indikerer, at der er tale om saglig forskelsbehandling ud fra saglige kriterier, men tværtimod usaglig forskelsbehandling. Særlig kan det anføres, at Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY og AA ApS begge er revisionsvirksomheder, som udøver det samme arbejde. Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY er en stor, anerkendt, dansk revisionsvirksomhed, som tilsyneladende får længere snor i forhold til overholdelse af hvidvaskreglerne, idet Erhvervsstyrelsen kun har udstedt påtaler til virksomheden. AA ApS er en mindre, dansk virksomhed, der endnu ikke har modtaget samme anerkendelsesgrundlag som Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY, men virksomhederne har begge samme formål og drift, herunder at yde bistand i forbindelse med revision. Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY og AA ApS er således i væsentlige sammenlignelige situationer, hvorfor det har karakter af forskelsbehandling, når AA ApS modtager påbud samt politianmeldelser fra Erhvervsstyrelsen mens Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY blot modtager påtaler.

Overordnet har AA ApS ikke haft samt har ingen intention om at skulle overtræde hvidvaskreglerne og vil naturligvis efterkomme de påbud, som Erhvervsstyrelsen agter at udstede, og det forekommer derfor usagligt, at Erhvervsstyrelsen kun udsteder politianmeldelser til AA ApS, men ikke til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY eller ZZ A/S.

Erhvervsstyrelsens afgørelser af henholdsvis 24. oktober 2022, om overholdelse af hvidvask-loven vedrørende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab YY, samt afgørelse af xx.xx.xxxx, om overholdelse af hvidvaskloven vedrørende ZZ A/S.

Usaglig sagsbehandling samt diskrimination

Det er Erhvervsstyrelsens praksis, at de i forbindelse med kontrolbesøg hos en virksomhed udtager en række kundesager for at vurdere, om virksomheden lever op til hvidvasklovens krav. Erhvervsstyrelsen foretager således stikprøver ved på forhånd at udtage de kundesager, som de ønsker at føre kontrol med ved tilsynsbesøget. Når der foretages en stikprøve, skal denne repræsentere et udpluk af de forskellige kunder, som AA ApS har ud fra en demografisk sammensætning.

AA ApS har flere forskellige kunder som alle er danske. Det skal bemærkes, at det dog findes betænkeligt, at størstedelen af de kundesager, som Erhvervsstyrelsen har udtaget til kontrol ved tilsynsbesøget hos AA ApS har udenlandske navne som f.eks. MM ApS, NN ApS samt KK ApS.

Hertil kommer det, at flere af de kunder, der er udtaget til kontrol, har reelle ejere med tilsvarende udenlandske navne, f.eks. RRs (reel ejer af EE A/S), ÆÆ (reel ejer af HH ApS) samt UU (reel ejer af JJ ApS).

Det faktum, at Erhvervsstyrelsen på forhånd inden tilsynsbesøget har udvalgt kunder hos AA ApS, som har udenlandske navne, forekommer betænkeligt, idet kundesagerne ikke er udtaget på baggrund af demografisk sammensætning. Dette indikerer således, at Erhvervsstyrelsens tilsynsbesøg hos AA ApS har karakter af usaglig sagsbehandling samt diskrimination på baggrund af kundernes eventuelle nationale oprindelse samt tilhørsforhold.

2.3.3. Strafferetten

Det fremgår af hvidvasklovens § 78, stk. 1, 2. pkt., at forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af en række bestemmelser i hvidvaskloven kan straffes med bøde. Derudover fremgår det af § 78, stk. 2, at særlig grov uagtsom eller omfattende forsætlig overtrædelse af en række bestemmelser i hvidvaskloven kan straffes med fængsel.

Det følger af forarbejderne til den tidligere hvidvasklov § 71, stk. 11, at tilsynsmyndighederne skal påse, at bestemmelserne i hvidvaskloven efterleves, herunder undersøge mulige overtrædelser af hvidvaskloven. Bliver en tilsynsmyndighed bekendt med, at der kan være sket en strafbar overtrædelse af hvidvaskloven, skal myndigheden anmelde dette til politiet, medmindre myndigheden vurderer, at det vil være tilstrækkeligt med en anden tilsynsreaktion som påbud eller påtale.

Det er altså op til tilsynsmyndighederne at foretage en indledende vurdering af, om man mener, at påbud eller påtale opfylder og understøtter formålet med loven tilstrækkeligt, eller om det er nødvendigt ligeledes at politianmelde forholdet. Der er altså tale om en forvaltningsretlig proportionalitetsvurdering.

Inden for strafferetten opererer man med princippet *in dubio pro reo*, som også kommer til udtryk i EMRK art. 6(2). Princippet indeholder dels et bevisbyrdekrav, dels et krav om, at tiltalte ikke kan pålægges at skulle inkriminere sig selv.

I forhold til bevisbyrden betyder princippet, at eksempelvis en grov uagtsomhedsvurdering vil skulle bevises væsentligt anderledes alt afhængig af om den foretages af f.eks. en forvaltningsmyndighed og anklagemyndigheden. Bevisbyrden vil være betydeligt tungere for anklagemyndigheden.

I forhold til spørgsmålet om selvinkriminering medfører det, at tilsynsmyndigheder ikke kan afkræve væsentlige og detaljerede forklaringer af personer og virksomheder, hvis man mistænker en kriminel handling.

EMD bemærkede i sagen Saunders mod Storbritannien, at der skal findes en balance mellem forklaringspligter, eksempelvis efter hvidvaskloven, og selvinkrimineringsforbuddet. Dette betyder, at en virksomhed ikke kan undlade at afgive rent faktiske oplysninger, men virksomheden kan heller ikke tvinges til at besvare spørgsmål, hvorved man tilstår retsstridige forhold.

Henset til de strafferetlige elementer der er i sager vedrørende overtrædelse af hvidvaskloven, og henset til, at udgangspunktet efter hvidvaskloven ikke er ansvar for den juridiske person, ønsker AA ApS afklaring på, hvem det præcist er man agter at anmelde til politiet. Det vil sige, er det den juridiske person, eller er det den enkelte medarbejder som har arbejdet med kunderne.

I forhold til det strafferetlige aspekt i sagen må det bemærkes, at hvidvasklovens § 79, udgør en strafferetlig regel i særlovgivningen. Det vil sige, at de strafferetlige principper må overholdes.

Inden for strafferetten opereres således først og fremmest med legalitetsprincippet. Strafferetligt fastslår STRL § 1, at straf kun pålægges for et forhold, hvis strafbarhed er hjemlet ved lov, eller som ganske må ligestilles med et sådant. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 7, indeholder et krav om præcisering af straffebestemmelser, hvad der ofte kaldes et klarhedskrav.

Klarhedskravet medfører, at det skal stå rimeligt klart for borgerne, hvilke handlinger som er strafbare ved læsning af loven. I hvidvasklovens § 79 fremstår det ganske klart, at manglende imødekommelse af påbud udstedt efter hvidvasklovens § 60, kan straffes med bøde. I et sådant tilfælde, må klarhedskravet således også strække sig til de påbud som kan udstedes efter hvidvasklovens § 60. Det må således skulle stå ganske klart for en borger, hvad man skal foretage sig, for at imødekomme de påbud som afgives efter hvidvasklovens § 60 og derved undgå straf.

2.4. Hvorfor indklagedes afgørelse af 28. september 2023 er materielt forket

Det skal indledningsvist bemærkes, Erhvervsstyrelsens afgørelse af 28. september 2023, for det første ikke indeholder en stillingtagen til sagens fulde materiale, hvilket i sig selv er yderst betænkeligt. Dette forhold er der særskilt redegjort for i pkt. 2.5 med tilhørende underpunkter.

Det skal endvidere bemærkes, at på baggrund af, at Erhvervsstyrelsen ikke har medtaget det modtagende materiale ville Erhvervsstyrelsen også kunne have fjernet en del af de påbud som afgørelsen af 28. september 2023 indeholder.

Endvidere indeholder påbudene og påtalerne, så generelle formuleringer at de ikke er egnede til at udgøre påbud, hvis manglende efterlevelse kan medføre sanktion.

Der kan som eksempel henvises til, påbud F:

”Påbud om at foretage en tilstrækkelig risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3.”

Derudover må der henvises til, at der generelt ved opfyldelse af påbud, gælder et grundlæggende princip om, at det er op til adressaten at vælge imellem flere måder at opfylde et påbud på, jf. princippet i U.2018.1011 V.

I forhold til den generelle formulering af påbuddet skal det dermed fortolkes som, at klager blot skal foretage en risikovurdering som klager selv finder, er tilstrækkelig, idet påbuddet ikke er uddybet yderligere. Herunder i forhold til, hvad der med hjemmel i loven konkret, skulle udgøre en ”tilstrækkelig risikovurdering” og som klager ikke allerede foretager.

Endvidere har klager en række konkrete indsigelser til de enkelte påbud, påtaler og politianmeldelser, som der også vil blive redegjort for nedenfor.

2.5. Manglende inddragelse af klagers indlæg og dermed overtrædelse af de forvaltningsretlige regler og god forvaltningsskik

Det skal bemærkes, at Erhvervsstyrelsen ved deres mail af 10. juli 2023, meddelte, at:

” Erhvervsstyrelsen træffer derfor afgørelse på baggrund af den information Styrelsen har fået på tilsynsbesøget samt den dokumentation, som virksomhederne har sendt ind inden for høringsfristen den 12. juni 2023. Dette gælder for både AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx.

Det I som partsrepræsentant for virksomhederne har sendt ind til Styrelsen den 23. juni 2023 og den 7. juli 2023, vil dermed ikke blive taget i betragtning, da det er sendt ind efter høringsfristen.

Såfremt virksomhederne ikke er enige i Erhvervsstyrelsens afgørelser, er der mulighed for at påklage afgørelserne til Erhvervsankenævnet.”

Dette har således betydet, at Erhvervsstyrelsen har været af den opfattelse, at Erhvervsstyrelsen hellere ville spille Erhvervsankenævnet tid med en klagesag, end at gennemgå det materiale som Erhvervsstyrelsen har modtaget i start juli 2023, før der blev truffet afgørelse i slut september eller næsten 3 måneder senere.

På det retlige plan, medfører den manglende stillingtagen til klagers materiale det forhold at påbuddene reelt set har været opfyldte, per kulance, før disse har været udstedt, hvorfor det ingen mening giver at udstede påbud, påtaler og endda politianmeldelser uden at have sat sig ind i sagen.

2.5.1. Hjemmel til at afskære materiale modtaget før afgørelsen er truffet?

I forhold til, hvorvidt der er hjemmel til, at en offentlig myndighed kan afskære en parts indlæg i en sag forud for, at der er truffet endelig afgørelse i sagen, som den foreliggende, skal der fremsættes følgende bemærkninger.

Legalitetsprincippet kan for det første defineres som omfattende den formelle lovs princip. Heri ligger, at lovene i den retlige trinfølge går forud for administrative afgørelser (forvaltningsakter og anordninger). Derudover omfatter legalitetsprincippet kravet om lovhjemmel, hvilke vil sige, at forvaltningen ikke kan træffe afgørelse uden den fornødne bemyndigelse fra lovgivningsmagten.² [2 Karsten Revsbech mfl. Forvaltningsret Almindelige emner, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 6. udgave, 4. oplag, 2016, s. 150.]

Indledningsvis skal det bemærkes, at der ikke fremgår nogen hjemmel i hvidvaskloven (Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) (lovbekendtgørelse nr. 930 af 6. september 2019 med senere ændringer) for offentlige myndigheder til at afskære en parts indlæg i en sag forud for, at der er truffet endelig afgørelse i sagen.

Erhvervsstyrelsen har trods opfordret hertil ikke fremlagt det hjemmelsgrundlag, som skulle give mulighed for, at Erhvervsstyrelsen kan træffe beslutning om præklusion.

2.5.2. Officialmaksimen

Det følger af officialmaksimen, som er en uskreven retsgrundsætning, at offentlige myndigheder skal oplyse en sag så langt, som det er nødvendigt i det konkrete tilfælde for at træffe en korrekt afgørelse. Kravet til officialmaksimen øges, jo mere betydningsfulde eller indgribende afgørelser, der er tale om. Hertil skal det bemærkes, at der i nærværende sag, er tale om en afgørelse om påbud, påtaler og politianmeldelse, samt offentliggørelse heraf, der væsentligt vil påvirke klagerens virksomhed negativt.

Det kan derfor lægges til grund, at Erhvervsstyrelsen har pligt og ansvar for, at de nødvendige oplysninger foreligger i nærværende sag, førend der træffes en endelig afgørelse, således at sagen er tilstrækkeligt oplyst, jf. officialmaksimen.

Dette er desuden særlig gældende, idet der er tale om en betydningsfuld samt indgribende afgørelse over for klager.

Når Erhvervsstyrelsen undlader at inddrage det materiale, som undertegnede på vegne af klager har fremsendt, strider det imod officialmaksimen, idet det pågældende materiale indeholder oplysninger, som vil bidrage til, at Erhvervsstyrelsen kan træffe den endelige materielle korrekte afgørelse i sagen, herunder indeholder materialet bl.a. orientering om, at påbuddene per kulance er efterkommet, hvorfor der ikke længere er grundlag for Erhvervsstyrelsen til at udstede dem.

Erhvervsstyrelsen har ved at fastsætte en høringsfrist og derfra valgt at prækludere alt efterfølgende materiale på objektivt grundlag, truffet en afgørelse om præklusion, som mest af alt minder om præklusionsreglerne der gælder indenfor civilprocessen, hvor det også er forhandlingsmaksimen der gælder. I de civile retssager er det parterne selv, der har ansvaret for at sagen er korrekt oplyst, inden forberedelsen slutter og der sker præklusion.

I offentlige sager er det officialmaksimen der gælder, hvorefter en offentlig myndighed skal sikre sig at sagen er oplyst inden der træffes afgørelse.

Undertegnede finder det særdeles betænkeligt, når Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om påbud som offentliggøres, samtidig med at påbuddet (per kulance), rent faktisk har været opfyldt før afgørelsen blev truffet, samt at der er redegjort for de forhold der udgjorde påtaler og politianmeldelser. Hertil skal påtaler og politianmeldelser også nævnes, idet en politianmeldelse er et alvorligt skridt, samtidig med at anmeldelsen kan være grundløs, på baggrund af det senere indsendte materiale og dermed unødigt skader klagers ry og spilder politiets resurser.

Endvidere skal det bemærkes, at det efter fast forvaltningsretlig praksis og teori, fremgår at selv den omstændighed at en sag skulle have hastende karakter, ikke som udgangspunkt vil kunne begrunde, at der træffes afgørelse på ufuldstændigt faktisk grundlag.³ [3 Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave, 1. oplag, 2013, s. 501.]

Yderligere skal det tillige bemærkes, at ved sager, hvor faktum ændrer sig under sagens behandling, skal myndigheden sikre, at afgørelsen ikke alene træffes på baggrund af det faktum, der oprindeligt forelå ved sagens start, men ud fra situationen, som denne ser ud ved sagens afgørelse.⁴ [4 Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave, 1. oplag, 2013, s. 501.]

Idet nærværende sag ikke har hastende karakter og dette til og med aldrig har været meddelt eller gjort gældende, er momenterne i sagen, således endnu længere væk, fra at kunne udgøre et grundlag for at afskære materiale end ved en sag af hastende karakter.

Det er således betænkeligt, både generelt og særligt i en sag som denne, at Erhvervsstyrelsen vil udøve præklusion og trods forespørgsel ikke kan fremvise klar hjemmel til dette.

2.5.3. Partshøring

Det fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1, at:

”Kan en part ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger om en sags faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne eller vurderingerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne eller vurderingerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.”

I forhold til partshøring efter forvaltningslovens § 19 skal det bemærkes, at det følger af pkt. 106 i vejledning til forvaltningsloven (VEJL 1986-12-04 nr 11740 Forvaltningslov-vejledningen), at en offentlig myndighed ved fastsættelsen af en frist til partshøring bør give den pågældende part rimelig tid til at sætte sig ind i oplysningerne og overveje udtalelsens form og indhold. Der kan i den forbindelse tages hensyn til omfanget af oplysningerne og til sagens karakter, herunder om sagen er af en sådan karakter, at parten typisk vil kunne have interesse i at lade en sagkyndig vurdere sagen og medvirke ved udformningen af udtalelsen.

I forhold til dette skal jeg bemærke, at klagerne modtog høringerne fra Erhvervsstyrelsen den 24. april 2023 med en høringsfrist til den 30. maj 2023, grundet at undertegnede anmodede om aktindsigt i sagen. Dette er i forvejen en kort periode, hvortil det ikke skal undgås at bemærkes, at der fra Erhvervsstyrelsens side i forhold til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD var agtet at udstede 13 påbud (A-M), seks påtaler (N-S) samt politianmeldelse på baggrund af syv forhold, og i forhold til AA ApS var agtet at udstede otte påbud (A-H), ni påtaler (I-Q) samt politianmeldelse på baggrund af syv forhold.

Det skal endvidere bemærkes, at såfremt en part i forbindelse med partshøringen berigtiger det grundlag for sagen som myndigheden har opstillet, hvad enten dette var faktisk eller faglig karakter, skal myndigheden naturligvis tage en sådan berigtigelse eller ny fremkomne oplysninger alvorligt.⁵ [5 Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave, 1. oplag, 2013, s. 570.]

Derudover skal det også bemærkes, at såfremt myndigheden ikke finder, at kunne lægge partens nye oplysninger til grund, må myndigheden efter omstændighederne indhente nærmere dokumentation fra parten eller på anden måde foretage nærmere undersøgelser af forholdet.⁶ [6 Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave, 1. oplag, 2013, s. 570.]

Der er således tale om to meget omfangsrige sager, indeholdende mange oplysninger samt forskellige agtede sanktioner, som klagerne skulle tage stilling til på kort tid. Da sagerne i øvrigt vedrører hvidvaskloven, som er et kompliceret område, har klagerne interesse i at lade sig bistå af advokat, dels i forhold til forståelsen, af de tiltænkte påtaler, påbud samt politianmeldelser, samt dels i forhold til selve udformning af høringssvaret til Erhvervsstyrelsen.

Der er således flere forhold som taler for, at Erhvervsstyrelsen som offentlig myndighed ved fastsættelsen af en frist bør have givet klagerne mere tid til at sætte sig ind i oplysningerne og overveje udtalelsens form og indhold, jf. vejledning til forvaltningslovens pkt. 106.

Helt generelt for partshøring gælder det derudover, at parter skal få lejlighed til at påpege misforståelser, unøjagtigheder, eller ufuldstændigheder i det foreliggende sagsmateriale, idet det vil kunne medvirke til at sikre, at forvaltningens afgørelser træffes på det bedst mulige faktiske grundlag, jf. vejledningen til forvaltningslovens pkt. 105.

2.5.4. Retten til at afgive udtalelse

Det følger derudover direkte af forvaltningslovens § 21, stk. 1, at:

” Den, der er part i en sag, kan på ethvert tidspunkt af sagens behandling forlange, at sagens afgørelse udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse til sagen. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelsen af den nævnte udtalelse.”

Det fremgår således direkte af forvaltningsloven, at udgangspunktet er, at klagerne har ret til at komme med en udtalelse på ethvert tidspunkt af sagen, blot begæringen er fremsat forinden der er truffet afgørelse i den pågældende sag.⁷ [7 Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1. udgave, 1. oplag, 2013, s. 586.]

2.6. Konsekvenser for klagers ry ved fastholdelse af afgørelsen af 28. september 2023

Det skal bemærkes, at en offentliggørelse på internettet af, at en virksomhed udviser fagligt kritisable forhold, samt mulige strafbare forhold, er særdeles indgribende og alene desto mere indgribende, når det ikke er endeligt afklaret om der er udvist kritisable eller muligt strafbare forhold, idet Erhvervsstyrelsens afgørelser af 28. september 2023, og dermed Erhvervsstyrelsens vurdering er indbragt for Erhvervsankenævnet.

Det fremgår af, hvidvasklovens § 62, stk. 1, at:

”Reaktioner givet efter §§ 57 og 60 skal offentliggøres af Erhvervsstyrelsen på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, jf. dog stk. 6. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 6. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog stk. 3.”

Endvidere fremgår der følgende, hvidvasklovens § 62, stk. 6, at:

”Offentliggørelse efter stk. 1-5 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af bestemmelser i lov om offentlighed i forvaltningen om undtagelse af oplysninger om private forhold og drifts- eller forretningsforhold m.v. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra et EU- eller EØS-land, medmindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.”

Det fremgår af forarbejderne (LFF2019204, de specielle bemærkninger til § 1, nr. 73), at:

”Efter de gældende bestemmelser i § 62, stk. 5, 1. pkt., i hvidvaskloven, kan Erhvervsstyrelsen undlade offentliggørelse efter stk. 1-4, hvis offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.”

Mine klienter som henholdsvis regnskabs- og revisionsvirksomhed, vil lide et uforholdsmæssigt og uopretteligt tab, som følge af den af Erhvervsstyrelsens påtænkte offentliggørelse.

Det skal for det første anføres, at idet mine klienter utvetydigt forventer, at Erhvervsstyrelsens afgørelser af 28. september 2023, ændres af Erhvervsankenævnet, vil enhver skadelig effekt være uforholdsmæssig, idet mine klienter ikke har handlet i strid med hvidvaskloven og derfor uberettiget vil være udsat for uoprettelig udskamning.

I en nærmere vurdering af skadens omfang, vil det være livstruende for mine klienter at oplysningerne offentliggøres, idet de vil bremse kundetilgangen og effektivt ødelægge tilliden til mine klienter, hvortil kommer som anført, at mine klienter stadigvæk bestrider Erhvervsstyrelsens vurdering, hvorfor offentliggørelse sker på baggrund af et omtvistet og bestridt grundlag, såvel faktisk som juridisk.

Idet det med alt tydelighed vil medføre uforholdsmæssig stor skade for mine klienter, at der sker offentliggørelse som agtet af Erhvervsstyrelsen, og dette styrkes af, at det grundlag hvorpå Erhvervsstyrelsen bygger sine vurderinger både faktisk og juridisk er bestridt, er der således intet proportionelt grundlag for at iværksætte en så indgribende, uoprettelig og ødelæggende foranstaltning, på et tidspunkt hvor sagen endnu ikke er afklaret.

På denne baggrund skal det anføres både efter de almindelige regler for opsættende virkning og hvidvasklovens § 62, stk. 6, at der ikke skal ske offentliggørelse af sanktionerne efter hvidvasklovens § 62, stk. 1.

2.7. Gennemgang af påbud, påtaler og politianmeldelser

2.7.1. Gennemgang af de enkelte påbud

2.7.1.1. Påbud A

AA ApS skal ifølge dette påbud opdatere virksomhedens risikovurdering, herunder identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 7, stk. 1.

Det er Erhvervsstyrelsens opfattelse, at AA ApSs risikovurdering af 18. oktober 2022 mangler at vurdere risikofaktorer i forhold til terrorfinansiering. Derudover er det Erhvervsstyrelsens opfattelse, at der er forhold, som skal uddybes yderligere, i forhold til leveringskanaler og geografiske forhold.

AA ApS bestrider Erhvervsstyrelsens opfattelse, dog fremlægges der per kulance en opdateret risikovurdering, der yderligere ex tuto og rent per kulance har inkorporeret Erhvervsstyrelsens bemærkninger. Denne opdaterede risikovurdering er udarbejdet før Erhvervsstyrelsens afgørelse, hvorfor det synes besynderligt, at man opretholder et påbud.

Meningen med et påbud er, at nogen skal gøre noget inden for en frist. Det giver således ikke mening at afgive et påbud om at foretage noget, som allerede er foretaget.

Erhvervsstyrelsen har i deres afgørelse på side 26 skrevet:

”Vedrørende Påbud A-C bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden ikke har fremsendt opdateret materiale inden for høringsfristen, hvorfor styrelsen ikke har inddraget dette i afgørelsen”

Hvor et lovbrud ikke længere eksisterer, kan påbud ikke anvendes som tilsynsreaktion, da der ikke fremadrettet er noget at rette op på. Dette synes også at følge af, at påbuddets natur, nemlig at noget skal gøres, inden for en frist.

2.7.1.2. Påbud B

AA ApS skal ifølge påbud B opdateret virksomhedens skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, jf. hvidvasklovens § 8, stk. 1.

Efter Erhvervsstyrelsens opfattelse skal AA ApS skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller opdateres ud fra forholdene nedenfor, hvilket bestrides af AA ApS. Per kulance fremlægges dog AA ApSs opdaterede skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, der er yderligere præciseret samt tilrettet.

Det må bemærkes, at den opdaterede anti-hvidvaskforretningsgang forelå allerede forud for erhvervsstyrelsens afgørelse, hvorfor det synes omsonst at opretholde påbuddet.

2.7.1.3. Påbud C

Det følger af Erhvervsstyrelsens påbud C, at AA ApS eventuelt skal sikre, at virksomheden har forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvaskloven § 18. AA ApS bestrider Erhvervsstyrelsens påbud, dog har AA ApS per kulance i sin anti-hvidvaskforretningsgange præciseret dette nedenfor:

”AA ApS tager altid stilling til, hvorvidt en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18. For at kunne afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer er en PEP m.v., beder AA ApS altid i starten af en ny forretningsforbindelse den pågældende kunde om at be- eller afkræfte, at kunden er PEP eller nærtstående eller nær samarbejdspartner til en PEP.

Når kunden oprettes i AA ApSs system foretager [System 1] systemet et automatisk tjek af kunden ved at slå den pågældende op i PEP-listen, som er en liste over politisk eksponerede personer i Danmark. Da nærtstående og nære samarbejdspartnere til en PEP ikke fremgår af listen, foretager AA ApS en vurdering af kundens politiske eksponering ud fra søgninger på Internettet, f.eks. ved en simpel Google søgning. På denne måde kan AA ApS afdække, om der er tale om

en kunde der er PEP eller om dennes nærtstående og nære samarbejdspartner er PEP i Danmark samt i udlandet.

For at sikre en løbende og optimal kontrol af AA ApSs kunders PEP-forhold foretager AA ApS PEP-tjek hver ½ år.”

Ligesom med påbud A og B fremstår det således uden virkning, at dette påbud skulle udstedes, da Erhvervsstyrelsen blev oplyst om denne opdatering inden afgørelsens afsigelse.

Derudover må det bemærkes, at Erhvervsstyrelsen i deres udkast til afgørelse, af 24. april 2023, agtede at afgive et påbud, vedrørende kontrol af PEP-status. Dette påbud er ikke at finde i den endelige afgørelse grundet fremsendelse af aktivitet-slog fra [System 1], som viser PEP-tjek. Modsætningsvist må således også sluttes, at Erhvervsstyrelsen betragter PEP-tjek i [System 1] som tilstrækkeligt. Alle AA ApSs kunder bliver PEP-tjekket i bl.a. [System 1].

2.7.1.4. Påbud D

Det er Erhvervsstyrelsens påbud, at AA ApS skal foretage en tilstrækkelig vurdering af hvor relevant det er at indhente oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4. Påbuddet vedrører følgende forretningsforbindelser:

- EE A/S
- HH ApS
- II ApS
- JJ ApS
- NN ApS

AA ApS bestrider Erhvervsstyrelsens opfattelse, dog har AA ApS per kulance opdateret deres risikovurderinger.

Det bemærkes særligt i forhold til Erhvervsstyrelsens bemærkning om, at AA ApS skal kunne dokumentere og redegøre for det anførte tilgodehavende på 1,5 mio. kroner i driftsselskabet, at det er AA ApS der har bistået med udarbejdelse af regnskab for både driftsselskabet, ØØ ApS, samt holdingselskabet II ApS.

Det anførte tilgodehavende på 1,5 mio. kroner udgør en mellemregningspost med anpartshaveren i driftsselskabet ØØ ApS, hvor denne post efterfølgende er flyttet til holdingselskabet II ApS. Dette er årsagen til, at holdingselskabet nu har et tilgodehavende i driftsselskabet, og hvorfor tilgodehavendet er anført i regnskabet.

AA ApS har grundet deres arbejdsopgave primært var bogføringsarbejde, og ikke udarbejdelse af regnskab, ikke redegjort yderligere for dette i risikovurderingen af kundeforholdet, idet der ikke har været noget at bemærke. Vedrørende II ApS, giver det således ikke megen mening, når Erhvervsstyrelsen i deres afgørelse skriver:

”Virksomheden burde fortsat have beskrevet forholdet omkring de 1,5 million kroner, kunden havde af tilgodehavende.”

AA ApS har netop ikke beskrevet forholdet, da der ikke var noget at bemærke.

Det må påpeges, at AA ApS, på trods af at påbuddet bestrides, har opdateret risikovurderinger, hvilket blev meddelt inden afgørelsen blev afsagt, hvorfor det mangler mening, at påbuddet opretholdes.

Endelig må det bemærkes til selve påbuddet, at formuleringen er af tvivlsom karakter i forhold til at AA ApS efterfølgende ville kunne straffes for manglende udførelse af påbuddet. Påbuddet lyder

”Påbud om at foretage en tilstrækkelig vurdering og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.”

Der anvendes begreber som ”tilstrækkelig” og ”hvor relevant”, hvilket ligger op til et skøn. Med dette menes både et skøn til AA ApS i forhold til efterlevelse af påbuddet, men samtidig levner formuleringen også et betydeligt skøn i forhold til den efterfølgende vurdering af om påbuddet er efterlevet. Det fremstår således meget utydeligt, hvad AA ApS skal foretage sig, før påbuddet anses for efterlevet. Påbuddets formulering synes på den baggrund ikke at leve op til det klarhedskrav som kan udledes af legalitetsprincippet i artikel 7 i Den Europæiske Menneskerettigheds Konvention. I en sådan situation, hvor det er yderst uklart hvilken handling, som skal foretages, må det strafferetlige princip *in dubio pro reo*, ligeledes tale for, at påbuddet ikke ville kunne medføre straf for manglende overholdelse.

2.7.1.5. Påbud E

AA ApS skal ifølge påbud E foretage løbende overvågning af en etableret forretningsforbindelse, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5.

AA ApS skal efterkomme påbuddet for følgende forretningsforbindelse:

- NN ApS, CVR-nr.: xxxxxxxx

AA ApS bestrider Erhvervsstyrelsens påbud, dog har AA ApS per kulance opdateret deres oplysninger om forretningsforbindelsen.

Selve karakteren af et påbud, og det faktum at Erhvervsstyrelsen har givet 4 uger til efterlevelse af påbuddene, synes at rejse spørgsmål vedrørende påbud E. Helt centralt står, hvordan det tænkes muligt at opfylde et påbud om at foretage ”løbende overvågning”, når påbuddet skal være efterlevet inden for 4 uger. Påbuddet savner således mening, da det ikke synes realistisk at gennemføre en løbende overvågning inden for 4 uger.

Hertil må det også bemærkes, at oplysningerne vedrørende NN ApS er blevet ajourført, hvilket Erhvervsstyrelsen er gjort bekendt med.

2.7.1.6. Påbud F

AA ApS er efter påbud F blevet påbudt at foretage en tilstrækkelig risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3.

AA ApS skal efterkomme påbuddet for følgende forretningsforbindelser:

- EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx
- HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx
- II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx
- JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx
- NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx

AA ApS bestrider Erhvervsstyrelsens påbud, dog har AA ApS per kulance opdateret risikovurderingen for de nævnte kundeforhold, hvilket Erhvervsstyrelsen blev gjort bekendt med, forud for afgørelsen.

I kommentarerne til høringssvaret angiver Erhvervsstyrelsen, i forbindelse med risikovurderinger baseret på en række spørgsmål, at

”Disse er standardspørgsmål, som er udarbejdet af udviklerne af sagsbehandlingssystemet, som virksomheden ikke har forholdt sig selvstændigt til. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at besvare disse spørgsmål, som begrundelse for, at der er taget stilling til kundens forhold, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.”

Her synes Erhvervsstyrelsen således at udtale, at det ikke er muligt at sætte hvidvaskreglerne i system, for at lette den store arbejdsbyrde som reglerne medfører. Det bliver tværtimod indikeret, at man ved hver enkel kunde skal skrive nye spørgsmål og besvare disse, førend risikovurdering lever op til Erhvervsstyrelsens krav. Såfremt det ikke er muligt at opstille programmer og systemer til gennemførelsen af compliancekravene i hvidvaskloven, synes det at mange virksomheder ville have et problem.

Det må bemærkes, at risikovurderingen som var foretaget inden tidspunktet for tilsynet omfatter, den juridiske entitet, strukturen i kunden, kundens branche, kundens geografiske marked, kundens transaktioner med lande uden for EU/EØS, kundens kontantbehold, størrelsen af kundens transaktioner, hvorvidt kunden efterspurgte kreative løsninger til at nedsætte skat og moms, kundens brug af AA ApSs ydelser, kundens formål, kundens tilsigtede beskaffenhed, andre forhold som giver anledning til øget risiko, samt en samlet vurdering ved arbejdet.

Det er således yderst svært at se, hvilke andre spørgsmål man skal rundt omkring, før man lever op til Erhvervsstyrelsens krav.

Alligevel har AA ApS, per kulance, opdateret risikovurdering, som nævnt ovenfor. Allerede på denne baggrund savner det mening, at der afgives et påbud, da forholdet er bragt i orden inden afgørelsen.

2.7.1.7. Påbud G

AA ApS har modtaget følgende påbud:

"Påbud om omgående at underrette Hvidvasksekretariatet ved mistanke om en kundens tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1."

AA ApS skal efterkomme påbuddet for følgende forretningsforbindelser:

- LL ApS (under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx
- FF ApS (under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx

AA ApS bestrider Erhvervsstyrelsens påbud, dog har AA ApS per kulance anført følgende for kundeforholdet med LL ApS:

"AA ApS har løbende forestået opstilling af regnskab af kunden, og virksomhedens medarbejder QQ har for AA ApS været partsrepræsentant i forbindelse med stiftelsen af kundens selskab.

AA ApS har vurderet, at det er helt sædvanligt kioskbranchen, at en kiosk kan have lav omsætning og der deraf heller ikke er muligt med mange ansatte. Det forhold, at der ikke er bogført noget varelager, har AA ApS vurderet ikke er et undringsværdigt forhold der giver grundlag for underretning til Hvidvasksekretariatet, idet konsignationslagere er meget populært i detailbranchen, hvilket betyder, at varebeholdningen ejes af leverandøren og afregnes efter salg.

AA ApS har således vurderet, at denne forretningsmodel er med til at frigøre en masse likviditet, der ikke er bundet i lageret, hvilket skaber en højere grad af fleksibilitet for LL ApS (under konkurs).

Ovenstående konklusion har AA ApS vurderet og lagt til grund på baggrund af de foreliggende oplysninger, som AA ApS var i besiddelse af i det løbende kundeforhold samt deres kendskab til, hvad der er sædvanligt inden for kundens branche.

AA ApS har således på den baggrund vurderet, at der ikke har været grundlag for at foretage en underretning af kunden til Hvidvasksekretariatet, idet forholdene har været sædvanlige inden for kundens branche."

Erhvervsstyrelsen blev gjort opmærksom på dette allerede inden afgørelsen blev truffet. Der har således ikke været nogle forhold, som AA ApS har set nødvendige at underrette Hvidvasksekretariatet om, da der ingen mistanke har været. Også derfor synes det mærkværdigt at fastholde et påbud om, at der skal foretages underretning af forhold, som ikke fremstår mistænkelige. På den baggrund vil det også være umuligt at efterkomme et påbud som det afgivne, da der ikke er mistanke om tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det er således også det, som Erhvervsstyrelsen blev gjort opmærksom på, jf. det ovenstående.

Vedrørende den del af påbuddet som vedrører FF ApS (under konkurs), må der gøres indsigelser heroverfor. Erhvervsstyrelsen skriver i deres afgørelse, at årsregnskabet for 2018/2019 er udført af Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR.nr. xxxxxxxx. Dette CVR.nr. tilhører Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD. Derudover må det bemærkes, at AA ApS ikke er blevet partsført vedrørende forholdet om FF ApS (under konkurs). Forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) var taget med i udkastet til afgørelsen til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, men der er tale om to separate juridiske enheder. AA ApS har således ikke haft mulighed for at forholde sig til forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) forud for den endelige afgørelse. AA ApS havde ikke føje til at tro, at påbuddet vil blive overført til dem, og er ikke blevet informeret herom, hvorfor påbuddet er i strid med partshøringsreglerne.

2.7.2. Gennemgang af de enkelte påtaler

2.7.2.1. Påtale H

AA ApS har modtaget påtale H for ikke rettidigt at have kontrollere kundens identitets-oplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1. nr. 2, jf., § 10, nr. 1.

Påtalen er afgivet for følgende forretningsforbindelser:

- EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx,
- GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx,
- II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,
- JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, og
- FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx.

Det skal dog bemærkes, at Erhvervsstyrelsen, ikke i selve påtalen, på side 14, men omme i bemærkningerne til høringssvaret tilkendegiver, at alle påtalerne er frafaldet, på nær de to vedrørende II ApS og den mod EE A/S.

Vedrørende II ApS angiver Erhvervsstyrelsen, at:

”I kundesagen vedrørende II ApS oplyste virksomheden, at forretningsforbindelsen var etableret i 2018, men virksomheden kunne ikke dokumentere at have foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger tidligere end den 6. oktober 2022, hvor der var indhentet et CVR-udskrift på kunden.”

Det fremgår imidlertid af bilag 63 og 64, at der har været adgang til erhvervmæssige oplysninger på Skattestyrelsens hjemmeside, hvor adgang hertil er modtaget 3. juli 2018. I disse oplysninger findes eksempelvis virksomhedens registreringsbevis, skattekonto mv. Disse oplysninger må anses for værende lige så værdifulde som en CVR-udskrift, og man har således kontrolleret kundens identitetsoplysninger allerede den 3. juli 2018.

På side 14 i Erhvervsstyrelsens, som indeholder begrundelsen for påtale H, fremgår det, at

”Forretningsforbindelsen var etableret i 2018, men virksomheden kunne ikke dokumentere at have foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger tidligere end den 6. oktober 2022, hvor der var indhentet CVR-udskrift.”

Hvis man således læser den begrundelse som Erhvervsstyrelsen giver her, er det forkert at der afgives påtale, da kundens identitetsoplysninger som nævnt blev kontrolleret den 3. juli 2018. På side 21, under kommentarerne til høringssvaret, skriver Erhvervsstyrelsen imidlertid, at

”Vedrørende kundesagen II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx har virksomheden sendt dokumentation for at have haft adgang til kundens skatteoplysninger fra den 3. juli 2018.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden på tilsynsbesøget ikke kunne give en præcis dato for, hvornår kundeforholdet blev etableret, men at det var i 2018. Det fremgår dog af Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingssystem, at virksomheden har foretaget registreringer for kunden fra den 29. november 2017. Påtalen fastholdes dermed, da dokumentationen ikke er indhentet rettidigt.”

Denne oplysning, at Erhvervsstyrelsen tilsyneladende er i besiddelse af dokumentation som ikke stemmer overens med de oplysninger AA ApS har afgivet, er ikke tidligere blevet fremlagt og AA ApS har således ikke haft mulighed for at forholde sig det faktum under høringen. Der har således ikke været mulighed for at imødekomme og eventuelt modbevise påtalen.

Vedrørende EE A/S, har Erhvervsstyrelsen i deres afgørelse af 28. september 2023 angivet, på side 14, at:

”I kundesagen vedrørende EE A/S oplyste virksomheden, at forretningsforbindelsen var etableret i forbindelse med stiftelsen af selskabet, men virksomheden kunne ikke dokumentere at have foretaget kontrol af kundens identitetsoplysninger tidligere end den 6. maj 2017, hvor der var indhentet et CVR-udskrift på kunden.”

Det skal bemærkes, som det også tidligere er blevet anført overfor Erhvervsstyrelsen i klagers forudgående skrivelser som Erhvervsstyrelsen ikke har medtaget i sagsbehandlingen, at klager ikke stiftede EE A/S, men selskabet blev stiftet af en advokat, hvortil Erhvervsstyrelsen også burde have elektronisk adgang til selskabsdokumenterne på Virk.dk. Selskabet blev stiftet den 8. marts 2017 og i forhold til, at klager indhentede identitetsoplysningerne den 6. maj 2017, stemmer dette overens med, hvornår kundeforholdet reelt blev etableret.

Vedrørende den del af påtalen som vedrører FF ApS (under konkurs), må der gøres indsigelser heroverfor. Det bemærkes, at AA ApS ikke er blevet partshørt vedrørende forholdet om FF ApS (under konkurs), jf. også ovenfor. Forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) var taget med i udkastet til afgørelsen til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, men der er tale om to separate juridiske enheder. AA ApS har således ikke haft mulighed for at forholde sig til forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) forud for den endelige afgørelse. AA ApS havde ikke føje til at tro, at påbuddet vil blive overført til dem, og er

ikke blevet informeret herom, hvorfor påbuddet er i strid med partshøringsreglerne.

2.7.2.2. Påtale I

AA ApS har modtaget påtale I for ikke rettidigt at have kontrolleret den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, således virksomheden med sikkerhed ved hvem den eller de reelle ejere er, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1. nr. 3, 1. pkt., jf., § 10, nr. 1.

Påtalen er afgivet for følgende forretningsforbindelser:

- EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx,
- GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx,
- II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,
- JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, og
- FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx.

Det fremgår af side 31 og 32 i Erhvervsstyrelsens afgørelse, at:

”virksomheden i relation til EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, har sendt dokumentation for, at virksomheden havde adgang til den reelle ejers skatteoplysninger, og vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx har virksomheden sendt en kopi af ID på den reelle ejer.

Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at virksomhedens brug af skatteoplysninger, i virksomhedens kundekendskabsprocedurer og omfanget heraf, herunder også kontrol af de reelle ejeres identitet, skal ske på baggrund af en risikovurdering. Skatteoplysninger som eneste kontrolelement er ikke tilstrækkeligt i dette kunde-forhold, da kunden ikke kan udgøre en lavrisiko grundet branchen.”

Vedrørende kundeforholdet med EE A/S, må det bemærkes, at det ikke er AA ApS der har stiftet selskabet, men en advokat. Endvidere er det heller ikke AA ApS der har foretaget omdannelsen af selskabet fra anpartsselskab til aktieselskab.

Derudover har AA ApS haft adgang til den reelle ejer af EE A/S, RRs private skatteoplysninger siden den 10. september 2015, som bekræfter den reelle ejers identitet.

Derudover har AA ApS også været i besiddelse af kørekort fra den reelle ejer siden den 6. maj 2017. Det skal derfor bemærkes, at AA ApS har undersøgt identiteten på RR ved at have modtaget og gennemgået dennes private skatteoplysninger, som må betegnes som oplysninger fra et pålideligt offentligt register. Derudover har AA ApS også været i besiddelse af kørekort fra den reelle ejer.

Vedrørende kundeforholdet med GG ApS (Opløst efter erklæring), , må det bemærkes, at i forhold til identitetsoplysningerne på den reelle ejer af GG ApS, skal det bemærkes, at stifteren, ejeren og direktøren var SS som på tidspunktet for stiftelsen var ansat som kundeansvarlig i AA ApS.

Det skal derfor bemærkes, at AA ApS har et indgående kendskab til SS og derfor på tidspunktet for forretningsforholdets etablering med GG ApS har kendskab til og indhentet identitetsoplysninger på SS.

Derudover skal det bemærkes, at selskabet aldrig har haft aktivitet, hvorfor der ikke har foreligget omstændigheder, der har givet anledning til tvivl om, at oplysningerne om den reelle ejer er korrekt.

Det fremgår derudover af forarbejderne til hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, at begrebet ”med sikkerhed ved” skal forstås således, at der ikke må foreligge omstændigheder, der giver anledning til tvivl om, at oplysningerne om den eller de reelle ejere er korrekte. I det foreliggende tilfælde, hvor SS var ansat i AA ApS, har man med sikkerhed vidst, at oplysningerne om den reelle ejer var korrekt. Herunder at klager har haft identitetsoplysningerne i hænde siden oprettelsen af GG ApS.

Vedrørende kundeforholdet med II ApS, skal det bemærkes, at I forbindelse med kontrol af reelle ejer af II ApS’ identitetsoplysninger har ejeres årsopgørelse fra 2017 været tilgængelig, hvor denne er udskrevet og modtaget d. 17. juli 2018. Her forekommer reelle ejers fulde navn (TT) og CPR-nr., hvortil oplysningerne fremgår i et dokument fra en uafhængig kilde, Skattestyrelsens hjemmeside.

Det skal derfor bemærkes, at AA ApS, har indhentet identitetsoplysningerne på den pågældende kunde, fra en pålidelig kilde og der derfor er sikret de tilstrækkelige identitetsoplysninger.

Det skal det derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3.

I forhold til JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx skal der bemærkes følgende.

AA ApS har den 15. juli 2020 modtaget kontospecifikationer over virksomhedens omsætning, som giver et indblik i virksomhedens tilsigtede beskaffenhed. Ligeledes har AA ApS ved etablering af forretningsforbindelsen fået adgang til virksomhedens oplysninger via. skat.dk d. 23. juni 2020, hvor AA ApS herunder har fået adgang til registreringsbeviset, hvor virksomhedens oplysninger fremgår.

Det skal derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.

I forhold til FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, skal det bemærkes, at dette selskab ikke indgik i påtale I, i forhold til Erhvervsstyrelsens udkast til afgørelse af 24. april 2023 der blev sat i høring. Der virker derfor betænkeligt, at dette skal indgå i Påtale I, i forhold til den endelige afgørelse, når spørgsmålet ikke var en del af partshøringen. På denne baggrund må forholdet enten afvises eller denne del af afgørelsen ophæves og hjemvises til fornyet behandling ved Erhvervsstyrelsen, så klager får mulighed for at blive partshørt.

2.7.2.3. Påtale J

AA ApS har modtaget påtale J, for ikke at have vurderet og hvor relevant indhentet oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, jf. § 10, nr. 1.

Påtale J er afgivet vedrørende følgende kundeforhold:

- GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx,
- KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,
- LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx,
- MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og
- FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx.

Henset til, at der i afgørelsen er steder, hvor det som fremgår under selve påtalen ikke stemmer overens med de kommentarer som Erhvervsstyrelsen har givet til høringssvaret. På side 32 i afgørelsen skriver Erhvervsstyrelsen således:

”Vedrørende påtale L bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheden i relation til KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx i høringssvaret har anført, at de ikke mener at have udført opgaver for kunden, der er omfattet af hvidvaskloven, da kunden selv stod for bogføring. Desuden mener virksomheden, at formål og tilsigtet beskaffenhed for kunden er tilstrækkelig.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomheden på tilsynsbesøget ikke bestred, at dette havde været en kunde hos virksomheden. Derudover blev det på tilsynsbesøget oplyst, at virksomheden havde bistået kunden med opstilling af regnskab. Erhvervsstyrelsen kan tilmed i sagsbehandlingssystemet se, at virksomheden på vegne af kunden har indsendt regnskabet for kunden den 2. november 2021. Kunden har derfor modtaget ydelser omfattet af hvidvaskloven. Angående virksomhedens vurdering af formål og tilsigtede beskaffenhed for kunden bemærker Erhvervsstyrelsen, at der hverken på tilsynsbesøget eller af høringssvaret fremgik et tilstrækkeligt notat omkring kundens formål og tilsigtede beskaffenhed.

På denne baggrund fastholdes påtalen.”

Det er således uklart, om påtalen fastholdes i forhold til alle 5 kundeforhold, eller alene i forhold til KK ApS. Dette understøttes videre af, at beskrivelserne i forlængelse af selve påtalen på side 16 og 17 ikke har ændret sig i takt med høringssvaret.

Alene denne uklarhed gør påtalen tvivlsom, da det ikke fremstår klart, hvad AA ApS modtager en påtale for.

MM ApS

I forhold til forretningsforbindelse med MM ApS, skal det bemærkes, at MM ApS har af AA ApS modtaget ydelser i form af bistand til bogføring. Formålet med ydelsen har således været meget klart og der har derudover ikke været bistået med transaktioner omfattet af hvidvasklovens § 10, stk. 1, nr. 2.

Det skal endvidere bemærkes, at på tidspunktet for etableringen af forretningsforbindelsen mellem AA ApS og MM ApS, var selskabet stiftet af direktøren i AA ApS CC, som også var reel ejer af selskabet og direktør herfor.

AA ApS har qua af at MM ApS var stiftet, ejet og drevet af CC på tidspunktet for etableringen af forretningsforbindelse et så indgående kendskab til selskabets forhold, at det ikke har været nødvendigt at indhente yderligere materiale.

Det skal hertil bemærkes, at det følger af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at ved ”forretningsforbindelsens formål” forstås, at virksomheden skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forretningsforbindelse samt hvad formålet med forretningsforbindelsen er. AA ApS har klarlagt forretningsforbindelsens formål qua selskabets navn, og det indgående kendskab de har til selskabets forretning og forhold.

Ydermere, fremgår det af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at ved forretningsforbindelsens ”tilsigtede beskaffenhed” forstås, at virksomheden eller personen skal kende de egenskaber og forhold ved forretningsforbindelsen, der tilsammen giver forretningsforbindelsen dens særpræg. Herunder kan det være relevant at kende kundens forretningsmodel, forstå, hvorfra kundens midler oprinder og hvorledes en virksomhed opnår sin indtjening.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen MM ApS’ egenskaber og særpræg fremgår klart af selskabets navn, jf. også ovenfor samt indhentet sagsresume på CVR-registeret. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft adgang til såvel kundens ejerbog samt virksomhedsresume indhentet fra CVR-registeret. Det bemærkes hertil, at grundet AA ApS’ indgående kendskab til kunden, henset til CC har ejet og drevet selskabet tidligere, har der ikke været behov for at indhente yderligere dokumentation.

Der har således, efter AA ApS’ skøn, ikke været noget i forbindelse med MM ApS, der har givet anledning til, at der skulle indhentes yderligere informationer omkring virksomheden, hvorfor hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4 er overholdt.

LL ApS (under konkurs)

AA ApS har bistået LL ApS med bogføring ud fra selskabets egne oplysninger. AA ApS har således været bevidste om, at LL ApS ønskede bistand med bogføring, idet kioskvirksomheden ikke selv havde disse kompetencer.

Derudover har AA ApS ikke bistået selskabet med transaktioner omfattet af hvidvasklovens § 10, stk. 1, nr. 2.

Det kan ydermere fremhæves, at det fremgår af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at der ved ”forretningsforbindelsens formål” skal forstås, at virksomheden skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forretningsforbindelse samt hvad formålet med forretningsforbindelsen er. Dette har været ganske afklaret fra starten, nemlig at man ønskede bistand med bogføring.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen LL ApS’ egenskaber og særpræg fremgår af selskabets vedtægter, som AA ApS har haft adgang til. AA ApS har

i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft udarbejdet en risikovurdering, der tager stilling til de individuelle forhold.

Endvidere skal det bemærkes, at der i forhold til LL ApS har været tale om en meget lille kioskvirksomhed som ikke har givet anledning, hverken ifølge hvidvaskloven eller andet grundlag, at indhente yderligere oplysninger om virksomhedens beskaffenhed.

Der har således, efter AA ApS' skøn, ikke været noget i forbindelse med LL ApS, der har givet anledning til, at der skulle indhentes yderligere informationer omkring virksomheden, hvorfor hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4 er overholdt.

GG ApS (Opløst efter erklæring),

Det skal i forhold til GG ApS bemærkes, at selskabet havde til formål at udleje fast ejendom, hvilket også fremgik af selskabets navn.

Derudover har AA ApS også været fuldt ud bekendt med forretningsforbindelsens tilsigtede beskaffenhed, idet der for det første har været tale om et almindeligt ejendomsselskab og der derudover har været en nærtstående forhold mellem AA ApS og SS, grundet ansættelsesforholdet på dette tidspunkt. Der kan derfor ikke andet end at lægges til grund, at AA ApS har vurderet og haft de relevante oplysninger omkring GG ApS.

Det skal hertil bemærkes, at det følger af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at ved "forretningsforbindelsens formål" forstås, at virksomheden skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forretningsforbindelse samt hvad formålet med forretningsforbindelsen er. Forretningsforbindelsens formål fremgår klart af selskabets navn, herunder at drive virksomhed som et almindeligt ejendomsselskab, herunder udlejning af fast ejendom. AA ApS har således ikke haft anledning til at foretage yderligere undersøgelser, idet formålet er selvsigende.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen GG ApS' egenskaber og særpræg fremgår klart af selskabets navn, jf. også ovenfor samt indhentet sags- og virksomhedsresume fra CVR-registeret. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft et indgående kendskab til selskabet henset til det nærtstående forhold med SS, jf. ovenfor, og derfor har vurderet, at det ikke var nødvendigt med indhentelse af yderligere materiale.

FF ApS

Vedrørende den del af påtalen som vedrører FF ApS (under konkurs), må der gøres indsigelser heroverfor. Det bemærkes, at AA ApS ikke er blevet partshørt vedrørende forholdet om FF ApS (under konkurs), jf. også ovenfor. Forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) var taget med i udkastet til afgørelsen til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, men der er tale om to separate juridiske enheder. AA ApS har således ikke haft mulighed for at forholde sig til forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) forud for den endelige afgørelse. AA ApS havde ikke føje til at tro, at påbuddet vil blive overført til dem, og er ikke blevet informeret herom, hvorfor påbuddet er i strid med partshøringsreglerne. Det understreges yderligere, at Erhvervsstyrelsen skriver, at der i dette

kundeforhold er skærpende omstændigheder, hvilket blot gør det endnu mere betænkeligt, at AA ApS ikke er blevet partshørt.

2.7.2.4. Påtale K

AA ApS har modtaget en påtale for ikke at have foretaget risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3, jf. § 10, nr. 1. Det gælder følgende kundesager:

- GG ApS (Opløst efter erklæring),
- KK ApS
- LL ApS (Under konkurs)
- MM ApS
- FF ApS (Under konkurs)

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 3, at:

"Virksomheder og personer skal gennemføre alle kundekendskabskrav, jf. stk. 1 og 2. Omfanget af kundekendskabsproceduren kan dog gennemføres ud fra en risikovurdering. I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3."

Af forarbejderne til hvidvasklovens § 11, stk. 3, fremgår det, at hvis nogen af de risikofaktorer, der er nævnt i bilag 2 og 3, er til stede i kundeforholdet, skal de afdækkes og indgå i risikovurderingen af kundeforholdet. Dette betyder dog ikke, at alle virksomheder og personer i ethvert kundeforhold skal forholde sig til alle faktorer. Bestemmelsen finder desuden kun anvendelse, hvis faktorerne reelt er til stede i det konkrete kundeforhold.

Det må ud fra forarbejderne derfor udledes, at virksomheden kun skal forholde sig til de faktorer, som er konkret til stede i kundeforholdet.

Jeg vil nu komme med bemærkninger til de enkelte kundeforhold nedenfor.

GG ApS (Opløst efter erklæring)

I forhold til GG ApS skal det bemærkes, at AA ApS har udarbejdet en risikovurdering, der inddrager oplysninger om de ovenfor anførte forhold, herunder bliver der taget stilling til, om virksomheden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har AA ApS i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

AA ApS har i forbindelse med deres risikovurdering gennemført dette gennem systemet [System 1], hvorfor det yderligere skal bemærkes, at der således er foretaget en risikovurdering af GG ApS.

Hertil skal det bemærkes, at et ejendomsselskab i Danmark ikke giver anledning til en skærpet risikovurdering.

Det skal derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 3, hvorfor der ikke bør gives påtale herfor.

KK ApS

I forhold til KK ApS skal det bemærkes, at AA ApS har vurderet, at der forelå en almindelig middel risiko for hvidvask samt terrorfinansiering, hvorfor der har været udarbejdet en risikovurdering. Denne inddrager derudover oplysninger om de ovenfor anførte forhold, herunder bliver der taget stilling til, om virksomheden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har AA ApS i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

I kundeforholdet med KK ApS er der hverken tale om et børsnoteret selskab, en offentlig forvaltningsmyndighed eller offentlig virksomhed etc., som kan medføre en begrænset risiko, jf. hvidvasklovens bilag 2. Det er heller ikke relevant at kigge på kunderisikofaktorer eller risikofaktorer der giver en øget risiko efter hvidvasklovens bilag 3, der bl.a. vedrører privat banking eller selskaber med nomineeaktionærer m.v., da disse forhold ikke er relevant i forhold til kunden.

AA ApS har som udgangspunkt udarbejdet risikovurderingen i [System 1], hvilket AA ApS har anset for at være tilstrækkeligt. Hertil skal det bemærkes, at der efter et skøn fra AA ApS ikke har været behov for yderligere uddybning af risikovurderingen.

Det skal derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 3.

LL ApS (Under konkurs)

AA ApS har for dette kundeforhold udarbejdet en risikovurdering, der inddrager oplysninger om de ovenfor anførte forhold, herunder bliver der taget stilling til, om virksomheden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har AA ApS i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

AA ApS har i forbindelse med deres risikovurdering gennemført dette gennem systemet [System 1], hvorfor det yderligere skal bemærkes, at der således er foretaget en risikovurdering af GG ApS.

Det skal derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 3, hvorfor der ikke bør gives påtale herfor.

MM ApS

Det skal hertil bemærkes, at grundet MM ApS var stiftet, ledet og ejet af CC på tidspunktet for etableringen af forretningsforholdet mellem AA ApS og MM ApS, har der været den laveste risikovurdering, idet vurderingen jo reelt har været, hvorvidt der har været en risiko for, at CC, som også er AA ApS' egen direktør, reelle ejer og ejer, har ville bruge selskabet til hvidvask og terrorfinansiering, hvilken risiko dermed også er ikkeeksisterende.

Det skal derfor sammenfattes, at AA ApS har overholdt hvidvasklovens § 11, stk. 3.

FF ApS (Under konkurs)

Vedrørende den del af påtalen som vedrører FF ApS (under konkurs), må der gøres indsigelser heroverfor. Det bemærkes, at AA ApS ikke er blevet partshørt vedrørende forholdet om FF ApS (under konkurs), jf. det tidligere anførte.

Forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) var taget med i udkastet til afgørelsen til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, men der er tale om to separate juridiske enheder. AA ApS har således ikke haft mulighed for at forholde sig til forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) forud for den endelige afgørelse. AA ApS havde ikke føje til at tro, at påbuddet vil blive overført til dem, og er ikke blevet informeret herom, hvorfor påbuddet er i strid med partshøringsreglerne.

2.7.2.5. Påtale L

AA ApS har fået en påtale for ikke at have gennemført skærpede kundekend-skabsprocedurer for kunden MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, idet Erhvervsstyrelsen vurderer, at der vil være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 17, jf. § 10, nr. 1.

Det fremgår af hvidvasklovens § 17, stk. 1, at:

” Virksomheder og personer omfattet af denne lov skal ud over kravene i §§ 11 og 12 gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheden eller personen skal i vurderingen tage de højrisikofaktorer i betragtning, som fremgår af bilag 3 til loven, og andre højrisikofaktorer, som må skønnes at være relevante.”

Af forarbejderne til hvidvasklovens § 17, stk. 1, fremgår det, at de skærpede legitimationsforanstaltninger som minimum skal foretages i de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-4, dvs. når kunden ikke har været fysisk til stede for at legitimere sig (f.eks. internet), grænseoverskridende korrespondentforbindelser og politisk udsatte personer.

Det skal bemærkes, at idet CC der er direktør og ejer af AA ApS også havde rolle som stifter, ejer og ledelse i MM ApS har der ikke været behov for en skærpet kundekendskabsprocedure, idet det må lægges til grund at AA ApS og de ansatte kender CC indgående.

Der fremgår endvidere følgende, af VEJL 2020-10-28 nr 9864, pkt. 14, at:

”Skærpede kundekendskabsprocedurer skal anvendes ud over de almindelige kundekend-skabsprocedurer. Det betyder, at de supplerer de almindelige procedurer i situationer, hvor forretningsforbindelsen vurderes at have en øget eller høj risiko for hvidvask og/eller finansiering af terrorisme. I vurderingen skal virksomheden tage de højrisikofaktorer i betragtning som fremgår af bilag 3 til hvidvaskloven, samt andre højrisikofaktorer, som vurderes at være relevante. Der kan ikke gives en udtømmende liste over, hvilke situationer der medfører skærpede kundekendskabsprocedurer og hvad disse ultimativt skal omfatte. Det er virksomheden, der på baggrund af sin risikovurdering skal vurdere, hvad der kan betrykke virksomheden i kendskabet til forretningsforbindelsen og begrænse den øgede risiko for hvidvask og/eller finansiering af terrorisme.”

AA ApS har foretaget den risikovurdering, at idet det er AA ApS’ egen leder og ejer, der også er stifter, leder og ejer af MM ApS er der ikke en øget risiko for at selskabet bruges til hvidvask eller terrorfinansiering. AA ApS har således vurderet, at der ikke er behov for en skærpet kundekendskabsprocedure i det konkrete forretningsforhold.

Endvidere skal det også bemærkes, at den bistand der har været at udøve bistand med bogføringen på en begravellesforretning og der har ingen indikationer været på, at der ville ske store overførsler af pengebeløb eller transaktionsmønstre som ikke relaterede sig til selskabets kerneforretning. Der har derfor ikke været noget grundlag for at underlægge selskabet en skærpet kontrol.

Det skal derfor sammenfattes, at AA ApS ikke har overtrådt hvidvasklovens § 17, idet AA ApS på baggrund af eget skøn ikke har vurderet at MM ApS var et selskab i en høj risiko for hvidvask og terrorfinansiering. På denne baggrund bør der ikke udstedes påtale L.

2.7.2.6. Påtale M

AA ApS har fået en påtale for ikke rettidigt at kontrollere om en kunde er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1. Det drejer sig om følgende kundesager:

- EE A/S
- II ApS
- JJ ApS
- LL ApS (Under konkurs)
- NN ApS
- FF ApS (Under konkurs)

AA ApS tager altid stilling til, hvorvidt en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18. Når kunden oprettes i AA ApSs system foretager [System 1] systemet et automatisk tjek af kunden ved at slå den pågældende op i PEP-listen, som er en liste over politisk eksponerede personer i Danmark. Da nærtstående og nære samarbejdspartnere til en PEP ikke fremgår af listen, foretager AA ApS en vurdering af kundens politiske eksponering ud fra søgninger på Internettet, f.eks. ved en simpel Google søgning. På denne måde kan AA ApS afdække, om der er tale om en kunde der er PEP eller om dennes nærtstående og nære samarbejdspartner er PEP i Danmark samt i udlandet.

Det skal understreges, at AA ApS faktisk har foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af de ovenfor nævnte kunder er en politisk eksponeret person eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person.

I kundesagen vedrørende EE A/S skal det bemærkes, at [System 1] systemet foretog et PEP tjek via Finanstilsynets liste den 29. august 2021. Derudover har den reelle ejer den 29. august 2021 erklæret, hvorvidt han er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Der er tale om en kunde, som AA ApS, har haft et indgående kendskab til, idet den reelle ejer, RR, idet han mange gange løbende er til fysisk møde eller i kontakt med AA ApS i forbindelse med samarbejdet, og AA ApS har således opbygget en relation til RR, hvor AA ApS kender vedkommende særdeles godt. AA ApS har således hele tiden været klar over, at den reelle ejer ikke var PEP eller nærtstående eller samarbejdspartner med en PEP.

For så vidt angår kunden II ApS skal det bemærkes, at det af AA ApS' aktivitetslog fra [System 1] fremgår, at systemet den 25. august 2020 har foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af kunden er en politisk eksponeret person eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person.

Ligeledes er der den 15. juni 2022 foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af JJ ApS er en politisk eksponeret person eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person for kunden.

For kunden LL ApS (Under konkurs) er PEP tjek gennemført via [System 1] den 20. juli 2020 og igen den 29. november 2020.

Vedrørende NN ApS skal det bemærkes, at der er foretaget PEP tjek via [System 1] systemet den 25. august 2020 samt den 25. maj 2021.

Vedrørende den del af påbuddet som vedrører FF ApS (under konkurs), må der igen gøres indsigelser heroverfor, jf. det tidligere anførte i dette skriv.

2.7.2.7. Påtale N

AA ApS har fået en påtale for ikke at kontrollere om en kunde er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1. Det gælder følgende kundesager:

- GG ApS (Opløst efter erklæring),

- KK ApS

Som nævnt ovenfor foretager AA ApS' system [System 1] automatisk et tjek af, om den reelle ejer er en politisk eksponeret person, eller nærtstående eller samarbejdspartner til en politisk eksponeret person.

For så vidt angår GG ApS skal det understreges, at den reelle ejer, stifter og direktør var SS, som også både på tidspunktet for stiftelsen og nu er ansat som kundeansvarlig i AA ApS. Der er således tale om en reel ejer, som AA ApS har særdeles godt kendskab til, herunder er det AA ApS bevidst, at SS ikke var eller er en PEP samt heller ikke nærtstående eller samarbejdspartner med en PEP.

Der har således ikke været nogen grund til at kontrollere, om den reelle ejer var en PEP, hvorfor påtale N vedrørende dette kundeforhold forekommer urimeligt, og derudover skal der henvises til den automatiserede og branchegodkendte proces i [System 1].

I forhold til KK ApS, skal der bemærkes, følgende.

Klager benytter altid systemet [System 1] til at undersøge eventuelle PEP-relationer. Det skal hertil bemærkes, at [System 1] er almindeligt anvendt og anerkendt i branchen. Det bestrides derfor, at der ikke er foretages PEP-tjek

2.7.2.8. Påtale O

AA ApS har fået påtale for ikke at have foretaget en undersøgelse om baggrunden for og formålet med alle transaktioner, transaktionsmønstre og aktiviteter der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål i kundeforholdet LL ApS, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

Det følger af hvidvasklovens § 25, stk. 1, at:

”Virksomheder og personer skal undersøge baggrunden for og formålet med:

1) Alle transaktioner, der a) er komplekse, b) er usædvanligt store, c) foretages i et usædvanligt mønster eller d) ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

2) Alle usædvanlige aktiviteter, der ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.”

Af forarbejderne til hvidvasklovens § 25 fremgår det, at bestemmelsen medfører en opmærksomhedspligt, der består i, at de pågældende generelt skal være opmærksomme på kunders aktiviteter, som på grund af deres særlige karakter kan have tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. Det kan f.eks. være, hvor der foretages usædvanlig mange bevægelser på en konto, eller der indsættes et usædvanlig stort beløb set i forhold til kundens normale brug af kontoen.

Opmærksomhedspligten iagttages efter objektive kriterier/indikatorer, også kaldet »red flags«. Finder virksomheden nogle »red flags», er kriterierne efter hvid-

vasklovens § 25 opfyldt, og der skal herefter foretages undersøgelser fra virksomhedens side. Udgangspunktet i en undersøgelse af en mistanke er at sammenholde de oplysninger, virksomheden har om kunden (oplysninger om formålet med forretningsforbindelsen og omfanget heraf), og det, der ser mistænkeligt ud. Der er dog alene pligt til at foretage undersøgelser, når betingelserne i § 25, stk. 1, er opfyldt.

Det skal i forhold til LL ApS bemærkes, at der i forbindelse med dette kundeforhold ikke har været transaktioner i selskabet, som AA ApS har været inde over eller i øvrigt bekendt med, som er omfattet af hvidvasklovens § 25.

AA ApS har heller ikke fundet nogle ”red flags”, som har kunne nødvendiggøre foretagelse af en undersøgelse efter hvidvasklovens § 25. Hertil skal det bemærkes, at det forhold, at LL ApS, som kioskvirksomhed ikke har haft et bogført varelager ikke i sig selv er usædvanligt eller et forhold der i øvrigt giver anledning til at der kunne være sket hvidvask, idet det også er normalt i detailbranchen med konsignationsaftaler, hvorefter det er leverandøren der ejer varelageret og der afregnes efter salg.

Det forhold at en detailvirksomhed ikke selv ejer et varelager, som det kan bogføre, udgør således ikke noget mistænkeligt eller usædvanligt, hvorfor dette forhold ikke har givet anledning til at der skulle foretages yderligere undersøgelser.

Der er således ikke sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 25, idet betingelserne efter hvidvasklovens § 25, stk. 1, ikke er opfyldt, hvorfor det ikke har været nødvendigt at foretage undersøgelser i første omgang. Af disse årsager skal påtale O afvises.

2.7.3. Gennemgang af de enkelte politianmeldelser

For så vidt angår de enkelte politianmeldelser, skal det indledningsvis bemærkes, at en politianmeldelse er en alvorlig sanktion, som kun bør anvendes i grove tilfælde af overtrædelse af hvidvaskloven. Politianmeldelse bør kun anvendes i situationer, hvor mindre indgribende sanktioner ikke er tilstrækkelige til at sikre, at hvidvasklovens regler efterleves af den pågældende. Med andre ord skal der være proportionalitet mellem valget af sanktionen og den overtrædelse af hvidvaskloven, som angiveligt har fundet sted.

AA ApS er en ansvarsbevidst virksomhed der med sin økonomiske vækst også tager samfundsansvar og derfor har sine fulde bestræbelser på at være en frontløber i forhold til en effektiv hvidvaskpolitik og sikring mod terrorfinansiering. AA ApS har således kun til hensigt at efterleve hvidvasklovens regler, hvorfor politianmeldelse af virksomheden ikke vil være proportionelt sammenlignet med de øvrige sanktioner, som Erhvervsstyrelsen kan anvende for at efterleve lovens formål.

2.7.3.1. Politianmeldelse nr. 1

Denne politianmeldelse vedrører, at AA ApS angiveligt ikke har gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer ved etablering af forretningsforbindel-

sen med visse kunder, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., idet virksomheden ikke har gennemført kontrol af de reelle ejers identitetsoplysninger. Det drejer sig om følgende kundesager:

- EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx,
- GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx,
- II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og
- JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx

Det bestrides i det hele, at AA ApS ikke ved etableringen af forretningsforbindelserne med ovenstående kunder ikke har gennemført kontrol af de reelle ejers identitetsoplysninger.

Vedrørende kunden EE A/S skal det understreges, at AA ApS har haft adgang til den reelle ejers, RRs, private skatte-oplysninger siden den 10. september 2015, som bekræfter den reelle ejers identitet. Derudover har AA ApS også været i besiddelse af kørekort fra den reelle ejer siden den 6. maj 2017. Dertil kommer det, at AA ApS har gennemført kontrol af identitetsoplysningerne ved at på ny at indhente kopi af den reelle ejers sundhedskort den 8. februar 2018, samt indhentet en kopi kørekort på denne den 10. oktober 2022.

Det skal derfor bemærkes, at AA ApS har undersøgt identiteten på den reelle ejer af EE A/S ved at have modtaget og gennemgået dennes private skatteoplysninger, som må betegnes som oplysninger fra et pålideligt offentligt register. Derudover har AA ApS også været i besiddelse af kørekort fra den reelle ejer siden 6. maj 2017 og igen den 10. oktober 2022 samt sundhedskort siden 2018.

For så vidt angår kunden GG ApS (Opløst efter erklæring), skal det særligt bemærkes, at Erhvervsstyrelsen i sin afgørelse af 28. september 2023 vedr. påtale I anfører, at:

”Påtalen for GG ApS (Opløst efter erklæring), CVR-nr. xxxxxxxx (...) frafaldes, da der er eftersendt dokumentation for, at virksomheden havde udført kontrol af kundernes identitet i forbindelse med etableringen af kundeforholdende.”

Politianmeldelse af forholdet må således være udelukket, idet AA ApS faktisk har haft kontrolleret de reelle ejers identitetsoplysninger ved forretningsforbindelsens stiftelse.

Vedrørende kunden II ApS skal det bemærkes, at AA ApS har tilsendt dokumentation til Erhvervsstyrelsen for at have haft adgang til kundens skatteoplysninger fra den 3. juli 2018, hvorfor AA ApS har haft kontrolleret de reelle ejers identitetsoplysninger ved at gennemgå dennes private skatteoplysninger, som må betegnes som oplysninger fra et pålideligt offentligt register.

Der kan således heller ikke ske politianmeldelse af dette kundeforhold.

I forhold til JJ ApS bemærkes det, at AA ApS i sin risikovurdering af kundeforholdet har konkluderet, at risikoen for hvidvask og terrorfinansiering er lav. Der må derfor ud for ovenstående gælde, at ”rimelige foranstaltninger” i forbindelse

med kontrol af den reelle ejers identitet må være indhentning af identitetsoplysninger hos kunden selv.

AA ApS har fået adgang til JJ ApS' reelle ejers, UU, skatteoplysninger fra den 23. juni 2020, hvorfor der er kontrolleret dennes identitet herudfra ved etablering af kundeforholdet. AA ApS har ligeledes været i besiddelse af kopi af sundhedskort og kørekort på den reelle ejer.

2.7.3.2. Politianmeldelse nr. 2

Ifølge denne politianmeldelse, har AA ApS angiveligt ikke gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer ved etablering af forretningsforbindelsen med visse kunder, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, idet virksomheden ikke har vurderet, og hvor relevant indhentet oplysninger, om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed. De pågældende kundesager er:

- EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxxx,
- GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx,
- HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx,
- II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx,
- JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx,
- KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx,
- LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxxxx,
- MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx og
- NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxxx,

Politianmeldelsen bestrides i det hele taget, hvorfor jeg overordnet skal komme med følgende bemærkninger.

Det følger af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, at:

”Kundekendskabsprocedurer omfatter følgende:

4) Virksomheden eller personen skal vurdere og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed”.

Dette vil sige, at AA ApS altid skal vurdere, hvor relevant det er at indhente oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.

Det fremgår af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at ved forretningsforbindelsens ”tilsigtede beskaffenhed” forstås, at virksomheden eller personen skal kende de egenskaber og forhold ved forretningsforbindelsen, der tilsammen giver forretningsforbindelsen dens særpræg.

I forhold til formålet med hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, fremgår det, af VEJL20209864, pkt. 9.7, at:

”Virksomheden skal have indsigt i, hvorfor kunden ønsker produktet eller ydelser. Hvis virksomheden vurderer, at det er relevant at indhente oplysninger om formålet, kan virksomheden f.eks. have brug for oplysninger om:

1) Hvorfor kunden ønsker et bestemt produkt eller tjenesteydelse.

2) *Hvad der er den forventede størrelse, antal eller frekvens af transaktioner, som kunden ønsker gennemført.*”

Formålet med bestemmelsen er således, at få indsigt i, hvorfor kunden ønsker AA ApS' ydelse og bistand, herunder den forventede størrelse heraf. Med udgangspunkt i ovenstående vil jeg nu komme med følgende bemærkninger til hver enkelte kundeforhold.

EE A/S

Det skal indledningsvist bemærkes, at EE A/S er en transportvirksomhed, hvilket tillige fremgår af virksomhedens navn. EE A/S' formål fremgår således direkte af selskabsnavnet, hvorfor AA ApS på dette grundlag har vurderet, der var tilstrækkelig information omkring virksomhedens formål.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen EE A/S' egenskaber og særpræg fremgår klart af selskabets navn, jf. også ovenfor.

AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft adgang til såvel selskabets ejerbog som deres private samt erhvervsmæssige skattemæssige forhold via skat.dk. Hertil er det klart, at virksomhedens indtjening udgøres i transportvirksomhed.

EE A/S har af AA ApS modtaget ydelser i form af bistand med udarbejdelse af bogføring. Formålet med ydelsen har således været meget klart, herunder også fordi AA ApS er en bogføringsvirksomhed, og der har derudover ikke været bistået med transaktioner omfattet af hvidvasklovens § 10, stk. 1, nr. 2.

Der har således, efter AA ApS' skøn, ikke været noget i forbindelse med EE A/S, der har givet anledning til, at der skulle indhentes yderligere informationer omkring virksomheden, hvorfor hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4 er overholdt.

Der kan således ikke ske politianmeldelse af dette forhold vedr. EE A/S, idet AA ApS har gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer.

GG ApS

Det skal i forhold til GG ApS bemærkes, at AA ApS fra start har været bevidst om kundens formål, herunder at udleje fast ejendom, idet det fremgår af selskabets navn. AA ApS har således ikke haft anledning til at foretage yderligere undersøgelser, idet formålet er selvsigende.

Derudover har AA ApS også været fuldt ud bekendt med forretningsforbindelsens tilsigtede beskaffenhed, idet der for det første har været tale om et almindeligt ejendomsselskab og der derudover har været en nærtstående forhold mellem AA ApS og SS, grundet hendes ansættelsesforhold i AA ApS. Der kan derfor ikke andet end at lægges til grund, at AA ApS har vurderet og haft de relevante oplysninger omkring GG ApS.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen GG ApS' egenskaber og særpræg fremgår klart af selskabets navn, jf. også ovenfor samt indhentet sags- og virksomhedsresume fra CVR-registeret. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft et indgående kendskab til

selskabet henset til det nærtstående forhold med SS, jf. ovenfor, og derfor har vurderet, at det ikke var nødvendigt med indhentelse af yderligere materiale.

Det skal derfor sammenfattes, at AA ApS ikke kan politianmeldes for dette forhold vedr. kunden GG ApS.

HH ApS

I forbindelse med at AA ApS etablerede en forretningsforbindelse med HH ApS, skal det bemærkes, at selskabet er kontantstiftet og der er ikke yderligere dokumentation for dette forhold end godkendelsen fra Statsautoriseret revisor OO godkendelse og erklæring af virksomhedens egenkapital, hvilket også anses for at være tilstrækkeligt.

Virksomhedens formål fremgår i stiftelsesdokumenterne, som er tilgængelige digitalt. Yderligere er sagsresume og virksomhedsresume modtaget samme dag ved stiftelsesdatoen, hvilket vurderes til at være tilstrækkelig dokumentation i forbindelse med kontrol af kundens identitetsoplysninger, da virksomhedsoplysningerne fremgår i modtaget dokumentation, hvor denne er modtaget fra Erhvervsstyrelsen (en uafhængig kilde).

Det skal bemærkes, at det følger af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at ved ”forretningsforbindelsens formål” forstås, at virksomheden skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forretningsforbindelse samt hvad formålet med forretningsforbindelsen er. Forretningsforbindelsens formål fremgår klart af den indhentede dokumentation, herunder sagsresume og virksomhedsresume fra CVR, hvorfor AA ApS har haft den fornødne viden om selskabets formål.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen HH ApS’ egenskaber og særpræg fremgår klart af selskabets navn, herunder at drive almindelig købmandsvirksomhed, f.eks. ved salg af mad- og drikkevarer. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft adgang til kundens sags- og virksomhedsresume fra CVR som stiftelsesdokumenterne for selskabet, hvorfor AA ApS tilstrækkeligt har haft grundlag for at vurdere ovenstående forhold, som forarbejderne til bestemmelsen tilsiger.

Der er derfor ikke grundlag for at politianmelde AA ApS for dette forhold.

II ApS

I forbindelse med at AA ApS etablerede forretningsforbindelse med II ApS har AA ApS indhentet virksomhedens formål via CVR-udskrift via. [System 1], hvilket forekommer siden oprettelsen af klienten i systemet i 2020.

Da virksomheden fungerer som et holdingselskab, anses dokumentation ved driftsselskabet, herunder saldobalance og regnskaber, at være tilstrækkeligt for at kunne dokumentere virksomhedens tilsigtede beskaffenhed. Til støtte herfor kan det fremhæves af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at ved ”forretningsforbindelsens formål” skal forstås, at virksomheden skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forretningsforbindelse samt hvad formålet

med forretningsforbindelsen er. AA ApS har således tilstrækkeligt vurderet forretningsforbindelsen formål ud fra de indhentede oplysninger ved CVR-udskrift via [System 1] samt det forhold, at virksomheden fungerer som et holdingselskab.

AA ApS alene har bistået med bogføringen af kunden og har således ikke udarbejdet regnskabet for kunden, og det har derfor hele tiden været klart, at AA ApS skulle bistå kunden med bogføring.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen II ApS' egenskaber og særpræg fremgår af de indhentede oplysninger ved CVR-udskrift, jf. ovenfor, samt det forhold at der er tale om et holdingselskab. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft adgang til ejernes årsopgørelse, hvoraf de reelle ejers CPR-nummer og fulde navn ligeledes fremgår samt til virksomhedens erhvervsmæssige skatteoplysninger via skat.dk. AA ApS har således haft det tilstrækkelige grundlag til at vurdere forretningsforbindelsens tilsigtede beskaffenhed og hvorvidt der måtte være risici forbundet hermed.

Der kan således ikke ske politianmeldelse vedr. dette forhold angående II ApS.

JJ ApS

Ved etablering af forretningsforbindelsen har AA ApS kunne fastlægge forretningsforbindelsens formål, herunder fik AA ApS adgang til virksomhedens oplysninger via skat.dk d. 23. juni 2020, herunder adgang til registreringsbeviset, hvor virksomhedens oplysninger fremgår. AA ApS har desuden den 15. juli 2020 modtaget kontospecifikationer over virksomhedens omsætning, som giver et indblik i virksomhedens tilsigtede beskaffenhed.

Til støtte herfor skal det fremhæves af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at ved "forretningsforbindelsens formål" forstås, at virksomheden skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forretningsforbindelse samt hvad formålet med forretningsforbindelsen er. AA ApS har såvel ud fra selskabets navn som den udarbejdede risikovurdering gennem [System 1] haft det tilstrækkelige grundlag til at vurdere og forstå forretningsforbindelsens formål.

Ydermere har det været klart ved forretningsforbindelsens etablering, hvorfor kunden ønsker at indgå i et samarbejde, herunder AA ApS' levering af ydelser i form af udarbejdelse og løsning af bogførings- og regnskabsmæssige opgaver for selskabet.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen JJ ApS' egenskaber og særpræg fremgår såvel af selskabets navn som det indhentede materiale, jf. nedenfor. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft adgang til kundens kontospecifikationer over virksomhedens omsætning samt de skattemæssige oplysninger for såvel virksomheden og den reelle ejer af selskabet.

Idet AA ApS har indhentet dokumentation og gennemført de tilstrækkelige undersøgelser i henhold til forarbejderne i hvidvaskloven, kan der ikke ske politianmeldelse heraf.

KK ApS

I forbindelse med etableringen af forretningsforholdet til KK ApS har AA ApS ved kundeforholdets start fået adgang til erhvervsmæssige oplysninger på Skat-testyrelsens hjemmeside. Hertil har der været mundtlig dialog om virksomhedens formål og beskaffenhed, hvor denne har været understøttet af virksomhedens erhvervsmæssige oplysninger på skat.dk, hvor virksomhedens branche og øvrige relevante informationer fremgår i registreringsbeviset.

Det skal endvidere bemærkes, at AA ApS ikke har udført bogføringsopgaver for virksomheden, idet virksomheden selv foretog dette og det derfor er AA ApS' opfattelse, at kundeforholdet ikke er omfattet af hvidvaskloven på et generelt plan idet der ikke er udført arbejde omfattet af hvidvaskloven.

AA ApS har som benævnt ovenfor været i mundtlig dialog med kunden om virksomhedens formål, hvilket tillige har været understøttet af de indhentede oplysninger om de skattemæssige forhold.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen KK ApS' egenskaber og særpræg er blevet AA ApS bekendt ved de mundtlige drøftelser med forretningsforbindelsen samt ved de bogføringsopgaver, som de har udført for selskabet. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft adgang til kundens erhvervsmæssige skatteoplysninger via skat.dk, hvorfor AA ApS har haft tilstrækkeligt grundlag for at vurdere ovenstående forhold, som forarbejderne til bestemmelsen tilsiger.

Der kan derfor ikke ske politianmeldelse vedr. kundeforholdet KK ApS.

LL ApS

Indledningsvist skal det bemærkes, at idet LL ApS var en kiosk-virksomhed, som må kendetegnes at være en simpel virksomhedsart, er det ikke nødvendigt at indhente yderligere oplysninger om forretningens formål, idet dette er selvsigende.

AA ApS har bistået LL ApS med bogføring ud fra selskabets egne oplysninger. AA ApS har således været bevidst om, at LL ApS ønskede bistand med bogføring, idet kioskvirksomheden ikke selv havde disse kompetencer. Derudover har AA ApS ikke bistået selskabet med transaktioner omfattet af hvidvasklovens § 10, stk. 1, nr. 2.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at ved forretningsforbindelsens "tilsigtede beskaffenhed" forstås, at virksomheden eller personen skal kende de egenskaber og forhold ved forretningsforbindelsen, der tilsammen giver forretningsforbindelsen dens særpræg. Herunder kan det være relevant at kende kundens forretnings-model, forstå, hvorfra kundens midler oprinder og hvorledes en virksomhed opnår sin indtjening. Det bemærkes, at forretningsforbindelsen LL ApS' egenskaber og særpræg fremgår af selskabets vedtægter, som AA ApS har haft adgang til. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft udarbejdet en risikovurdering, der tager stilling til de individuelle forhold.

Endvidere skal det bemærkes, at der i forhold til LL ApS har været tale om en meget lille kioskvirksomhed som ikke har givet anledning, hverken ifølge hvidvaskloven eller andet grundlag, at indhente yderligere oplysninger om virksomhedens beskaffenhed.

Der har således, efter AA ApS' skøn, ikke været noget i forbindelse med LL ApS, der har givet anledning til, at der skulle indhentes yderligere informationer omkring virksomheden, hvorfor hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4 er overholdt.

Som følge heraf kan der ikke ske politianmeldelse af forholdet.

MM ApS

Det skal bemærkes, at MM ApS' formål fremgår af selskabets navn, idet virksomhedens formål er at drive begravelsesforretning (bedemandsforretning).

MM ApS har af AA ApS modtaget ydelser i form af bistand til bogføring. Formålet med ydelsen har således været meget klart og der har derudover ikke været bistået med transaktioner omfattet af hvidvasklovens § 10, stk. 1, nr. 2.

Det skal endvidere bemærkes, at på tidspunktet for etableringen af forretningsforbindelsen mellem AA ApS og MM ApS, var selskabet stiftet af direktøren i AA ApS CC, som også var reel ejer af selskabet og direktør herfor. AA ApS har qua af at MM ApS var stiftet, ejet og drevet af CC på tidspunktet for etableringen af forretningsforbindelse et så indgående kendskab til selskabets forhold, at det ikke har været nødvendigt at indhente yderligere materiale.

Det skal hertil bemærkes, at det følger af forarbejderne til hvidvaskloven § 11, stk. 1, nr. 4, at ved "forretningsforbindelsens formål" forstås, at virksomheden skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forretningsforbindelse samt hvad formålet med forretningsforbindelsen er. AA ApS har klarlagt forretningsforbindelsens formål qua selskabets navn, og det indgående kendskab de har til selskabets forretning og forhold.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen MM ApS' egenskaber og særpræg fremgår klart af selskabets navn, jf. også ovenfor samt indhentet sagsresume på CVR-registeret. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft adgang til såvel kundens ejerbog samt virksomhedsresume indhentet fra CVR-registeret.

Det bemærkes hertil, at grundet AA ApS' indgående kendskab til kunden, henset til CC har ejet og drevet selskabet tidligere, har der ikke været behov for at indhente yderligere dokumentation. Der har således, efter AA ApS' skøn, ikke været noget i forbindelse med MM ApS, der har givet anledning til, at der skulle indhentes yderligere informationer omkring virksomheden, hvorfor hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4 er overholdt.

Der kan sammenfattende således ikke ske politianmeldelse af dette forhold.

NN ApS

I forhold til NN ApS, skal det bemærkes, at der i forbindelse med arbejdet med selskabet blev indhentet både sagsresumé og CVR-udskrift forud for etableringen af forretningsforbindelsen. Idet der alene er tale om et ejendomsselskab, hvis formål er udlejning af fast ejendom, skal det bemærkes, at AA ApS har sikret sig de nødvendige oplysninger i forhold til både NN ApS' formål med forretningsforbindelsen til AA ApS, der omfattede bistand til bogføringen og den tilsigtede beskaffenhed.

Det bemærkes, at forretningsforbindelsen NN ApS' egenskaber og særpræg fremgår klart af selskabets navn, jf. også ovenfor samt det indhentede sagsresumé fra CVR. AA ApS har i forhold til kundens forretningsmodel, og hvordan de opnår sin indtjening haft adgang til flere saldobalancer af perioder, mellemregninger fra fakturaer samt årsrapporter. Hertil er det klart, at virksomheds indtjening består i at udleje fast ejendom og drive erhvervsmæssig virksomhed i dette øjemed.

AA ApS har således udført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer for kunde-forholdet NN ApS, hvorfor der kan således ikke ske politianmeldelse af dette forhold.

2.7.3.3. Politianmeldelse nr. 3

Denne politianmeldelse vedrører det forhold, at AA ApS angiveligt ikke i forretningsforbindelsen med NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, har gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, idet virksomheden ikke løbende har overvåget en etableret forretningsforbindelse.

Hertil skal jeg komme med følgende bemærkninger.

Det følger af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, at:

”Kundekendskabsprocedurer omfatter følgende:

5) Virksomheder og personer skal løbende overvåge en etableret forretningsforbindelse. Transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse, skal overvåges for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden og kundens forretnings- og risiko-profil, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse. Dokumenter, data eller oplysninger om kunden skal løbende ajourføres.”

Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår det, at hvis der er tale om rådgivningsopgaver, formidlingsaftaler eller lignende, skal kravet om løbende overvågning forstås som overvågning af, om kundens forespørgsler er usædvanlige set i forhold til virksomhedens oplysninger om kunden og dennes forretningsprofil. Transaktioner, der ikke har direkte forbindelse til opgaven, er ikke omfattet. Overvågningen skal blandt andet dække komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, jf. § 25, stk. 1.

I forhold til løbende overvågning af kunden NN ApS, skal det bemærkes at kunden udlejer fast ejendom i Danmark, hvorfor risikoen for hvidvask og terrorfinansiering af denne grund skal anses som begrænset.

AA ApS har ikke har bistået kunden med transaktioner omfattet af hvidvaskloven, hvorfor der ikke i denne forbindelse er tilkommet AA ApS nye oplysninger som har kunne ændre risikoprofilen i forhold NN ApS.

I forbindelse med indhentning af dokumentation vedrørende ejendomme har der været løbende kontrol, hvor saldobalancen og det bogførte materiale er kontrolleret af AA ApS, hvor det i saldobalancen fremgår, hvor virksomhedens tilsigtede beskaffenhed fremgår og det fremgår endvidere her, hvor virksomhedens kapital stammer fra. Ligeledes er der ført korrespondance i forbindelse med køb af ejendomme, hvor AA ApS har fulgt med på sidelinjen og været opdateret.

Der er således ikke tale om store og usædvanlige transaktioner eller usædvanlige transaktionsmønstre, da NN ApS i sagens natur køber ejendomme, da de er et ejendomsselskab.

Derudover holder AA ApS løbende øje med, om deres kunder ændrer forretningsområde eller andet der kan have indflydelse på risikovurderingen. Dette er ikke sket i forhold til NN ApS, hvorfor der derfor ikke har været nogle ændringer i forhold til oplysningerne om selskabet.

Det forhold at selskabet kan have udvidet sin ejendomsportefølje, ændrer ikke på virksomhedens formål og drift er den samme og dermed er der ikke sket forhold der ændrer risikovurderingen.

Det skal det derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, hvorfor der ikke skal ske politianmeldelse af dette forhold.

2.7.3.4. Politianmeldelse nr. 4

Ifølge denne politianmeldelse har AA ApS angiveligt ikke gennemført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer ved etablering af visse forretningsforbindelser, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3, idet virksomheden angiveligt ikke har foretaget en tilstrækkelig risikovurdering af det enkelte kundeforhold, herunder vurderet forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddraget hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3.

Der er tale om følgende kundesager:

- EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx,
- GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx,
- HH ApS, CVR nr. xxxxxxxx,
- II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,
- JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,
- KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx,
- LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx,
- MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og
- NN ApS, CVR nr. xxxxxxxx,

Politianmeldelsen giver anledning til at komme med følgende overordnede bemærkninger til kundesagerne.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 3, at:

”Virksomheder og personer skal gennemføre alle kundekendskabskrav, jf. stk. 1 og 2. Omfanget af kundekendskabsproceduren kan dog gennemføres ud fra en risikovurdering. I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3.”

Af forarbejderne til hvidvasklovens § 11, stk. 3, fremgår det, at hvis nogen af de risikofaktorer, der er nævnt i bilag 2 og 3, er til stede i kundeforholdet, skal de afdækkes og indgå i risikovurderingen af kundeforholdet. Dette betyder dog ikke, at alle virksomheder og personer i ethvert kundeforhold skal forholde sig til alle faktorer. Bestemmelsen finder desuden kun anvendelse, hvis faktorerne reelt er til stede i det konkrete kundeforhold.

Det må ud fra forarbejderne derfor udledes, at virksomheden kun skal forholde sig til de faktorer, som er konkret til stede i kundeforholdet.

I forhold til de enkelte kundesager skal jeg herefter komme med følgende bemærkninger.

EE A/S

Vedrørende EE A/S skal det bemærkes, at AA ApS siden den 19. februar 2018 har foretaget en korrekt og behørig risikovurdering af selskabet.

AA ApS har i sin risikovurdering inddraget oplysninger om diverse forhold, herunder er der blevet taget stilling til, om virksomheden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har AA ApS i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

Der er tale om en kunde, som AA ApS, har haft et indgående kendskab til, idet den reelle ejer, RR, udover at have afgivet sine personlige informationer til AA ApS også mange gange løbende er til fysisk møde eller i kontakt med AA ApS i forbindelse med samarbejdet, og AA ApS har således opbygget en relation til RR, hvor AA ApS kender vedkommende særdeles godt og risikoen for hvidvask og terrorfinansiering dermed også bliver påvirket deraf i retning af en mere lempelig vurdering.

Det skal derfor sammenfattes, at AA ApS har overholdt hvidvasklovens § 11, stk. 3 for dette kundeforhold, og derfor kan der ikke ske politianmeldelse.

GG ApS (Opløst efter erklæring),

I forhold til GG ApS skal det bemærkes, at AA ApS har udarbejdet en risikovurdering, der inddrager oplysninger om de ovenfor anførte forhold, herunder bliver der taget stilling til, om virksomheden efterspørger unormale kreative løsninger

til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har AA ApS i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

Det skal gentages, at AA ApS i forbindelse med deres risikovurdering gennemfører dette gennem systemet [System 1], hvorfor det yderligere skal bemærkes, at der således er foretaget en risikovurdering af GG ApS.

Hertil skal det bemærkes, at et ejendomsselskab i Danmark ikke giver anledning til en skærpet risikovurdering.

Det skal derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 3, hvorfor dette forhold ikke skal politianmeldes.

HH ApS

I forhold til HH ApS skal det bemærkes, at AA ApS har udarbejdet en risikovurdering, der inddrager diverse oplysninger, herunder bliver der taget stilling til, om virksomheden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har AA ApS i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

I kundeforholdet med HH ApS er der hverken tale om et børsnoteret selskab, en offentlig forvaltningsmyndighed eller offentlig virksomhed etc., som kan medføre en begrænset risiko, jf. hvidvasklovens bilag 2. Det er heller ikke relevant at kigge på kunderisikofaktorer eller risikofaktorer der giver en øget risiko efter hvidvasklovens bilag 3, der bl.a. vedrører privat banking eller selskaber med nomineeaktionærer m.v., da disse forhold ikke er relevant i forhold til kunden.

AA ApS har som udgangspunkt udarbejdet risikovurderingen i [System 1], hvilket AA ApS har anset for at være tilstrækkeligt. Hertil skal det bemærkes, at der efter et skøn fra AA ApS ikke har været behov for yderligere uddybning af risikovurderingen.

Da hvidvasklovens § 11, stk. 3, ikke er overtrådt, skal der ikke politianmeldes for dette forhold.

II ApS

I forhold til II ApS skal det bemærkes, at AA ApS har udarbejdet en risikovurdering, der inddrager oplysninger om de ovenfor anførte forhold, herunder bliver der taget stilling til, om virksomheden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har AA ApS i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

I kundeforholdet med II ApS er der hverken tale om et børsnoteret selskab, en offentlig forvaltningsmyndighed eller offentlig virksomhed etc., som kan medføre en begrænset risiko, jf. hvidvasklovens bilag 2.

Det er heller ikke relevant at kigge på kunderisikofaktorer eller risikofaktorer der giver en øget risiko efter hvidvasklovens bilag 3, der bl.a. vedrører privat banking eller selskaber med nomineeaktionærer m.v., da disse forhold ikke er relevant i forhold til kunden.

Det skal bemærkes, at AA ApS i forbindelse med deres risikovurdering gennemfører dette gennem systemet [System 1], hvorfor det yderligere skal bemærkes, at der således er foretaget en risikovurdering af II ApS.

Det skal derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 3, hvorfor der ikke skal ske politianmeldelse af forholdet.

JJ ApS

I forhold til JJ ApS skal det bemærkes, at AA ApS har udarbejdet en risikovurdering, der inddrager oplysninger om de ovenfor anførte forhold, herunder bliver der taget stilling til, om virksomheden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har AA ApS i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

I kundeforholdet med JJ ApS er der hverken tale om et børsnoteret selskab, en offentlig forvaltningsmyndighed eller offentlig virksomhed etc., som kan medføre en begrænset risiko, jf. hvidvasklovens bilag 2.

Det er heller ikke relevant at kigge på kunderisikofaktorer eller risikofaktorer der giver en øget risiko efter hvidvasklovens bilag 3, der bl.a. vedrører privat banking eller selskaber med nomineeaktionærer m.v., da disse forhold ikke er relevant i forhold til kunden. Det skal derudover bemærkes, at AA ApS har udarbejdet en tilstrækkelig risikovurdering gennem [System 1] i forhold til JJ ApS.

Endvidere skal det bemærkes, at risikovurderingen ikke har givet anledning til yderligere foranstaltninger. Det skal derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvask-lovens § 11, stk. 3.

KK ApS

I forhold til KK ApS skal det bemærkes, at AA ApS har vurderet, at der forelå en almindelig middel risiko for hvidvask samt terrorfinansiering, hvorfor der har

været udarbejdet en risikovurdering. Denne inddrager derudover oplysninger om de ovenfor anførte forhold, herunder bliver der taget stilling til, om virksomheden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har AA ApS i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

I kundeforholdet med KK ApS er der hverken tale om et børsnoteret selskab, en offentlig forvaltningsmyndighed eller offentlig virksomhed etc., som kan medføre en begrænset risiko, jf. hvidvasklovens bilag 2. Det er heller ikke relevant at kigge på kunderisikofaktorer eller risikofaktorer der giver en øget risiko efter hvidvasklovens bilag 3, der bl.a. vedrører privat banking eller selskaber med nomineeaktionærer m.v., da disse forhold ikke er relevant i forhold til kunden.

AA ApS har som udgangspunkt udarbejdet risikovurderingen i [System 1], hvilket AA ApS har anset for at være tilstrækkeligt. Hertil skal det bemærkes, at der efter et skøn fra AA ApS ikke har været behov for yderligere uddybning af risikovurderingen.

Det skal derfor sammenfattes, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 3 i sagerne:

LL ApS (Under konkurs)

MM ApS

NN ApS

2.7.3.5. Politianmeldelse nr. 5

Politianmeldelse nr. 5 vedrører det forhold, at AA ApS angivelige ikke har gennemført skærpede kundekendskabsprocedurer i kundesagen vedrørende MM ApS, CVR-nr. 4123 8909, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 17, stk. 1.

Der henvises overordnet til afsnit 2.7.2.5., hvor påtale L gennemgås, idet det konkluderende skal sammenfattes, at AA ApS ikke har overtrådt hvidvasklovens § 17, stk. 1, idet AA ApS på baggrund af eget skøn ikke har vurderet at MM ApS var et selskab i en høj risiko for hvidvask og terrorfinansiering. Af denne årsag skal der ikke gennemgås skærpede kundekendskabsprocedurer i kundeforholdet, hvorfor politianmeldelse nr. 5 bør frafaldes.

2.7.3.6. Politianmeldelse nr. 6

AA ApS har ikke undersøgt baggrunden for og formålet med alle transaktioner, transaktionsmønstre og aktiviteter, der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål i kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1.

I forhold til virksomheden LL ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, skal der henvises til redegørelsen i pkt. 2.7.2.8. Endvidere skal det særligt fremhæves at klager ikke har udført transaktioner for LL ApS, været med til det eller lignende.

Det giver derfor ikke mening, at Erhvervsstyrelsen ikke har ”ryttet op” i sin sagsbehandling, og fjernet forhold der åbenbart er meningsløse, idet der naturligvis ikke kan ske påtale og politianmeldelse for ikke at have undersøgt eventuelle transaktioner der aldrig har været ved klagers bord.

Klager er derudover heller ikke bekendt med, hvilke transaktioner Erhvervsstyrelsen henviser til, skulle være med bistand fra klager, idet klager stadigvæk fastholder ikke at have udført transaktioner eller lignende for LL ApS.

2.7.3.7. Politianmeldelse nr. 7

AA ApS har ikke omgående foretaget underretning til Hvidvasksekretariatet ved mistanke om en kundes tilknytning til hvidvask i kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

Der henvises indledningsvist til bemærkningerne pkt. 2.7.1.7. til Påbud G.

Derudover skal det bemærkes, at klager har foretaget en konkret og meget grundig vurdering af kundeforholdet, som også i de tidligere skrivelser er sendt til Erhvervsstyrelsen, det kan således give anledning til stor undren, at Erhvervsstyrelsen trods at klager pædagogisk har forsøgt at forklare forholdet for Erhvervsstyrelsen, alligevel vælger at ville politianmelde.
...”

I Erhvervsstyrelsens udtalelse af 19. december 2023 fremgår om sagens retlige omstændigheder:

”...

Sagens retlige omstændigheder

I henhold til hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16 finder hvidvaskloven anvendelse for virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de i nr. 13-15 nævnte persongrupper, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere, eksterne bogholdere og enhver anden person, der forpligter sig til at yde hjælp, bistand eller rådgivning om skatteanliggender som sin vigtigste erhvervsmæssige virksomhed.

Virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de i hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 13-15 nævnte persongrupper er under tilsyn af Erhvervsstyrelsen, jf. hvidvasklovens § 57, stk. 1. Erhvervsstyrelsen påser således virksomhedernes overholdelse af hvidvaskloven.

Klagetema 1 - Proces

Klagers punkt 2.3.2 - Forvaltningsretten

Med henvisning til punkt 2.3.2 i klagers klage til Erhvervsankenævnet af den 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at styrelsen i udkast til afgørelse ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor styrelsen agter at politianmelde virksomheden for overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3 og 4.

I klagen henviser klager til, at Erhvervsstyrelsen ikke har begrundet, hvilke faktiske forhold, der er lagt vægt på i alle de sager, hvor styrelsen vurderer, at der skal ske politianmeldelse, og dertil at styrelsen ikke har oplyst, hvilke vurderinger de eventuelle faktiske forhold er undergået, hvorfor klager vurderer, at Erhvervsstyrelsens udkast til afgørelse af den 24. april 2023 ikke er en gyldig mulig afgørelse i forhold til dette forhold. Klager henviser i sin argumentation til forvaltningslovens §§ 22 og 24, herunder særligt forvaltningslovens § 24, stk. 2, i forhold til, at en skriftlig afgørelse skal begrundes med en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Klager anfører videre, at Erhvervsstyrelsens vurdering er underlagt reglerne om proportionalitetsprincippet i forhold til styrelsens valg om at retsforfølge klager. Klager anfører i den forbindelse, at der skal være en forholdsmæssighed mellem styrelsens indgreb over for klager i forhold til det tilstræbte formål efter hvidvaskloven. Klager anfører dertil, at da klager ikke tidligere er blevet politianmeldt, bør det være tilstrækkeligt at udstede påbud og påtaler, for at opnå det tilstræbte formål efter hvidvaskloven. Klager gør i den forbindelse gældende, at de ikke bør pålægges påtaler, påbud eller politianmeldelse.

Klager har videre anført, at Erhvervsstyrelsen som offentlig myndighed ikke må forskelsbehandle, og styrelsen er underlagt kravet om lighed i forvaltningsafgørelser i henhold til den uskrevede lighedsgrundsætning.

Desuden anfører klager, at Erhvervsstyrelsen har udvalgt de kundesager, der blev gennemgået på tilsynsbesøget ud fra, hvorvidt kunderne hos klager havde udenlandske navne, og de dermed ikke er udtaget på baggrund af en demografisk sammensætning, hvorfor tilsynsbesøget har karakter af usaglig sagsbehandling samt diskrimination på baggrund af kundernes eventuelle nationale oprindelse samt tilhørsforhold.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Erhvervsstyrelsen bemærker til klagers punkt om *utilstrækkelig begrundelse* for styrelsens beslutning om at politianmelde klager, at det er en procesledende beslutning at foretage en politianmeldelse, hvorfor de anførte bestemmelser om begrundelse i forvaltningsloven ikke finder anvendelse.

I forhold til klagers punkt om *manglende proportionalitet* bemærker Erhvervsstyrelsen, at beslutningen om at politianmelde klager er foretaget ud fra en konkret vurdering af de samlede forhold og omstændigheder i forbindelse med tilsynsbesøget. I afvejningen indgår en vurdering af såvel omfang og grovhed af de forskellige overtrædelser af hvidvaskloven. Det faktum, at

klager ikke tidligere har været politianmeldt, er ikke et argument for, at styrelsens beslutning om politianmeldelse er i strid med proportionalitetsprincippet.

I forhold til klagers påstand om diskrimination ved udvælgelse af kundesagerne bemærker styrelsen, at styrelsen fører et risikobaseret tilsyn, og at kundesager udvælges ud fra flere forskellige parametre, herunder kundernes brancher, geografisk placering m.m. Kundesagerne i det konkrete tilsyn har været udvalgt ud fra disse generelle principper, hvorfor der ved udvælgelsen af kundesagerne til tilsynsbesøget ikke har været tale om diskrimination.

Klagers punkt 2.3.3 - Strafferetten

Klager har i klageskriftet anført, at de ønsker afklaring på, hvem det præcist er, Erhvervsstyrelsen agter at politianmelde, herunder om det er den juridiske person eller den enkelte medarbejder, som har arbejdet med sagerne.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at afgørelsen er rettet mod AA ApS, altså den juridiske person, og det ligeledes er den juridiske person, som vil blive politianmeldt, jf. hvidvasklovens § 78, stk. 4.

Det er National enhed for Særlig Kriminalitet (NSK), som i sidste ende beslutter, hvem der rejses tiltale mod efter indgivelse af politianmeldelsen.

Klagers punkt 2.4 og 2.5 – ”Hvorfor indklagedes afgørelse af 28. september 2023 er materielt forkert” samt ”Manglende inddragelse af klagers indlæg og dermed overtrædelse af de forvaltningsretlige regler og god forvaltningsskik”

Klager har anført, at såfremt Erhvervsstyrelsen havde inddraget den dokumentation, som klager havde sendt ind efter høringsfristen, ville det have fjernet en del af de påbud, der fremgår i styrelsens afgørelse af den 28. september 2023. Klager anfører desuden, at de påbud og påtaler, der fremgår af afgørelsen, er formuleret så generelt, at de ikke er egnede til at udgøre påbud, såfremt at manglende efterlevelse kan medføre sanktion.

Klager anfører, at de opfatter styrelsens svar til klagers indsendelse af dokumentation efter den 12. juni 2023, som en hentydning til, at Erhvervsstyrelsen hellere vil spille Erhvervsankenævnets tid med en klagesag, end at gennemgå det materiale, der er modtaget efter høringsfristen, men før der blev truffet endelig afgørelse. Klager anfører dertil, at den manglende stillingtagen til klagers materiale medfører, at påbuddene reelt set har været opfyldt, per kulance, før de har været udstedt, hvorfor det ingen mening giver at udstede påbud, påtaler og endda politianmelde. Klager mener på den baggrund, at politianmeldelsen kan være grundløs, som skader klagers ry og spilder politiets tid.

Klager henviser i den forbindelse til, at Erhvervsstyrelsen som offentlig myndighed skal oplyse en sag så langt, som det er nødvendigt for at træffe en korrekt afgørelse, og at Erhvervsstyrelsen skal sikre, at der ikke alene træffes afgørelse på baggrund af det faktum, der oprindeligt forelå ved sagens start, men ud fra den situation der er ved sagens afslutning.

Angående partshøringen anfører klager, at de ikke mener at have fået tilstrækkelig tid til at komme med et høringssvar i forhold til afgørelsens omfang. Klager henviser i denne forbindelse til, at en part i henhold til forvaltningslovens § 21, stk. 1, på ethvert tidspunkt i løbet af sagens behandling, kan forlange at sagens afgørelse udsættes indtil, at parten er kommet med en udtalelse.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Formålet med Erhvervsstyrelsens tilsyn er at påse, at de virksomheder og personer, som har et særligt ansvar i henhold til forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering, overholder de forpligtelser, de er pålagt efter hvidvaskloven. Det gælder bl.a. pligten til at udarbejde skriftligt risikomateriale, skriftlige forretningsgange, pligten til at indhente og opbevare diverse dokumentation for overholdelse af reglerne om kundekendskab samt i forhold til undersøgelses- og underretningspligten. Alt sammen pligter, som virksomheden skal leve op til i det øjeblik, virksomheden selv og de konkrete kunde-forhold er omfattet af hvidvaskloven. Og derfor samtidig materiale, som skal være tilgængeligt i forbindelse med et tilsynsbesøg, så virksomheden kan dokumentere overfor Erhvervsstyrelsen, at den lever op til hvidvasklovens regler.

Efter et tilsynsbesøg får en virksomhed mulighed for at eftersende eksisterende materiale, som det ikke var muligt at fremfinde på selve tilsynsbesøget. For eksempel hvis materialet efterfølgende har vist sig at være til stede i en anden mappe eller i et andet sagsbehandlingssystem. I givet fald får virksomheden en kort frist til at fremsende det eksisterende materiale.

Det er ikke hensigten, at en virksomhed i selve høringsperioden skal udarbejde og indsende nyt materiale eller indhente ny dokumentation, som ikke var til stede på tidspunktet for tilsynsbesøget. Sådant materiale vil i givet fald være et led i en efterfølgende opfyldelse af afgivne påbud og påtaler.

En afgørelse fra Erhvervsstyrelsens hvidvasktilsyn skal således afspejle de aktuelle forhold i virksomheden på tidspunktet for tilsynsbesøget.

På den baggrund bemærker Erhvervsstyrelsen i forhold til klagers påstand om, at styrelsen hellere vil spille Erhvervsankenævnets tid frem for selv at behandle sagen, at dette ikke har været styrelsens hensigt.

I forhold til klagers bemærkning om en for kort partshøring bemærker Erhvervsstyrelsen, at virksomheder som udgangspunkt får en frist på tre uger til at udarbejde et høringssvar.

Klager anmodede den 26. april 2023 om aktindsigt i sagen samt en fristforlængelse på fire uger fra den dato, klager modtog akterne, hvilket Erhvervsstyrelsen imødekom. Klager kontaktede styrelsen den 30. maj 2023, hvor den nye høringsfrist var sat til, og anmodede om yderligere en måneds fristforlængelse. Erhvervsstyrelsen svarede den 1. juni 2023, at høringsfristen kunne forlænges til den 12. juni 2023. Klager har således fået en længere høringsfrist, end der almindeligvis gives.

Ift klagers bemærkning om Erhvervsstyrelsens oplysningsforpligtelse bemærkes, at officialprincippet forpligter en myndighed til at tilvejebringe det faktiske og retlige materiale, som er nødvendigt for at kunne træffe afgørelse. Det faktiske materiale kan tilvejebringes gennem oplysninger, som myndigheden selv ligger inde med, eller oplysninger, som kommer udefra.

Styrelsens afgørelse skal som nævnt afspejle virksomhedens overholdelse af sine forpligtelser efter hvidvaskloven på tidspunktet for tilsynsbesøget. Virksomheden får derfor mulighed for - både i umiddelbar forlængelse af tilsynsbesøget og i høringsperioden - at indsende faktiske oplysninger om forholdende på tilsynsbesøget, der er med til at sikre, at sagen er tilstrækkeligt oplyst.

Skal Erhvervsstyrelsen løbende tage stilling til nyt materiale, som en virksomhed udarbejder eller indhenter efter høringsperioden, ville tilsynet reelt blive illusorisk. Styrelsen ville i givet fald skulle vurdere det nye materiale, skrive et nyt udkast til afgørelse, som på ny vil skulle i høring hos virksomheden. Processuelt vil dette minde om et nyt tilsyn. Virksomheden vil i yderste konsekvens kunne fortsætte med at udarbejde og indsende nyt materiale, indtil der ikke længere ville være reaktioner at efterkomme.

På denne baggrund vil afgørelsen ikke afspejle de faktiske forhold, som blev konstateret på tidspunktet for tilsynsbesøget.

Et tilsyn og den efterfølgende afgørelse skal afspejle de faktiske forhold, der var til stede i virksomheden på tidspunktet for tilsynet. Og det er de eventuelle reaktioner på baggrund heraf, som styrelsen har pligt til at offentliggøre efter hvidvaskloven. Formålet med dette er at sikre, at hensynet til forebyggelse og bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering bliver varetaget.

Styrelsen vurderer på den baggrund, at klager har fået en tilstrækkelig høringsperiode til at fremkomme med den eksisterende dokumentation og de udtalelser, som klager ikke havde fremlagt på tilsynsbesøget eller sendt til styrelsen forud for udarbejdelsen af udkast til afgørelse samt i den udvidede høringsperiode.

Klager har ligeledes i klageskriftet angivet, at der først blev truffet afgørelse næsten tre måneder efter det sidst fremsendte materiale i starten af juli 2023. Hertil bemærker Erhvervsstyrelsen, at sagsbehandlingen blev sat i bero på anmodning fra klager, da klager indgav klage til Folketingets Ombudsmand den 17. juli 2023. Endvidere blev styrelsen ikke orienteret om, at klagen var blevet afvist af Ombudsmanden, hvorfor styrelsen af egen drift måtte søge afklaring på den videre proces.

Klagetema 2 - Afgørelsen

Erhvervsstyrelsen henviser indledningsvis til ovenstående afsnit, hvor det er uddybet, at styrelsen har truffet afgørelse på baggrund af den information, styrelsen har fået på tidspunktet for tilsynsbesøget samt den dokumentation, som klager har fremsendt inden for høringsfristen den 12. juni 2023

Nedenfor gennemgås således de retlige omstændigheder samt styrelsens bemærkninger til klageskriftets enkelte klagepunkter med udgangspunkt i dette materiale.

Klagers punkt 2.7.1.1. – Påbud A

Med henvisning til *Punkt 2.7.1.1. Påbud A* i klageskriftet til Erhvervsankenævnet af den 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at påbuddet ikke bør opretholdes, da klager har fremsendt en opdateret risikovurdering efter hvidvasklovens § 7, stk. 1 inden, der er truffet afgørelse.

Klagepunktets retlige omstændigheder

I henhold til hvidvasklovens § 7, stk. 1, skal virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven, identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask og terrorfinansiering. Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel og omfatte vurderingen af risikofaktorer, der er forbundet med virksomhedens kunder, ydelser, leveringskanaler samt lande eller geografiske områder, hvor virksomhedens aktiviteter udøves. Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres.

Det fremgår af lovbemærkningerne til bestemmelsen, at risikovurderingen har til formål, at virksomheden skal forstå, hvor og i hvilket omfang virksomheden er i risiko for at blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Det fremgår endvidere, at der ved ”identificere” skal forstås, at virksomheden skal identificere alle risikofaktorer i forbindelse med udøvelsen af virksomhedens forretningsmodel, hvormed virksomheden skal foretage en grundig analyse af virksomhedens forretningsmodel. Det fremgår, at virksomheden ved identificeringen af risikofaktorer skal inddrage den supranationale risikovurdering udsendt af Europa-Kommissionen samt de nationale risikovurderinger for hvidvask og terrorfinansiering udsendt af henholdsvis Hvidvasksekretariatet og Politiets Efterretningstjeneste (PET).

Det fremgår endvidere, at virksomheden skal foretage en vurdering af de identificerede risikofaktorer, der er forbundet med virksomhedens kunder, ydelser, leveringskanaler og lande eller geografiske områder. Det fremgår, at risikofaktorer, der er forbundet med kunder, er en analyse af virksomhedens eller personens kunder, herunder om det er fysiske eller juridiske personer, hvortil f.eks. børsnoterede selskaber generelt betragtes som begrænset risiko, mens pengeoverførselsvirksomheder generelt betragtes som øget risiko. Det fremgår, at virksomheden ved risikovurdering af virksomhedens ydelser skal identificere og vurdere risici ved de enkelte ydelser, hvor meget komplekse produkter eller det forhold, at der kan overføres store beløb for eksempel kan medføre, at produktet betragtes som øget risiko, mens produkter, der beløbsmæssigt er begrænset, kan vurderes til begrænset risiko. Det fremgår, at der på samme måde skal foretages en vurdering af den måde, som virksomheden stiller sine produkter til rådighed for kunden, herunder om der for eksempel

er tale om fysisk fremmøde eller distancekunder, samt at geografiske risici skal identificeres og vurderes.

Det fremgår, at risikovurderingen skal afdække virksomhedens risiko både i forhold til hvidvask og terrorfinansiering, idet et produkt f.eks. kan være begrænset risiko i forhold til hvidvask men øget risiko i forhold til terrorfinansiering.

Det fremgår desuden, at en risikovurdering alene vil kunne anses for tilstrækkelig såfremt, den dækker alle områder af forretningsmodellen og afdækker de beskrevne risici, herunder at risikovurderingen er underbygget af relevante data samt den nævnte supranationale og de nævnte nationale risikovurderinger indgår.

Denne øvelse skal netop ses i lyset af, at risikovurderingen anses for at være af fundamental betydning for bekæmpelsen af hvidvask og finansiering af terrorisme, idet vurderingen skal danne grundlaget for, at virksomheden på et kvalificeret grundlag kan træffe de fornødne foranstaltninger, der bedst matcher den aktuelle forretningsmodel.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager i sin risikovurdering ikke tilstrækkeligt har beskrevet, analyseret og risikovurderet klagers kundetyper, ydelser, leveringskanaler samt lande og geografiske områder for såvel hvidvask som terrorfinansiering i henhold til hvidvasklovens § 7, stk. 1.

Klager har i den opdaterede risikovurdering af den 18. oktober 2022 "AA ApS risikovurdering" ikke taget tilstrækkelig stilling til risikoen ved de enkelte kundetyper, klager har. Dette er nødvendigt for at skabe et indblik i, hvilken risiko de enkelte kundetyper udgør i forhold til hvidvask og terrorfinansiering. Erhvervsstyrelsen bemærker, at der blandt andet ikke er inddraget forhold om risikoen ved legale virksomhedskonstruktioner i relation til klagers kunder, som i den nationale risikovurdering er vurderet til at udgøre en høj risiko for hvidvask². Derudover er der eksempelvis ikke taget stilling til, hvilken risiko for hvidvask og terrorfinansiering der er ved kunder, som er kontantbaserede. Styrelsen bemærker, at ovenstående er eksempler på kundetyper, der mangler i klagers risikovurdering, og er ikke en udtømmende liste over dem, der mangler at blive beskrevet, analyseret og risikovurderet, da klager skal tage stilling til klagers samlede kundeportefølje.

Angående klagers risikovurdering af sine ydelser er det Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager i den opdaterede risikovurdering af den 18. oktober 2022 ikke har taget tilstrækkelig stilling til risikoen ved de enkelte ydelser, klager har. Dette er nødvendigt for at skabe et indblik i, hvilken risiko de ydelser udgør i henhold til hvidvask og terrorfinansiering. Klager har i risikovurderingen blandt andet ikke inddraget en beskrivelse, analyse og risikovurdering af ydelserne bogføring, lønadministration, rådgivning vedrørende selskabs-

² Den nationale risikovurdering af hvidvask, Hvidvasksekretariatet 2022, s. 144-146.

stiftelse, udarbejdelse af budgetter m.m., som er ydelser, klager udbyder. Klager har endvidere ikke taget stilling til, hvad risikoen ved terrorfinansiering er ved de enkelte ydelser.

I klagers opdaterede risikovurdering af den 18. oktober 2022 er der ikke taget tilstrækkelig stilling til risikoen ved klagers leveringskanaler. Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at klager ikke har taget stilling til den iboende risiko ved hvidvask eller terrorfinansiering angående klagers leveringskanaler ud fra de forskellige metoder, klager benytter i forbindelse med tilgang af nye kunder, men også i forhold til klagers løbende kontakt med kunderne.

Klager har ikke i den opdaterede risikovurdering af den 18. oktober 2022 taget tilstrækkelig stilling til risikoen ved lande og geografiske områder i forhold til klagers kunder, herunder også om klager har distancekunder. Erhvervsstyrelsen bemærker, at klager blandt andet ikke har inddraget generelle risici tilknyttet kunder, som vil være defineret som værende distancekunder. Denne kundetype vil generelt være omfattet af en øget risiko, særligt hvis klager ikke fysisk har mødt kunden. I henhold til lande og geografiske områder er det derfor vigtigt, at man får identificeret sine kundetyper, deres geografiske placering samt tilknytning til andre lande og risikovurderet dette i sammenhæng med sine leveringskanaler.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomhedens risikovurdering skal tage stilling til virksomhedens iboende risici, hvorfor virksomheden ikke i risikovurderingen skal anføre hvilke risikominimerende tiltag virksomheden udfører.

På baggrund af ovenstående er det Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager ikke havde udarbejdet en tilstrækkelig risikovurdering i henhold til hvidvasklovens § 7, stk. 1.

Klagers punkt 2.7.1.2. – Påbud B

Med henvisning til *Punkt 2.7.1.2. Påbud B* i klageskriftet til Erhvervsankenævnet af den 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager ikke mener, at påbuddet bør opretholdes, da klager har fremsendt opdaterede politikker, forretningsgange og kontroller efter hvidvasklovens § 8, stk. 1 inden, der er truffet afgørelse.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 8, stk. 1, at virksomheder og personer omfattet af denne lov skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme.

Politikker, forretningsgange og kontroller skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Det forudsættes således, at materialet er tilpasset den konkrete virksomheds forretningsmodel og dens eventuelle særegne kendetegn.

At materialet skal være individuelt tilpasset virksomheden, finder desuden støtte i lovbemærkningerne til § 8, hvor det fremgår at:

*”Politikker, procedurer og kontroller skal være udarbejdet med henblik på anvendelse i den pågældende virksomhed eller af den pågældende person. Der kan derfor kun i meget begrænset omfang anvendes f.eks. standardpolitikker, -procedurer og -kontroller udarbejdet af en brancheorganisation.”*³

Det forhindrer dog ikke, at virksomheder kan antage hjælp udefra og tage udgangspunkt i standardmateriale, men det forudsætter, at virksomheden aktivt har taget stilling til, om materialet er relevant for den konkrete virksomhed, og at der foretages tilpasninger, således at materialet afspejler de konkrete forhold i virksomheden og dens forretningsmodel.

De indholdsmæssige krav til materialet beskrevet i § 8 er yderligere beskrevet og præciseret i lovbemærkningerne, hvor det fremgår at:

”Det foreslåede krav om en politik indebærer, at virksomheden eller personen skal fastsætte de overordnede strategiske mål i relation til forebyggelse af hvidvask og finansiering af terrorisme med udgangspunkt i risikovurderingen i den foreslåede § 7. Politikken skal indeholde identifikation og afgrænsning af de risici, som virksomheden ønsker at påtage sig på de pågældende områder, og anvisninger på, hvorledes de strategiske mål opnås.

En politik for risikostyring udgør det overordnede grundlag for strategisk og operationel risikostyring. En risikostyringspolitik fastsætter blandt andet formål, risikoområder, ansvarsfordeling, risikovillighed samt den organisatoriske forankring af risikoledeelse og -styring.

Virksomheder og personer skal yderligere have procedurer. Ved procedurer forstås en beskrivelse af de aktiviteter, der skal udføres, herunder at sikre, at lovgivningen og anden relevant regulering samt de af virksomhedens ledelse besluttede politikker og retningslinjer efterleves og overholdes. Med formuleringen præciseres, at det ikke er nok blot at indarbejde afskrift af lovens bestemmelser. Procedurerne skal tage udgangspunkt i virksomhedens forretningsmodel og særlige forhold og på en klar og tydelig måde beskrive, hvordan netop denne virksomhed skal overholde reglerne. En procedure skal indeholde en beskrivelse af forretningsområdet, dets ansvarsplacering, herunder hvem der er ansvarlig for udførelse af de enkelte opgaver, og hvorledes disse skal udføres. Procedurer skal være lettilgængelige og overskuelige for de ansatte.

Det foreslåede krav om kontrol indebærer, at en virksomhed eller person skal foretage kontrol af, om virksomheden eller personen overholder lovens krav. For virksomheder, der har en compliance-funktion, skal kontrol både udføres

³ Lovforslag nr. L 41 af 13. oktober 2016 om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), s. 90.

i virksomhedens drift og også af compliance-funktionen, jf. det foreslåede stk. 3. For andre virksomheder eller personer skal det fastlægges, hvordan kontrollen udføres. For at der kan være tale om kontrol, skal der dog være en vis uafhængighed mellem den, der foretager kontrollen, og den, der kontrolleres. I små virksomheder er det tilstrækkeligt, at den direkte leder kontrollerer den ansatte, mens det kan være hensigtsmæssigt i større virksomheder, at kontrollen foretages af en anden afdeling end i den udførende.

Kontrolforanstaltningerne skal være beskrevet, og foretagne kontroller skal dokumenteres. Kontroller skal foretages med en passende hyppighed på områderne risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt og opbevaring af oplysninger. Ydermere ligger der i kravet om intern kontrol, at der også skal foretages kontrol af, om kontrollerne foretages.”⁴

Det er i den forbindelse særlig væsentligt at bemærke, at det således er en forudsætning for, at materialet kan anses for fyldestgørende og tilstrækkeligt, at materialet er udformet med henblik på, at det kan fungere som forretningsgange for, hvordan medarbejdere skal agere, således at virksomheden kan overholde hvidvasklovens krav. Det er således ikke tilstrækkeligt, at det overordnet er beskrevet, hvad en medarbejder generelt skal gøre. Der må forudsættes et krav om et passende niveau af detaljering i forretningsgangene, således at en medarbejder relativt ubesværet vil kunne sikre overholdelse af hvidvaskloven ved efterlevelse af de pågældende forretningsgange.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager i sine politikker, forretningsgange og kontroller ikke tilstrækkeligt har beskrevet klagers kundekendskabsprocedurer, undersøgelses- underretnings- og noteringspligt, opbevaringspligten samt procedure for intern kontrol i henhold til hvidvasklovens § 8, stk. 1.

Angående den mangelfulde beskrivelse af klagers kundekendskabsprocedurer, bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager i det opdaterede materiale af den 18. oktober 2022 ”AA ApS anti-hvidvaskforretningsgange” ikke har udarbejdet tilstrækkelige beskrivelser af, hvornår der gennemføres kundekendskabsprocedurer, hvordan klager vægter relevante faktorer ved risikovurderingen af konkrete kunder, hvilken indflydelse risikovurderingen har på omfanget af kundekendskabsproceduren, og hvordan klager vurderer formål og tilsigtet beskaffenhed. I hvidvaskloven er der fastsat krav for omfanget af risikovurderingen af en kunde samt vurdering af den enkelte kundes formål og tilsigtede beskaffenhed.

Klager skal beskrive sine forretningsgange for undersøgelses-, underretnings- og noteringspligten således, at klager beskriver proceduren for undersøgelse, hvis klager bliver bekendt med en usædvanlig aktivitet eller transaktion. Klager skal i henhold til underretningspligten beskrive, hvordan denne forplig-

⁴ Lovforslag nr. L 41 af 13. oktober 2016 om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (Hvidvaskloven), s. 90.

telse håndteres. Af klagers materiale skal der fremgå en beskrivelse af virksomhedens forretningsgange vedrørende noteringspligten, herunder hvordan klager sikrer, at der sker korrekt notering i forbindelse med opfyldelse af kravene efter hvidvaskloven. Disse forretningsgange er særligt vigtige at have klarlagt, da de relevante medarbejdere, skal vide, hvordan processen internt foregår, såfremt der opstår en mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering i et kundeforhold. Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at de ovenstående punkter vedrørende undersøgelses- underretnings- og noteringspligten ikke er tilstrækkeligt beskrevet i klagers forretningsgange.

Af klagers beskrivelse af opbevaringspligten skal der fremgå en beskrivelse af, hvordan klager opbevarer indhentede oplysninger, og hvordan klager konkret sikrer, at der sker sletning af personoplysninger fem år efter forretningsforbindelsen ophør. Af materialet fremgår det, at opbevaring af materiale sker i sagsbehandlingssystemet [System 1], men klager beskriver dog ikke nærmere herom. Styrelsen kunne endvidere på tilsynsbesøget konstatere, at klager også opbevarer materiale i relation til kundesagerne på et fællesdrev. Anvendelsen af disse fællesdrev samt procedurerne i henhold hertil skal ligeledes fremgå af klagers materiale, herunder hvad det er for en type af dokumenter og oplysninger, der skal gemmes på klagers fællesdrev. Det er dermed Erhvervsstyrelsens vurdering, at klagers forretningsgange for opbevaringspligten ikke er tilstrækkeligt beskrevet.

Angående klagers forretningsgange for intern kontrol er der i klagers materiale ikke taget stilling til, hvad kontrollen skal sikre, hvordan den skal foretages, og hvordan der skal rapporteres om kontrollen til ledelsen. Udover de punkter som klager har oplistet i materialet, skal klagers interne kontrol bestå af følgende to dele: 1) Kontrol af at klagers politikker og forretningsgange overholdes, og 2) kontrol af at kontrollerne bliver udført og er egnede. Det er dermed Erhvervsstyrelsens vurdering, at klagers forretningsgange for intern kontrol ikke er tilstrækkelige.

På baggrund af ovenstående, er det Erhvervsstyrelsens vurdering at klager ikke har udarbejdet tilstrækkelige politikker, forretningsgange og kontroller i henhold til hvidvasklovens § 8, stk. 1.

Klagers punkt 2.7.1.3. – Påbud C

Med henvisning til *Punkt 2.7.1.3 Påbud C* i klageskriftet til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens opfattelse, at klager gør gældende, at de af klager udarbejdede forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer(e) er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person (PEP), efter hvidvasklovens § 18, stk. 1, er tilstrækkelige.

I klageskriftet henviser klager til, at forretningsgangene er blevet præciseret i dokumentet ”Anti-hvidvaskforretningsgange”. Endvidere mener klager ikke, at påbuddet bør opretholdes, da klager har fremsendt opdaterede forretningsgange efter hvidvasklovens § 18, stk. 1 inden, der er truffet afgørelse.

Klagepunktets retlige omstændigheder

I henhold til hvidvasklovens § 18, stk. 1, skal virksomheder, der er omfattet af loven, have forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller kundens reelle ejer(e) er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en PEP, jf. § 2, nr. 6 og 7.

I forhold til vurderingen af hvem der er en politisk eksponeret person, fremgår det af Finanstilsynets vejledning, at *“En virksomhed skal behandle PEP’ers nærtstående og nære samarbejdspartnere efter samme regler som PEP’er. Derfor er den konkrete risikovurdering af en PEP også afgørende for, hvordan en virksomhed tilrettelægger kundekendskabsproceduren for PEP’ens nærtstående og nære samarbejdspartnere. Placeres en PEP i en kategori med mellem risiko, skal PEP’ens nærtstående og nære samarbejdspartnere betragtes på samme måde, medmindre virksomhedens individuelle vurdering af de pågældende tilsiger andet.”*⁵

Styrelsen henviser til Finanstilsynets vejledning⁶, hvoraf det fremgår, at det særlige ved kontrol af en kundes PEP-status er, at denne kan ændre sig flere gange i løbet af et kundeforhold, hvorfor den løbende overvågning skal fremgå af forretningsgangene.

Det fremgår desuden af lovbemærkningerne til lovens § 18, stk. 1, at en virksomheds forretningsgange på en klar og tydelig måde skal beskrive, hvordan netop denne virksomhed skal overholde hvidvasklovens regler i henhold til kontrol af PEP.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at klagers forretningsgange for at afgøre, om en kunde eller kundens reelle ejer(e) er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 6 og 7, ikke er tilstrækkelige.

Dette er begrundet med, at det ikke fremgår af klagers forretningsgange, hvordan klager afgør, om en kunde eller kundens reelle ejere er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 6 og 7, idet det alene fremgår af forretningsgangene, at klager via *AML systemet*⁷ foretager automatisk opslag i danske PEP-lister og i EU’s sanktionsliste.

Af klagers materiale efter hvidvasklovens § 18, stk. 1 fremgår det ikke, hvordan virksomheden foretager kontrol af, om kunden eller dennes reelle ejer(e) er nærtstående eller nære samarbejdspartnere til en politisk eksponeret person. Dermed er det heller ikke tydeligt af klagers forretningsgange, hvorvidt eller hvordan klager kontrollerer nærtstående og nære samarbejdspartnere til en PEP i relation til deres kunder. Formålet med forretningsgangene er ligeledes, at en virksomheds ansatte får en forståelse for definitionen af de enkelte led i § 18, stk. 1, herunder særligt *nærtstående* og *nær samarbejdspartner*, da

⁵ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 99

⁶ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 101

⁷ *[System 1]

disse ikke er defineret, som eksempelvis ved Finanstilsynets PEP-liste. En virksomhed skal sikre sig at have det rette grundlag, særligt i henhold til *nærtstående* og *nær samarbejdspartner*, til at udføre en tilstrækkelig kontrol af PEP. Det samme gør sig gældende i henhold til virksomhedens kunder, hvis en virksomhed benytter sig af en erklæringsblanket til kontrol af, om kundens reelle ejer(e) er en politisk eksponeret person, nærtstående eller nær samarbejdspartner.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at der af klagers forretningsgange til kontrol af, om en kunde er en politisk eksponeret person, nærtstående eller nær samarbejdspartner, skal fremgå, hvordan klager sikrer sig løbende overvågning af en kundes PEP-status.

Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager ikke har tilstrækkelige forretningsgange til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer(e) er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1.

Klagers punkt 2.7.1.4 – Påbud D

Med henvisning til *Punkt 2.7.1.4* i klageskrift til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, har vurderet formål og tilsigtet beskaffenhed i kundeforholdene, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.

Klager anfører, at klager i henhold til de nævnte kundesager per kulance har opdateret kundernes risikovurderinger.

Endvidere anfører klager vedrørende II ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx, at det i dette kundeforhold ikke giver mening, at Erhvervsstyrelsen i påbuddet har anført, at klager skulle have beskrevet forholdet omkring kundens tilgodehavende på 1,5 million kroner. Klager anfører, at det tilgodehavende beløb på 1,5 million kroner udgør en mellemregningspost med anpartshaveren i driftsselskabet ØØ ApS, som efterfølgende er overført til holdingselskabet II ApS, og dermed udgør det tilgodehavende beløb.

Klager anfører endvidere, at klager bogfører for både ØØ ApS og II ApS, og at klager ikke har noteret noget omkring forholdet, da der ikke er noget at bemærke.

Desuden bemærker klager, at risikovurderingerne er blevet opdateret, trods at klager bestrider påbuddet. Klager anfører dertil, at det er meddelt til styrelsen inden der var truffet endelig afgørelse, at klager havde opdateret risikovurderingerne.

Vedrørende JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxxx har klager i punkt 2.7.2.2. bemærket, at der den 15. juli 2020 er modtaget kontospecifikationer om kundens omsætning, som giver et indblik i kundens tilsigtede beskaffenhed. Klager vurderer

dermed, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, at virksomheder eller personer skal vurdere, og hvor relevant indhente oplysninger om, forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.

Virksomheder og personer skal i alle tilfælde foretage en vurdering af forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.

Ved "forretningsforbindelsens formål" forstås, at virksomheden eller personen skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forretningsforbindelse, samt hvad formålet med forretningsforbindelsen er. Herunder kan det være relevant at indhente oplysninger om antallet, størrelsen og frekvensen af transaktioner, der ønskes gennemført, så det er muligt i overvågning at fastlægge mistænkelige transaktioner, omfanget af transaktioner mv. Oplysninger om forretningsforbindelsens formål skal indgå i overvågningen af kunden. I tilfælde, hvor oplysningerne ikke indhentes fra kunden, anvendes i stedet i overvågningen de oplysninger, som virksomheden eller personen har vurderet, er typisk for en sådan kunde.

*Ved forretningsforbindelsens "tilsigtede beskaffenhed" forstås, at virksomheden eller personen skal kende de egenskaber og forhold ved forretningsforbindelsen, der tilsammen giver forretningsforbindelsen dens særpræg. Herunder kan det være relevant at kende kundens forretningsmodel, forstå, hvorfra kundens midler oprinder, forstå, hvorledes en virksomhed opnår sin indtjening, mv. Det vil oftere være nødvendigt at indhente oplysninger fra kunden om den tilsigtede beskaffenhed end om forretningsforbindelsens formål."*⁸

*"Der er væsentligt, at virksomheden og personen forholder sig til de oplysninger, de indhenter fra kunden. Er der f.eks. tale om en kunde uden indkomst, som oplyser at ville indgå en forretningsforbindelse eller foretage transaktioner, der ikke normalt foretages af personer uden indkomst, er det væsentligt, at virksomheden og personen reelt forholder sig til informationerne og ikke blot tilrettelægger overvågningen ud fra det omfang, kunden har oplyst. Virksomheden og personen skal allerede ved oprettelsen af kundeforholdet eller inden gennemførelsen af transaktionen forholde sig til, f.eks. hvorfor kunden kan investere et relativt stort beløb set i forhold til sin indkomst."*⁹

Denne del af kundekendskabsprocedurene har til formål at hjælpe virksomheden med at vurdere, om forretningsforbindelsen har et legitimt formål, og giver dermed virksomheden en større indsigt i den samlede risikoprofil af kundeforholdet.¹⁰

⁸ Fogtdal, Hans. Schradieck, Peter. Bang, Peter, Hvidvaskloven med kommentarer 2. udgave, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 2022, s. 286-287

⁹ Fogtdal, Hans. Schradieck, Peter. Bang, Peter, Hvidvaskloven med kommentarer 2. udgave, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 2022, s. 287

¹⁰ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 77

Oplysninger om kundens formål og tilsigtede beskaffenhed skal noteres og opbevares i forbindelse med gennemførelsen af kundekendskabsprocedurerne,¹¹ hvor det skal fremgå, at virksomheden har taget selvstændigt stilling til punkterne, som tilmed kan inddrages i virksomhedens risikovurdering af forretningsforbindelsen.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

I kundesagen vedrørende II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at vurderingen af kundens formål og tilsigtede beskaffenhed ikke var tilstrækkelig, og at klager ikke har dokumenteret, at der er udarbejdet en ny og tilstrækkelig vurdering af formål og tilsigtet beskaffenhed.

I forhold til beløbet på 1,5 million kroner, som den reelle ejer af II ApS har skudt ind i selskabet, blev klager på tilsynsbesøget spurgt ind til dette. Klager kunne på tilsynsbesøget ikke finde noget noteret eller dokumentation for det beløb på 1,5 million kroner, som den reelle ejer af II ApS har skudt ind i selskabet, og som derefter er lånt ud til driftsselskabet ØØ ApS. Erhvervsstyrelsen inddrager dette forhold i reaktionen, da det er væsentligt, at klager i sin vurdering af kundens tilsigtede beskaffenhed spørger ind til, hvor den reelle ejer har 1,5 million kroner fra, som kan indskydes i holdingselskabet. Styrelsen bemærker hertil, at klager hverken på tilsynsbesøget eller efterfølgende har redegjort for, hvor den reelle ejer har 1,5 million kroner fra. Således er den vurdering af formål og tilsigtet beskaffenhed, klager har lavet af kunden, ikke er tilstrækkelig. Erhvervsstyrelsen vurderer dermed at klager ikke har opfyldt sin forpligtelse efter hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.

I kundesagen vedrørende II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at en kontospecifikation ikke i sig selv kan udgøre vurderingen af kundens formål og tilsigtede beskaffenhed. Erhvervsstyrelsen har derfor ikke for denne kunde set tilstrækkelig dokumentation for vurdering af formål og tilsigtet beskaffenhed.

Det er derfor Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager ikke har foretaget en tilstrækkelig vurdering af formål og tilsigtet beskaffenhed af de enkelte kundeforhold, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.

Klagers punkt 2.7.1.5 – Påbud E

Med henvisning til *Punkt 2.7.1.5* i klageskrift til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i den på tilsynet udtagne kundesag vedrørende NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx har foretaget løbende overvågning af kunden, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5.

Klager har i klageskriftet anført, at klager per kulance har opdateret oplysningerne om kunden.

¹¹ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 134

Desuden anfører klager, at påbuddet om at udføre løbende overvågning med en frist på 4 uger til at efterkomme dette savner mening, da det ikke er realistisk at gennemføre løbende overvågning inden for 4 uger. Slutteligt anfører klager, at oplysningerne vedrørende NN ApS er blevet ajourført, og at styrelsen er blevet gjort bekendt med dette.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, løbende skal overvåge en etableret forretningsforbindelse. Dokumenter, data eller oplysninger om kunden skal løbende ajourføres.

I bestemmelsen ligger et krav til de omfattede virksomheder om, løbende at sikre sig at dokumentationen vedrørende kundens aktiviteter og transaktioner ajourføres.

”Formålet med overvågningen er blandt andet at afdække, om den enkelte kundes adfærd, herunder kundens transaktioner og aktiviteter, er i overensstemmelse med virksomhedens kendskab til kunden. Virksomheden skal overvåge kundens adfærd for at sikre, at denne stemmer overens med kundens forretnings- og risikoprofil, og samtidig om kundens transaktioner og aktiviteter er overensstemmende med andre kunder med samme forretnings- og risikoprofil.”¹²

”Oplysninger, dokumenter og data, der er indhentet om en kunde, skal løbende ajourføres med henblik på, at virksomheden kan vurdere, om forretningsforbindelsens risiko er ændret. Det betyder, at der kan være behov for, at oplysninger, som virksomheden indhenter som led i sine kundekendskabsprocedurer, bliver opdateret i løbet af kundeforholdet.”¹³

I bestemmelsen er der både et krav om, at omfattede virksomheder løbende skal overvåge deres kunders transaktioner og aktiviteter i forhold til kundens forretnings- og risikoprofil, men også at de oplysninger, dokumenter og data, der er indhentet på kunden, løbende ajourføres.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Erhvervsstyrelsen bemærker, at klager i relation til NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, har fremsendt mailkorrespondancer mellem kunden og AA ApS og en købsaftale vedrørende den ene ejendom beliggende [Adresse 1], som kunden havde erhvervet. Yderligere har klager fremsendt supplerende bemærkninger samt tre bilag den 7. juli 2023 i relation til kundens erhvervede ejendomme.

Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at det fremsendte materiale ikke var noget, klager kunne fremvise på tilsynsbesøget, og det fremgår ikke, hvornår klager har modtaget købsaftalen på ejendommen beliggende [Adresse 1].

¹² Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 78

¹³ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 80

Derudover er det ikke tilstrækkelig dokumentation for den løbende overvågning. Klager har været med til at stifte kundevirksomheden, og har derefter ikke udarbejdet et notat eller opdateret beskrivelsen af kundens formål og tilsigtede beskaffenhed i forhold til, hvilke ejendomme der er erhvervet, hvad ejendommene skal benyttes til i kundevirksomheden, samt hvor midlerne til erhvervelsen af ejendommene kommer fra. Ovenstående har betydning for vurderingen af kundens tilsigtede beskaffenhed.

Den løbende overvågning og løbende ajourføring af oplysninger om kunden indebærer, at oplysninger, dokumenter og data, der er indhentet om en kunde, løbende skal ajourføres med henblik på, at klager kan vurdere, om forretningsforbindelsens risiko er ændret. Det betyder, at der kan være behov for, at oplysninger, som klager indhenter som led i sine kundekendskabsprocedurer, bliver opdateret i løbet af kundeforholdet. Det er relevant i dette tilfælde, da kunden går fra ikke at have nogen ejendomme i selskabet til at have erhvervet to ejendomme. Det bør klager indhente dokumentation for, så klager kan se dokumentation for værdien. Herudover skal klager i vurderingen af den tilsigtede beskaffenhed inddrage forhold om, hvordan kunden har midlerne til erhvervelsen. Det var ikke sket i denne kundesag.

I forhold til at efterkomme påbuddet om løbende overvågning inden for fristen på 4 uger, bemærker styrelsen, at klager i kundekendskabsprocedurerne skal opdatere de oplysninger om kunden, som er anført ovenfor. Klager skal desuden sikre, at der for fremtiden sker den fornødne overvågning af kundeforholdet.

Det er derfor Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager ikke har foretaget løbende overvågning af det enkelte kundeforhold, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5.

Klagers punkt 2.7.1.6 – Påbud F

Med henvisning til *Punkt 2.7.1.6 – Påbud F* i klageskrift til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxxx, HH ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, har foretaget en risikovurdering af de enkelte kundeforhold, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3.

Klager har i klageskriftet anført, at klager bestrider Erhvervsstyrelsens påbud, men at klager per kulance har opdateret risikovurderingerne af kunderne.

Klager anfører desuden, at Erhvervsstyrelsens bemærkning i høringsafsnittet vedrørende dette påbud om at *"Disse er standardspørgsmål, som er udarbejdet af udviklerne af sagsbehandlingssystemet, som virksomheden ikke selvstændigt har forholdt sig til. Det er derfor ikke tilstrækkeligt at besvare disse spørgsmål, som begrundelse for, at der er taget stilling til kundens forhold jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3."* medfører, at det ifølge Erhvervsstyrelsen ikke er muligt at sætte hvidvaskreglerne i system, for at lette den store arbejdsbyrde reglerne medfører.

Klager bemærker, at der efter klagers opfattelse er svært at se, hvad der yderligere skal tages stilling til, i forhold til de spørgsmål der stilles i systemet, for at efterleve Erhvervsstyrelsens krav.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 3, med dertilhørende bemærkninger, at virksomheder skal foretage en risikovurdering af sine forretningsforbindelser. Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at virksomheden skal gennemføre alle kundekendskabsprocedurer efter § 11, stk. 1 og stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til hvidvaskloven til dette punkt, at *”Der i forhold til enhver kunde krav om, at identitetsoplysninger – herunder også reelle ejere eller daglig ledelse, hvor dette er krævet – indhentes, at identitetsoplysningerne kontrolleres, kundens forretnings- og risikoprofil fastlægges samt at kunde-forholdet overvåges”*.¹⁴

Det fremgår endvidere af de generelle bemærkninger til § 11, med henvisning til § 17, § 21, samt § 14, stk. 2, at *”Bestemmelserne medfører, at der skal foretages en vurdering af risikoen i det enkelte kunde-forhold. Virksomheder og personer skal afdække relevante risikofaktorer i kunde-forholdet for at vurdere omfanget af de kundekendskabsprocedurer, der skal gennemføres”*.¹⁵

§ 11, stk. 3, 1. pkt. stiller således krav om, at forretningsforbindelsens risikoprofil fastlægges, hvortil bestemmelsens pkt. 3 og 4, oplister minimumskrav til hvilke oplysninger, der skal indgå i den vurdering, der skal foretages for at fastlægge risikoprofilen.

Det fremgår af bestemmelsens pkt. 3 og 4, at virksomheden i risikovurderingen af det enkelte kunde-forhold skal inddrage oplysninger om forretningsforbindelsens formål, herunder oplysninger om risici forbundet med de til kunden tilbudte produkter. Der skal i risikovurderingen af kunde-forholdet inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens omfang, herunder oplysninger om omfanget af de aktiviteter og midler, der skal indgå i forretningsforbindelsen. Virksomheden skal desuden inddrage oplysninger om forretningsforbindelsens regelmæssighed og varighed, herunder oplysninger om karakteren og frekvensen af kontrakten med kunden samt den forventede eller eksisterende periode for forretningsforbindelsens varighed. Virksomheden skal ud over ovenstående forholde sig til, om de risikofaktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3, er til stede i de konkrete kunde-forhold.

Overtrædelse af bestemmelsen består herefter i, at en virksomhed ikke har fastlagt en risikoprofil af forretningsforbindelsen på baggrund af en risikovurdering, der som minimum indeholder de elementer, der oplistes i bestemmelsen.

¹⁴ Lovforslag nr. L 41 – Forslag til Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, fremsat den 13. oktober 2016, s. 104

¹⁵ Ibid., s. 98

Ovenstående skal ifølge hvidvasklovens § 10, nr. 1, foretages ved etableringen af forretningsforbindelsen, når relevante omstændigheder ændrer sig, og i øvrigt på passende tidspunkter.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Indledningsvis bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager i det materiale, som er fremsendt med høringsvaret af 12. juni 2023, har udfyldt spørgeskemaet tilknyttet klagers sagsbehandlingssystem i henhold til de enkelte kundeforhold. Der er tale om standardspørgsmål, som er udarbejdet af udviklerne af sagsbehandlingssystemet. Klager har derfor ikke forholdt sig selvstændigt hertil.

Spørgsmålene kommer ej heller tilstrækkeligt omkring minimumskraverne i bestemmelsen, herunder kundeforholdets formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt lovens bilag 2 og 3.

Af spørgeskemaet fremgår der afslutningsvist et felt, hvori der kan skrives en konklusion på den samlede risikovurdering.

Det ses ikke af det fremsendte materiale, at klager har udarbejdet en samlet konklusion i henhold til de enkelte kundesager, hvor klager forholder sig til de for kundeforholdet relevante risikofaktorer. Styrelsen bemærker, at klager som en del af besvarelsene i henhold til spørgeskemaet, har genereret en samlet konklusion, hvoraf det fremgår, at klager vurderer samtlige kundeforhold til at være af *lav risiko*, hvilket afviger fra de nationale og internationale risikovurderinger. En afvigelse stiller yderligere krav til begrundelse af risikovurdering, hvilket virksomheden ikke har dokumenteret at have foretaget.

Det er derfor Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager ikke har foretaget en tilstrækkelig risikovurdering af de enkelte kundeforhold, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3, jf. § 11, stk. 1-2.

Klagers punkt 2.7.1.7 – Påbud G

Med henvisning til *Punkt 2.7.1.7 Påbud G* i klageskrift til Erhvervsankenævnet af 17. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, har redegjort for, hvorfor der ikke er foretaget en underretning af kunderne, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

I kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx har klager i klageskriftet anført, at de bestrider påbuddet, og at klager per kulance har anført, at det er helt sædvanligt for kioskbranchen, at en kiosk kan have en lav omsætning, og derfor ikke har mulighed for mange ansatte. Klager har desuden anført, at forholdet omkring det manglende bogførte varelager ikke giver klager grundlag for en underretning til Hvidvasksekretariatet, da det er meget normalt med konsignationslagre i detailbranchen, hvor varelageret ejes af leverandøren og afregnes efter salg. Klager anfører hertil, at denne forretningsmodel er med til at frigøre en masse likviditet, som ikke er bundet i lagret, og som derfor skaber en højere grad af fleksibilitet. Klager vurderer, at denne konklusion samt klagers kendskab til kunden medfører, at der ikke er

grundlag for at foretage en underretning af kunden. Det er dermed klagers opfattelse, at det ikke er nødvendigt at foretage en underretning af kunden, hvorfor det vil være umuligt at efterkomme påbuddet.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx anfører klager, at denne kundesag i høringsperioden var anført som en kundesag i forbindelse med Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, men at Erhvervsstyrelsen i afgørelsen af den 28. september 2023 har flyttet påbuddet til afgørelsen for AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, hvorfor klager ikke er blevet partshørt vedrørende dette påbud, og har ikke været informeret om, at påbuddet blev rykket til afgørelsen for dette CVR-nummer, hvilket er i strid med partshøringsreglerne.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 26, stk. 1, at virksomheder og personer omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Erhvervsstyrelsen bemærker i forhold til kundesagen vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, at virksomheden bør undersøge de forhold, som giver anledning til undren i forhold til kunden og dennes branche, og der skal foretages en underretning, såfremt undersøgelsen ikke kan besvare den undren, som ligger til grund for undersøgelsen. Det fremsendte udgør ikke en tilstrækkelig undersøgelse af kundeforholdet. Klager kunne på tilsynsbesøget ikke redegøre for det manglende varelager, men gav udtryk for, at klager godt vidste, at der burde være et varelager, men samtidig ikke kunne forklare, hvorfor det ikke fremgik af regnskabet til trods for, at klager havde stiftet kundevirksomheden og bistået med opstilling af regnskabet. Klager har i høringssvaret ikke tilstrækkeligt forklaret, hvordan en almindelig kiosk med åbningstider som andre i branchen, kan drives ved ét årsværk, når den reelle ejer samtidig havde to andre forretninger, samt at kunden ifølge www.cvr.dk i flere perioder har haft under ét årsværk til at drive kiosken. Derudover har klager blot anført, at det er normalt i branchen at benytte konsignationslagre, men der foreligger ikke nogen dokumentation for, at det var dét, kunden benyttede, blot at det kunne være en forklaring herpå. De forklaringer, klager har fremsat i høringssvaret og klageskriftet, kan derfor ikke betragtes som et undersøgelsesnotat, hvor de i afgørelsen anførte mistænkelige forhold kan afkræftes.

På den baggrund vurderer Erhvervsstyrelsen, at det fremsendte vedrørende undersøgelsen af de mistænkelige forhold, ikke er tilstrækkelig begrundet, hvorfor påbuddet om at foretage en underretning af ovenstående fastholdes.

I forhold til kundesagen FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at det er korrekt, at denne kundesag på selve tilsynsbesøget blev gennemgået som en kundesag tilhørende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx.

Som tidligere nævnt i sagsfremstillingen blev der ført tilsyn med begge virksomheder på samme dag, således at tilsynet vedrørte Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD den første del af dagen, og derefter AA ApS. Det er den samme reelle ejer, CC, som deltog under begge tilsynsbesøg, og ligeledes gennemgik kundesagen med Erhvervsstyrelsen for begge virksomheder på dagen for tilsynet.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at virksomhedens reelle ejer ved gennemgangen af kundesagen på tilsynsbesøget tilkendegav, at forretningsforbindelsen blev etableret den 22. november 2018, forud for udarbejdelsen af årsregnskabet 2018/2019, som blev indberettet den 23. oktober 2019. De faktiske forhold er ikke bestridt af klager.

Af årsregnskabets forside er der anført ”AA ApS – Professionel Rådgivning”. Endvidere fremgår virksomhedens mail-adresse [\[mail\]](#) af den pågældende forside. Erhvervsstyrelsen bemærker, at denne e-mail også fremgår i tilknytning til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, på [www.cvr.dk](#). Yderligere fremgår det på s. 4, at revisor er Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, dog er det tilknyttede CVR-nr. xxxxxxxx, som tilhører AA ApS.

Klager har dermed haft mulighed for at komme med bemærkninger til de faktiske forhold, der har ført til reaktionen, i forbindelse med sit høringssvar for Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR.nr. xxxxxxxx.

Erhvervsstyrelsen vurderer dermed, at klager har haft tilstrækkelig mulighed for at komme med bemærkninger til reaktionen i forbindelse med partshøringen.

Ovenstående bemærkninger er gældende for samtlige forhold, klager gør gældende vedrørende kundeforholdet FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx.

Det er på baggrund af ovenstående Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager omgående skal foretage underretning af de ovenstående kundesager, jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

Klagers punkt 2.7.2.1. – Påtale H

Med henvisning til *Punkt 2.7.2.1 Påtale H* i klageskriftet til Erhvervsankenævnet af 17. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, har kontrolleret kundernes identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 2.

Klager bemærker, at Erhvervsstyrelsen i høringsafsnittet har anført, at påtalen vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx og NN

ApS, CVR-nr. xxxxxxxx frafaldes, men at reaktionerne ikke er fjernet fra afgørelsens påtale H.

Vedrørende II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx bemærker klager, at der har været adgang til kundens erhvervsmæssige oplysninger på Skattestyrelsens hjemmeside fra den 3. juli 2018, hvilket fremgår af bilag 63 og 64 i klagers høringsvar af den 12. juni 2023. Klager anfører, at det er forkert, at styrelsen i påtaleteksten anfører, at kontrollen ikke er dokumenteret sket tidligere end den 6. oktober 2022, da det er dokumenteret, at kontrollen er sket første gang den 3. juli 2018. Klager anfører desuden, at Erhvervsstyrelsen tilsyneladende er i besiddelse af dokumentation, som ikke stemmer overens med de oplysninger, klager har givet på tilsynsbesøget, og at klager ikke har haft mulighed for at forholde sig til det faktum i høringsperioden.

Vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx bemærker klager, at de ikke har været med til at stifte kundevirksomheden, men at dette er gjort gennem en advokat. Klager anfører dertil, at dokumentation for kundens identitet fra den 6. maj 2017 stemmer overens med, hvornår kundeforholdet blev etableret.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx anfører klager, at denne kundesag i høringsperioden var anført som en kundesag i forbindelse med Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, men at Erhvervsstyrelsen i afgørelsen af den 28. september 2023 har flyttet kunden til afgørelsen for AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, hvorfor klager ikke er blevet partshørt vedrørende denne kundesag, og har ikke været informeret om, at kundesagen blev rykket til afgørelsen til afgørelsen for dette CVR-nummer, hvilket er i strid med partshøringsreglerne.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal indhente kundens identitetsoplysninger. Hvis kunden en juridisk person, skal identitetsoplysninger omfatte navn og CVR-nummer eller lign., hvis den juridiske person ikke har et CVR-nummer, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 1, litra b.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 2, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, på tidspunktet for forretningsforbindelsens etablering skal kontrollere en kundes identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde

Oplysninger i forbindelse med denne form for kontrol ved en uafhængig og pålidelig kilde skal også opbevares i henhold til hvidvasklovens § 30, stk. 1, nr. 1.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx og NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, i forhold til den manglende ændring af reaktionsteksten i afgørelsen, at dette er en fejl fra styrelsens side, og at reaktionen for de to kundesager skulle have være fjernet

fra reaktionsteksten i den endelige afgørelse. Klager vil modtage særskilt skrivelse herom fra Erhvervsstyrelsen, hvoraf vil fremgå, at klager kan se bort fra de nævnte påtaler.

Vedrørende II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager på tilsynsbesøget ikke kunne give en præcis dato for, hvornår kundeforholdet blev etableret, men at det var i 2018. Det fremgår dog af Erhvervsstyrelsens sagsbehandlingssystem, at klager har foretaget registreringer for kunden fra den 29. november 2017. Uagtet dette, skal en virksomhed altid kunne oplyse styrelsen om den korrekte dato for etableringen af et kundeforhold. Klager kunne ikke dokumentere de korrekte datoer for etableringen af kundeforhold ved tilsynsbesøget.

Vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager har været med til at stifte kundevirksomheden, da det er klagers reelle ejer, der gennem AA ApS' CVR-nummer har foretaget registreringen af virksomheden. Da kunden blev stiftet den 8. marts 2017, er det derfor ikke rettidigt, når klager tidligst kan fremvise dokumentation for kundens identitetsoplysninger fra den 6. maj 2017. (Bilag 135 og 136)

I forhold til kundesagen FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, henviser styrelsen til den bemærkning, der er skrevet under klagers punkt 2.7.1.7.

Det er på baggrund af bemærkningen til klagers punkt 2.7.1.7., Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager ikke har foretaget en rettidig kontrol af ovenstående kunders identitet, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 2.

Klagers punkt 2.7.2.2. – Påtale I

Med henvisning til *Punkt 2.7.2.2 Påtale I* i klageskriftet til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, har gennemført rimelige foranstaltninger for at kontrollere de reelle ejers identitet, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt.

Vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager, at de ikke har været med til at stifte kundevirksomheden, og at de ej heller har været med til at omdanne kunden fra et anpartsselskab til et aktieselskab. Klager anfører desuden, at klager har været i besiddelse af den reelle ejers private skatteoplysninger siden den 10. september 2015 og at klager har haft en kopi af kørekort på den reelle ejer siden den 6. maj 2017, hvorfor dette har bekræftet den reelle ejers identitet.

Vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager, at den reelle ejer, SS, på tidspunktet for kundeforholdets etablering var ansat i klagers virksomhed, hvorfor klager havde et indgående kendskab til den reelle ejers identitet. Klager oplyser desuden, at der aldrig har været aktivitet i kundevirksomheden, og der har derfor ikke været omstændigheder,

som har givet klager anledning til tvivl. Klager anfører dertil, at klager har haft identitetsoplysningerne i hænde siden oprettelsen af kundevirksomheden.

Vedrørende II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager, at der er indhentet en årsopgørelse fra 2017 på den reelle ejer, som er udskrevet og modtaget den 17. juli 2018, og som indeholder den reelle ejers fulde navn samt CPR-nummer fra Skattestyrelsens hjemmeside. Klager vurderer på den baggrund, at der ikke er sket overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3. 1. pkt.

Vedrørende JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx bemærker klager, at klager den 15. juli 2020 har modtaget kontospecifikationer om kundens omsætning, som giver et indblik i kundens tilsigtede beskaffenhed. Klager har desuden anført, at klager har fået adgang til kundens skatteoplysninger den 23. juni 2020 ved etableringen af forretningsforbindelsen. Klager vurderer dermed, at der ikke er sket en overtrædelse af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx anfører klager, at denne kundesag i høringsperioden var anført som en kundesag i forbindelse med Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, men at Erhvervsstyrelsen i afgørelsen af den 28. september 2023 har flyttet kunden til afgørelsen for AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, hvorfor klager ikke er blevet partshørt vedrørende denne kundesag, og har ikke været informeret om, at kundesagen blev rykket til afgørelsen til afgørelsen for dette CVR-nummer, hvilket er i strid med partshøringsreglerne.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., at virksomheder skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet således, at virksomheden med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er.

Dette skal foretages ved etableringen af forretningsforbindelsen, når relevante omstændigheder ændrer sig, og i øvrigt på passende tidspunkter, jf. hvidvasklovens § 10, nr. 1.

De indholdsmæssige krav er yderligere beskrevet og præciseret i lovbemærkningerne samt i Finanstilsynets vejledning.

Det følger af bemærkningerne til loven, at en virksomhed altid skal indhente den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger. I forlængelse heraf skal virksomheden gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet. Virksomheden skal således indhente navn og som udgangspunkt CPR-nr., eller andre lignende oplysninger, hvis personen ikke har et CPR-nr., på de reelle ejere. Det beror på en konkret vurdering, hvordan og hvilke oplysninger virksomheden skal indhente om kundens reelle ejere, men vurderingen kan aldrig føre til, at der ikke indhentes nogle identitetsoplysninger.

At der skal gennemføres ”rimelige foranstaltninger” for at kontrollere en reel ejers identitetsoplysninger betyder, at virksomheden f.eks. ud fra en risikovurdering kan vurdere det tilstrækkeligt at anvende oplysninger om de reelle ejere, der udleveres af kunden, og sammenholde disse med oplysningerne indhentet fra Erhvervsstyrelsens it-system, et tilsvarende EU/EØS-register over reelle ejere eller et tilsvarende udenlandsk register udenfor EU/EØS.

I tilfælde med øget risiko kan der være behov for at foretage kontrol af den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger ved flere uafhængige og pålidelige kilder. I alle kundeforhold skal der derfor gennemføres foranstaltninger for at kontrollere den reelle ejers identitetsoplysninger, men foranstaltningernes omfang fastlægges ud fra en risikovurdering af kundeforholdet. Begrebet ”med sikkerhed ved” skal forstås således, at der ikke må foreligge omstændigheder, der giver anledning til tvivl om, at oplysningerne om den eller de reelle ejere er forkerte.

Risikovurderingen af kundeforholdet fastlægger endvidere, hvor grundige undersøgelser der skal foretages.

Herudover skal virksomhederne ifølge vejledningen gemme de oplysninger, som virksomheden har indhentet og brugt til at identificere kundens reelle ejere.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Erhvervsstyrelsen bemærker, at klager i relation til EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, har sendt dokumentation for, at virksomheden havde adgang til den reelle ejers skatteoplysninger, og vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx har virksomheden sendt en kopi af ID på den reelle ejer.

Erhvervsstyrelsen bemærker vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, at virksomhedens brug af skatteoplysninger, i virksomhedens kundekendskabsprocedurer og omfanget heraf, herunder også kontrol af de reelle ejeres identitet, skal ske på baggrund af en risikovurdering. Skatteoplysninger som eneste rettidige kontrolelement er ikke tilstrækkeligt i dette kundeforhold, da kunden ikke kan udgøre en lavrisiko grundet branchen.

Erhvervsstyrelsen bemærker vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), CVR-nr. xxxxxxxx, at det på tilsynsbesøget blev oplyst, at virksomheden ikke havde indhentet ID på den reelle ejer. Desuden fremgår det ikke af den tilsendte dokumentation, hvornår virksomheden har modtaget det. Erhvervsstyrelsen bemærker desuden, at selvom den reelle ejer var ansat i klagers virksomhed, skal klager fortsat godtgøre, at de rettidigt har kontrolleret den reelle ejers identitet.

Vedrørende kundesagen JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at en del af klagers bemærkninger må vedrøre påbud D, hvorfor styrelsens bemærkninger vedrørende klagers forhold til hvidvasklovens § 11, stk. 1. nr. 4, er angivet i klagers punkt 2.7.1.4.

Angående klagers bemærkning til hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., bemærker Erhvervsstyrelsen, at det vedrørende JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx blev oplyst, at forretningsforbindelsen blev etableret i juli 2020. Klager havde indhentet kopi af sundhedskort og kørekort og sundhedskort på den reelle ejer, UU, den 15. juli 2022. Klager har efterfølgende sendt dokumentation for, at virksomheden har haft adgang til den reelle ejers skatteoplysninger fra den 23. juni 2020. Skatteoplysninger som eneste rettidige kontrolelement er ikke tilstrækkeligt i dette kundeforhold, da kunden ikke kan udgøre en lavrisiko grundet branchen.

I forhold til kundesagen FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, henviser styrelsen til den bemærkning, der er skrevet under klagers punkt 2.7.1.7.

Det er på baggrund af bemærkningen til klagers punkt 2.7.1.7., Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager ikke har foretaget en rettidig kontrol af ovenstående kunders reelle ejers identitet, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt.

Klagers punkt 2.7.2.3. – Påtale J

Med henvisning til *Punkt 2.7.2.3 Påtale J* i klageskriftet til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, har vurderet, og hvor relevant indhentet oplysninger om, forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.

Indledningsvist angiver klager, at der i Erhvervsstyrelsens afgørelses høringsafsnit ikke er anført en bemærkning til alle fem kundesager, som påtalen er givet for, men at det udelukkende er KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, som er anført i høringsafsnittet.

Vedrørende MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager, kundevirksomheden er stiftet af klagers ejer og direktør, CC, som også var ejer og direktør af kunden. Klager anfører, at denne kendte til kundens formål med forretningsforbindelsen, og at klager gennem kundens navn kendte til kundens egenskaber og særpræg. Klager har dertil anført, at klager kendte til kundens forretningsmodel på baggrund af et CVR-udskrift, og hvordan kunden opnår sin indtjening på baggrund af kundens ejerbog og virksomhedsresume. Klager anfører desuden, at klagers kendskab til kunden ikke har givet anledning til at indhente yderligere oplysninger om kunden. Klager vurderer på den baggrund, at hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4 er overholdt i denne kundesag.

Vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager, at denne kendte til kundens formål med forretningsforbindelsen, og at klager gennem kundens vedtægter kendte til kundens egenskaber og særpræg. Klager anfører desuden, at kunden var en meget lille kioskvirksomhed, som ikke har givet anledning til at indhente yderligere oplysninger om kunden. Klager

vurderer på den baggrund, at hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4 er overholdt i denne kundesag.

Vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager, at denne har haft indgående kendskab til kundens formål og tilsigtede beskaffenhed på baggrund af klagers nære relation til den reelle ejer af kunden, SS, som var ansat hos klager. Klager anfører desuden, at der på baggrund af et sags- og virksomhedsresume fra CVR-registreret var kendskab til kundens egenskaber og særpræg. Klager har dertil anført, at denne kender til hvordan kunden opnår sin indtjening på baggrund af det indgående kendskab til kundens reelle ejer, og har på den baggrund vurderet, at det ikke var nødvendigt at indhente yderligere materiale.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx anfører klager, at denne kundesag i høringsperioden var anført som en kundesag i forbindelse med Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, men at Erhvervsstyrelsen i afgørelsen af den 28. september 2023 har flyttet kunden til afgørelsen for AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, hvorfor klager ikke er blevet partshørt vedrørende denne kundesag, og har ikke været informeret om, at kundesagen blev rykket til afgørelsen til afgørelsen for dette CVR-nummer, hvilket er i strid med partshøringsreglerne.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, at virksomheder eller personer skal vurdere, og hvor relevant indhente oplysninger om, forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.

Virksomheder og personer skal i alle tilfælde foretage en vurdering af forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.

Ved "forretningsforbindelsens formål" forstås, at virksomheden eller personen skal vide, hvorfor kunden ønsker at indgå i en given forretningsforbindelse, samt hvad formålet med forretningsforbindelsen er. Herunder kan det være relevant at indhente oplysninger om antallet, størrelsen og frekvensen af transaktioner, der ønskes gennemført, så det er muligt i overvågning at fastlægge mistænkelige transaktioner, omfanget af transaktioner mv. Oplysninger om forretningsforbindelsens formål skal indgå i overvågningen af kunden. I tilfælde, hvor oplysningerne ikke indhentes fra kunden, anvendes i stedet i overvågningen de oplysninger, som virksomheden eller personen har vurderet, er typisk for en sådan kunde.

*Ved forretningsforbindelsens "tilsigtede beskaffenhed" forstås, at virksomheden eller personen skal kende de egenskaber og forhold ved forretningsforbindelsen, der tilsammen giver forretningsforbindelsen dens særpræg. Herunder kan det være relevant at kende kundens forretningsmodel, forstå, hvorfra kundens midler oprinder, forstå, hvorledes en virksomhed opnår sin indtjening, mv. Det vil oftere være nødvendigt at indhente oplysninger fra kunden om den tilsigtede beskaffenhed end om forretningsforbindelsens formål."*¹⁶

¹⁶ Fogtdal, Hans. Schradieck, Peter. Bang, Peter, Hvidvaskloven med kommentarer 2. udgave, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 2022, s. 286-287

“Der er væsentligt, at virksomheden og personen forholder sig til de oplysninger, de indhenter fra kunden. Er der f.eks. tale om en kunde uden indkomst, som oplyser at ville indgå en forretningsforbindelse eller foretage transaktioner, der ikke normalt foretages af personer uden indkomst, er det væsentligt, at virksomheden og personen reelt forholder sig til informationerne og ikke blot tilrettelægger overvågningen ud fra det omfang, kunden har oplyst. Virksomheden og personen skal allerede ved oprettelsen af kundeforholdet eller inden gennemførelsen af transaktionen forholde sig til, f.eks. hvorfor kunden kan investere et relativt stort beløb set i forhold til sin indkomst.”¹⁷

Denne del af kundekendskabsprocedurerne har til formål at hjælpe virksomheden med at vurdere, om forretningsforbindelsen har et legitimt formål, og giver dermed virksomheden en større indsigt i den samlede risikoprofil af kundeforholdet.¹⁸

Oplysninger om kundens formål og tilsigtede beskaffenhed skal noteres og opbevares i forbindelse med gennemførelsen af kundekendskabsprocedurerne,¹⁹ hvor det skal fremgå, at virksomheden har taget selvstændigt stilling til punkterne, som tilmed kan inddrages i virksomhedens risikovurdering af forretningsforbindelsen.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Erhvervsstyrelsen bemærker indledningsvis, det fremsendte materiale ikke er tilstrækkeligt, da virksomheden skal udarbejde selvstændige vurderinger af den enkelte kundes formål og tilsigtede beskaffenhed, hvorfor vurderingerne ikke kan indeholdes i et enkelt spørgsmål herom i virksomhedens sagsbehandlingssystem eller ved indhentelse af CVR-udskrifter, ejerbøger eller lignende dokumentation.

Endvidere bemærkes det, at en vurdering efter hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, som minimum skal indebære en vurdering af kundens *formål* med indgåelse af forretningsforbindelsen, herunder hvorfor kunden ønsker de ydelser, som virksomheden udbyder m.m. Endvidere skal vurderingen omfatte en vurdering af kundens *tilsigtede beskaffenhed*, hvilket indebærer en vurdering af forretningsforbindelsens karakter, dvs. de omstændigheder og forhold, som tilsammen giver forretningsforbindelsen sin karakter. Det omfatter blandt andet en forståelse af kundens forretningsmodel, kundens generelle indtægts- og formuegrundlag m.m.

Vurderingen skal, hvor det er relevant, understøttes af relevant information samt dokumentation. Det væsentlige er, at virksomheden har tilstrækkelig information til at foretage sin vurdering.

¹⁷ Fogtdal, Hans. Schradieck, Peter. Bang, Peter, Hvidvaskloven med kommentarer 2. udgave, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 2022, s. 287

¹⁸ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 77

¹⁹ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 134

Vurderingen skal foretages ved etablering af forretningsforbindelsen, når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig eller i øvrigt på passende tidspunkter.

Erhvervsstyrelsen bemærker vedrørende MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, at klager hverken i høringssvaret eller i klageskriftet har fremsendt dokumentation for, at klager har foretaget en vurdering af kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, og der er desuden ikke fremsendt ny dokumentation i kundesagen, hvorfor påtalen er fastholdt, uden der er kommenteret herpå i høringsafsnittet.

Erhvervsstyrelsen bemærker vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, at klager ikke i høringssvaret eller i klageskriftet har fremsendt dokumentation for, at klager har foretaget en vurdering af kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, og der er desuden ikke fremsendt ny dokumentation i kundesagen, hvorfor påtalen er fastholdt, uden der er kommenteret herpå i høringsafsnittet.

Erhvervsstyrelsen bemærker vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, at klager ikke i høringssvaret eller i klageskriftet har fremsendt dokumentation for, at klager har foretaget en vurdering af kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, og der er desuden ikke fremsendt ny dokumentation i kundesagen, hvorfor påtalen er fastholdt, uden der er kommenteret herpå i høringsafsnittet.

I forhold til kundesagen FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, henviser styrelsen til den bemærkning, der er skrevet under klagers punkt 2.7.1.7.

Det er på baggrund af bemærkningen til klagers punkt 2.7.1.7., Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager ikke har foretaget en vurdering af ovenstående kunders formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.

Klagers punkt 2.7.2.4 – Påtale K

Med henvisning til *Punkt 2.7.2.4 Påtale K* i klageskrift til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, har foretaget en risikovurdering af de enkelte kundeforhold, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3.

Klager bemærker indledningsvis, at såfremt der ikke er nogen af de risikofaktorer, der fremgår af hvidvasklovens bilag 2 og 3, skal klager ikke tage stilling til dem i det enkelte kundeforhold, men kun forholde sig til de faktorer, der reelt er til stede.

Vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager at denne har udarbejdet en risikovurdering i sagsbehandlingssystemet [System 1], hvor der bliver taget stilling til, om kunden efterspørger unormale

kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har klager i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3. Klager har desuden anført, at ejendomsselskaber i Danmark ikke giver anledning til en skærpet risikovurdering.

Vedrørende KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager at denne har udarbejdet en risikovurdering i sagsbehandlingssystemet [System 1], hvor der bliver taget stilling til, om kunden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har klager i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3. Klager har desuden anført, at der ikke er nogen faktorer, der medfører en begrænset eller øget risiko jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3. Klager angiver, at der ud fra en skønmæssig vurdering er foretaget en tilstrækkelig risikovurdering af kunden.

Vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager at denne har udarbejdet en risikovurdering i sagsbehandlingssystemet [System 1], hvor der bliver taget stilling til, om kunden efterspørger unormale kreative løsninger til at undgå eller nedsætte betaling af pligtig skat og moms, hvilket vedrører forretningsforbindelsens omfang.

Derudover har klager i sin risikovurdering inddraget eventuelle geografiske risikofaktorer i forbindelse med forretningsforbindelsen, herunder om selskabet handler på geografiske markeder samt foretager pengetransaktioner med lande udenfor EU/EØS, jf. hvidvasklovens bilag 2 og 3.

Vedrørende MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager at fordi klagers ejer og direktør, CC, også var ejer og direktør af kundevirksomheden, så er risikoen for hvidvask eller terrorfinansiering ikke eksisterende, og klager vurderer, at hvidvasklovens § 11, stk. 3 er overholdt i denne kundesag.

I kundesagen vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx anfører klager, at denne kundesag i høringsperioden var anført som en kundesag i forbindelse med Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr. xxxxxxxx, men at Erhvervsstyrelsen i afgørelsen af den 28. september 2023 har flyttet kunden til afgørelsen for AA ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, hvorfor klager ikke er blevet partshørt vedrørende denne kundesag, og har ikke været informeret om, at kundesagen blev rykket til afgørelsen til afgørelsen for dette CVR-nummer, hvilket er i strid med partshøringsreglerne.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 3, med dertilhørende bemærkninger, at virksomheder skal foretage en risikovurdering af sine forretningsforbindelser. Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at virksomheden skal gennemføre alle kundekendskabsprocedurer efter § 11, stk. 1 og stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til hvidvaskloven til dette punkt, at *”Der i forhold til enhver kunde krav om, at identitetsoplysninger – herunder også reelle ejere eller daglig ledelse, hvor dette er krævet – indhentes, at identitetsoplysningerne kontrolleres, kundens forretnings- og risikoprofil fastlægges samt at kunde-forholdet overvåges”*.²⁰

Det fremgår endvidere af de generelle bemærkninger til § 11, med henvisning til § 17, § 21, samt § 14, stk. 2, at *”Bestemmelserne medfører, at der skal foretages en vurdering af risikoen i det enkelte kundeforhold. Virksomheder og personer skal afdække relevante risikofaktorer i kundeforholdet for at vurdere omfanget af de kundekendskabsprocedurer, der skal gennemføres”*.²¹

§ 11, stk. 3, 1. pkt. stiller således krav om, at forretningsforbindelsens risikoprofil fastlægges, hvortil bestemmelsens pkt. 3 og 4, oplister minimumskrav til hvilke oplysninger, der skal indgå i den vurdering, der skal foretages for at fastlægge risikoprofilen.

Det fremgår af bestemmelsens pkt. 3 og 4, at virksomheden i risikovurderingen af det enkelte kundeforhold skal inddrage oplysninger om forretningsforbindelsens formål, herunder oplysninger om risici forbundet med de til kunden tilbudte produkter. Der skal i risikovurderingen af kundeforholdet inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens omfang, herunder oplysninger om omfanget af de aktiviteter og midler, der skal indgå i forretningsforbindelsen. Virksomheden skal desuden inddrage oplysninger om forretningsforbindelsens regelmæssighed og varighed, herunder oplysninger om karakteren og frekvensen af kontrakten med kunden samt den forventede eller eksisterende periode for forretningsforbindelsens varighed. Virksomheden skal ud over ovenstående forholde sig til, om de risikofaktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3, er til stede i de konkrete kundeforhold.

Overtrædelse af bestemmelsen består herefter i, at en virksomhed ikke har fastlagt en risikoprofil af forretningsforbindelsen på baggrund af en risikovurdering, der som minimum indeholder de elementer, der oplystes i bestemmelsen.

Ovenstående skal ifølge hvidvasklovens § 10, nr. 1, foretages ved etableringen af forretningsforbindelsen, når relevante omstændigheder ændrer sig, og i øvrigt på passende tidspunkter.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager ikke havde foretaget en tilstrækkelig risikovurdering af kundefor-

²⁰ Lovforslag nr. L 41 – Forslag til Lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, fremsat den 13. oktober 2016, s. 104

²¹ Ibid., s. 98

holdet, da der ikke var taget stilling til forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed, herunder inddraget de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3 i den risikovurdering, styrelsen har fået fremvist. Der fremgik ej heller en begrundet konklusion af kundens risikoprofil, og hvilken grad af kundekendskabsprocedurer, som klager ved risikovurderingen har besluttet, er passende i henhold til det enkelte kundeforhold.

Vedrørende KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager ikke havde foretaget en risikovurdering af kundeforholdet, og havde hermed ikke taget stilling til forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed, herunder inddraget de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3. Klager har ikke efterfølgende dokumenteret, at der har været foretaget en risikovurdering af kunden, hvortil styrelsen bemærker, at det ikke er tilstrækkeligt at skønne en risiko af en kunde. Risikovurderingen skal dokumenteres og begrundes.

Vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager ikke havde foretaget en tilstrækkelig risikovurdering af kundeforholdet, da der ikke var taget stilling til forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed, herunder inddraget de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3 i den risikovurdering styrelsen har fået fremvist. Der fremgik ej heller en begrundet konklusion af kundens risikoprofil, og hvilken grad af kundekendskabsprocedurer, som klager ved risikovurderingen, har besluttet, er passende i henhold til det enkelte kundeforhold.

Vedrørende MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager ikke havde foretaget en risikovurdering af kundeforholdet, og havde hermed ikke taget stilling til forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed, herunder inddraget de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3. Klager har ikke efterfølgende dokumenteret, at der har været foretaget en risikovurdering af kunden, hvortil styrelsen bemærker, at det ikke er tilstrækkeligt at anføre, at risikoen ved kunden er ikkeeksisterende med den begrundelse, at ejer og direktør af klager også på tidspunktet for kundeforholdet, var ejer og direktør af kunden. Erhvervsstyrelsen bemærker desuden, at risikovurderingen skal dokumenteres og begrundes.

I forhold til kundesagen FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, henviser styrelsen til den bemærkning, der er skrevet under klagers punkt 2.7.1.7.

Det er på baggrund af bemærkningen til klagers punkt 2.7.1.7., Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager ikke eller ikke tilstrækkeligt har foretaget en risikovurdering af ovenstående kunder, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3.

Klagers punkt 2.7.2.5 – Påtale L

Med henvisning til *Punkt 2.7.2.5 Påtale L* i klageskriftet til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, har gennemført skærpede kundekendskabsprocedurer, jf. hvidvasklovens § 17, stk. 1.

Vedrørende MM ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, angiver klager at have udført tilstrækkelige kundekendskabsprocedurer af kunden, da klager bemærker, at klagers ejer og direktør, CC, også var ejer og direktør af kunden, hvorfor klager har foretaget den risikovurdering, at der ikke har været behov for skærpede kundekendskabsprocedurer for denne kunde. Klager anfører desuden, at der i forbindelse med levering af bogføringsydelse for kunden, ikke har været indikationer på, at der skete store overførsler eller transaktionsmønstre, som ikke relaterede sig til kundens kerneforretning

Klagepunktets retlige omstændigheder

Virksomheder omfattet af hvidvaskloven skal i medfør af hvidvasklovens § 17, stk. 1, gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Ved vurderingen af risiko skal virksomheden tage de højrisikofaktorer i betragtning, som fremgår af hvidvasklovens bilag 3 samt andre højrisikofaktorer, der vurderes at være relevante.²²

Bilag 3 til loven er en ikke-udtømmende liste over faktorer, der potentielt kan indebære en øget risiko.

I forhold til klarlæggelse og gennemførelse af skærpede kundekendskabsprocedurer, fremgår det af Finanstilsynets vejledning, at *"Det er virksomheden, der på baggrund af sin risikovurdering skal vurdere, hvad der kan betrykke virksomheden i kendskabet til forretningsforbindelsen og begrænse den øgede risiko for hvidvask og/eller finansiering af terrorisme."*²³

"De foranstaltninger, der iværksættes ved øget eller høj risiko, kan bl.a. fastlægges ud fra en risikovurdering. Behovet kan være forskelligt ud fra hvilken risiko virksomheden har identificeret i sin risikovurdering af forretningsforbindelsen. Der er dog ikke krav om, at virksomheden skræddersyr de skærpede kundekendskabsprocedurer til hver forretningsforbindelse. Målet er, at virksomheden i henhold til sine politikker og forretningsgange varetager og forebygger de øgede risici, som forretningsforbindelsen konkret indebærer. De skærpede kundekendskabsprocedurer kan f.eks. være, at virksomheden: (...) gennemfører kundekendskabsprocedurer oftere i løbet af kundeforholdet, løbende gennemgår kundens transaktioner, (...) undersøger kundens tidligere forretningsaktiviteter (...)." ²⁴

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Erhvervsstyrelsen bemærker, at klager ikke kunne dokumentere, hvornår forretningsforbindelsen blev etableret, da klager ikke havde anset kunden som et kundeforhold i hvidvasklovens forstand. CC kunne dog forklare, at han selv har været reel ejer af selskabet.

²² Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 91

²³ Ibid

²⁴ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 92

Erhvervsstyrelsen bemærker hertil, at klager ikke havde udarbejdet en risikovurdering efter hvidvasklovens § 11, stk. 3 til brug for klarlæggelsen af kundekendskabsprocedurer i relation til denne kunde.

Styrelsen konstaterede på tilsynsbesøget, at kundens formål er [formål]. Da kunden på denne baggrund vil have pengeoversføjer til og engagementer i udlandet, er kundens formål omfattet af en *øget risiko*.

Erhvervsstyrelsen bemærker desuden, at klager på tilsynsbesøget ikke kunne redegøre for den løbende overvågning af kundeforholdet, og der var ikke fastsat forretningsgange for den skærpede overvågning af kundeforholdet, som skal være fastlagt, da der var tale om et kundeforhold af *øget risiko*. Den skærpede overvågning er en del af hvidvasklovens krav til skærpede kundekendskabsprocedurer, som blandt andet skal sikre løbende overvågning af transaktionsmønstre m.m.

Det er derfor Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager skal gennemføre skærpede kundekendskabsprocedurer, hvor der vurderes at være *øget risiko* for hvidvask eller finansiering af terrorisme, jf. hvidvasklovens § 17.

Klagers punkt 2.7.2.6. – Påtale M

Med henvisning til *Punkt 2.7.2.6 Påtale M* i klageskriftet til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx og FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, rettidigt har kontrolleret, om kunderne er politisk eksponerede personer (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

Klager anfører, at klager altid tager stilling til, hvorvidt en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18. Klager angiver, at der foretages et automatisk tjek af kunden op mod PEP-listen, når kunden oprettes i sagsbehandlingssystemet [System 1]. Klager angiver, at der ved kontrol af nærtstående og nære samarbejdspartnere foretages en vurdering ud fra søgninger på internettet, eksempelvis ved Google-søgninger.

Vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, angiver klager, at [System 1] har foretaget en kontrol af PEP via Finanstilsynets liste den 29. august 2021.

Vedrørende II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, angiver klager, at [System 1] har foretaget en kontrol af, om den reelle ejer er en politisk eksponeret person eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person den 25. august 2020.

Vedrørende JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, angiver klager, at [System 1] har foretaget en kontrol af, om den reelle ejer er en politisk eksponeret person eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person den 15. juni 2022.

Vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, angiver klager, at [System 1] har foretaget en kontrol af, om den reelle ejer er en politisk eksponeret person eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person den 20. juli 2020 og igen den 29. november 2020.

Vedrørende NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, angiver klager, at [System 1] har foretaget en kontrol af, om den reelle ejer er en politisk eksponeret person eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person den 25. august 2020 og igen den 25. maj 2021.

Vedrørende FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx henviser klager til indsigelsen anført i de tidligere reaktioner.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere om en kundes reelle ejer(e) er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Kontrollen skal ske ved etablering af forretningsforbindelsen, når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig eller i øvrigt på passende tidspunkter.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Vedrørende EE A/S, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager på tilsynsbesøget oplyste, at kundeforholdet blev etableret den 8. marts 2017. Klager har eftersendt en aktivitetslog på kunden fra deres kundekendskabssystem. Det fremgår af loggen, at systemet har foretaget en kontrol af den reelle ejer via Finanstilsynets PEP-liste den 25. august 2020. Klager har sammen med høringssvaret af den 12. juni 2023 sendt en aktivitetslog for den reelle ejer fra [System 1], hvoraf det fremgår, at den reelle ejer den 29. august 2021 har erklæret, hvorvidt han er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Klager har derfor foretaget en kontrol heraf, men kontrollen er ikke foretaget rettidigt.

Vedrørende II ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager på tilsynsbesøget oplyste, at kundeforholdet blev etableret i 2018. Klager har i høringssvaret af den 12. juni 2023 sendt en aktivitetslog fra [System 1], der dokumenterer, at systemet den 25. august 2020 har foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af kunden er en politisk eksponeret person. Klager kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, tidligere end den 18. november 2020. Klager har derfor foretaget en kontrol heraf, men kontrollen er ikke foretaget rettidigt.

Vedrørende JJ ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager på tilsynsbesøget oplyste, at kundeforholdet blev etableret i juli 2020. Klager kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var en politisk eksponeret person, nærtstående eller

nær samarbejdspartner hertil, tidligere end den 15. juni 2022. Klager har derfor foretaget en kontrol heraf, men kontrollen er ikke foretaget rettidigt.

Vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager på tilsynsbesøget oplyste, at kundeforholdet blev etableret den 29. januar 2019. Klager har i høringssvaret af den 12. juni 2023 sendt en aktivitetslog fra [System 1], der dokumenterer, at systemet den 20. juli 2020 har foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af kunden er en politisk eksponeret person. Klager kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, tidligere end den 29. november 2020. Klager har derfor foretaget en kontrol heraf, men kontrollen er ikke foretaget rettidigt.

Vedrørende NN ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager på tilsynsbesøget oplyste, at kundeforholdet blev etableret den 7. juli 2020. Klager har i høringssvaret af den 12. juni 2023 sendt en aktivitetslog fra [System 1], der dokumenterer, at systemet den 25. august 2020 har foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af kunden er en politisk eksponeret person. Klager kunne dog ikke dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, tidligere end den 25. maj 2021. Klager har derfor foretaget en kontrol heraf, men kontrollen er ikke foretaget rettidigt.

I forhold til kundesagen FF ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, henviser styrelsen til den bemærkning, der er skrevet under klagers punkt 2.7.1.7.

Det er på baggrund af bemærkningen til klagers punkt 2.7.1.7., Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager på tidspunktet for tilsynet ikke har foretaget en rettidig kontrol af, om kunderne er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

Klagers punkt 2.7.2.7. – Påtale N

Med henvisning til *Punkt 2.7.2.7 Påtale N* i klageskriftet til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i de på tilsynet udtagne kundesager vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx og KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, har kontrolleret, om kunderne er politisk eksponerede personer (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

Klager anfører, at klager altid tager stilling til, hvorvidt en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18. Klager angiver, at der foretages et automatisk tjek af kunden op mod PEP-listen, når kunden oprettes i sagsbehandlingssystemet [System 1]. Klager angiver, at der ved kontrol af nærtstående og nære samarbejdspartnere foretages en vurdering ud fra søgninger på internettet, eksempelvis ved Google-søgninger.

Vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, angiver klager, at klager på tidspunktet for kundeforholdets etablering havde et særdeles godt kendskab til kundens reelle ejer, SS, da hun var ansat i klager på tidspunktet. Klager vidste derfor, at den reelle ejer ikke var en politisk eksponerede personer (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, og at der dermed ikke var nogen grund til at kontrollere dette i klagers sagsbehandlingssystemet [System 1].

Vedrørende KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, angiver klager, at [System 1] altid benyttes til at kontrollere om den reelle ejer ikke var en politisk eksponerede personer (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, men og at [System 1] er almindeligt anvendt og anerkendt i branchen, hvorfor det bestrides, at der ikke foretages PEP-tjek.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Det fremgår af hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1, at virksomheder og personer, der er omfattet af hvidvaskloven, skal gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere om en kundes reelle ejer(e) er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Kontrollen skal ske ved etablering af forretningsforbindelsen, når en kundes relevante omstændigheder ændrer sig eller i øvrigt på passende tidspunkter.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Vedrørende GG ApS (Opløst efter erklæring), , CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at der ikke var gjort tiltag for at kontrollere, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Styrelsen bemærker desuden, at selvom klager kender den reelle ejer, og mener at vide, at personen ikke er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, skal klager kunne dokumentere, at dette er kontrolleret.

Vedrørende KK ApS, CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager ikke kunne dokumentere at have kontrolleret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var en politisk eksponeret person, nærtstående eller nær samarbejdspartner hertil.

Det er derfor Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager på tidspunktet for tilsynet ikke har foretaget en kontrol af, om kunderne er en politisk eksponeret person (PEP), nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

Klagers punkt 2.7.2.8 – Påtale O

Med henvisning til *Punkt 2.7.2.8 – Påtale O* i klageskrift til Erhvervsankenævnet af 10. november 2023 er det Erhvervsstyrelsens forståelse, at klager gør gældende, at klager i den på tilsynet udtagne kundesag vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, bestrider den givne påtale, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

Vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, anfører klager, at klager ikke har været inde over eller er blevet bekendt med transaktioner, som har været omfattet af hvidvasklovens § 25.

Klager har endvidere ikke været bekendt med ”red flags”, som kunne have givet anledning til at foretage en undersøgelse efter lovens § 25.

Klager angiver ligeledes, at det forhold, at en kioskvirksomhed ikke har et bogført varelager, ikke i sig selv er et usædvanligt forhold, eller et forhold der i øvrigt giver anledning til, at der kunne være sket hvidvask, da det er normalt i detailbranchen med konsignationsaftaler. Klager anfører, at på baggrund af ovenstående, har det manglende bogførte varelager ikke givet anledning til yderligere undersøgelser.

Klagepunktets retlige omstændigheder

Virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven har en undersøgelsespligt i medfør af hvidvasklovens § 25. Virksomheden skal dermed undersøge baggrunden for og formålet med alle transaktioner, der er komplekse, usædvanligt store, foretages i et usædvanligt mønster eller ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

Af Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven fremgår det, at *”Et eksempel kan være, at en kunde pludseligt begynder at foretage en række investeringer, der klart afviger fra kundens hidtidige investeringsmønster, f.eks. fordi investeringerne er meget større i mængde eller beløb end de investeringer, som kunden normalt foretager.”*²⁵

Ifølge Finanstilsynets vejledning til hvidvaskloven omfatter noteringspligten faktuelle oplysninger om kunden og transaktionen samt en konklusion på virksomhedens undersøgelse. Notatet skal være tilstrækkeligt til at genopfriske hukommelsen og give andre, herunder andre medarbejdere og politiet, en forståelse af sagen. De noterede oplysninger kunne f.eks. være kundens forklaring om formålet med transaktionen eller aktiviteten.²⁶

Af hvidvasklovens forarbejder *”fastsættes det i § 25, at virksomheder og personer skal undersøge baggrunden for og formålet med alle komplekse og usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre og aktiviteter, der ikke har et klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, med henblik på at fastslå, om der er mistanke om eller rimelig grund til at formode, at disse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheder og personer skal, hvor det er relevant, udvide overvågningen af kunden, med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer mistænkelige. Det videreføres, at resultaterne skal noteres og opbevares”*.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

²⁵ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 134, s. 127

²⁶ Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 134, s. 129

Vedrørende LL ApS (Under konkurs), CVR-nr. xxxxxxxx, bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager på tilsynsbesøget oplyste, at kundeforholdet blev etableret ved, at klager hjalp med at stifte kundens selskab. Herefter har klager hjulpet kunden med opstilling af regnskab. Klagers ejer og direktør, CC, forklarede på tilsynsbesøget, at kunden driver en kiosk. Erhvervsstyrelsen spurgte på tilsynet ind til, hvorfor der ikke fremgik et varelager af kundens regnskab, da en kiosk som udgangspunkt har et varelager. Dette kunne klager ikke svare på, men at de godt var klar over, at der burde være et varelager for denne type kunde. Klager oplyste endvidere, at den ikke har noteret noget omkring varelageret i sine arbejdsdokumenter. Klager var ej heller i besiddelse af materiale, som kunne dokumentere et eksisterende varelager.

Erhvervsstyrelsen bemærkede endvidere på tilsynsbesøget, at kunden har en lav omsætning samt et lavt antal årsværk i forhold til kundens branche. Dette kunne klager ikke redegøre yderligere for.

Klageranfører, at det forhold, at en kioskvirksomhed ikke har et bogført varelager, ikke i sig selv er et usædvanligt forhold, eller et forhold der i øvrigt giver anledning til, at der kunne være sket hvidvask, da det er normalt i detailbranchen med konsignationsaftaler. Hertil bemærker Erhvervsstyrelsen, at klager ikke konkret har fået bekræftet eller undersøgt forholdet yderligere. Erhvervsstyrelsen bemærker desuden, at klager på tilsynsbesøget udtalte, at der normalt ved denne type virksomhed burde være et varelager. Det burde derfor være et forhold, som klager skulle undre sig over, og dermed spørge nærmere ind til.

Klager har ikke foretaget en undersøgelse af ovenstående forhold til trods for, det ifølge klagers udtalelse er normalt for kundens branche, at der er et varelager. Klager har ej heller undersøgt, hvordan det i forhold til kundens branche hænger sammen med, at kundens omsætning og angivne antal årsværk er så lavt.

Det er Erhvervsstyrelsens vurdering, at klager burde have undersøgt de ovennævnte forhold, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

Klagetema 3 – Offentliggørelse

Klagers punkt 2.6 – Konsekvenser for klagers ry ved fastholdelse af afgørelsen af den 28. september 2023

Angående Erhvervsstyrelsens beslutning om at offentliggøre reaktionerne fra tilsynsbesøget, inden der er truffet afgørelse i sagen fra Erhvervsankenævnet, bemærker klager, at det kan få uforholdsmæssig skadelig effekt, da klager ikke har handlet i strid med hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsens bemærkninger til klagepunktet

Erhvervsstyrelsen har i udtalelsen af den 27. november 2023 fremført styrelsens vurdering af, hvorfor afgørelsen i denne sag bør offentliggøres. Erhvervsstyrelsen har ikke yderligere bemærkninger hertil.

Klager har i øvrigt ikke fremført argumenter eller forhold, der giver Erhvervsstyrelsen anledning til at ændre sin afgørelse, hvorfor Erhvervsstyrelsen indstiller til, at Erhvervsankenævnet tiltræder den påklagede afgørelse.
...”

Heroverfor har advokat BB i et supplerende indlæg af 16. januar 2024 anført:

”...

1. PÅSTANDE

Tidligere nedlagte påstande fastholdes.

2. SUPPLERENDE SAGSFREMSTILLING:

Bemærkningerne i det foreløbige klageskrift af 13. oktober 2023 og endelige klageskrift af 10. november 2023 fastholdes, idet denne skrivelse indeholder klagers uddybende bemærkninger til indklagedes udtalelse af 19. december 2023 til Erhvervsankenævnet.

3. Bemærkninger til Erhvervsstyrelsens udtalelse af 19. december 2023

3.1 Retsgrundlag

3.1.1 Forvaltningsretten

Klager skal indledningsvist bemærke, at indklagedes bemærkning om, at en beslutning om politianmeldelse er en procesledende beslutning og forvaltningsloven ikke finder anvendelse, bestrides.

Forvaltningslovens regler gælder for behandlingen af sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, jf. forvaltningslovens § 2, stk. 1. Det bemærkes, at Erhvervsstyrelsen er en offentlig myndighed, jf. forvaltningslovens § 1, stk. 1.

Med udtrykket ”truffet afgørelse” i forvaltningsloven sigtes til udfærdigelse af en retsakt (forvaltningsakt), dvs. en udtalelse, der går ud på at fastsætte, hvad der er eller skal være ret i et foreliggende tilfælde, jf. Folketingets Ombudsmand definition af afgørelsesbegrebet.¹ [1 <https://www.ombudsmanden.dk/myndigheds-guiden/generel-forvaltningsret/afgoerelsesbegrebet/> (besøgt den 15. januar 2024)]

En afgørelse i forvaltningslovens forstand vil i almindelighed være karakteriseret ved, at der er tale om en udtalelse fra en offentlig myndighed,

- som udstedes på offentligretligt grundlag (i modsætning til privatretligt grundlag, f.eks. en aftale),
- som går ud på ensidigt at bestemme, hvad der er eller skal være gældende ret, og
- som retter sig mod eksterne modtagere (i modsætning til internt mod myndigheden selv).

Det skal bemærkes, at Erhvervsstyrelsens afgørelse af 28. september 2023 fastsætter, hvad der skal være gældende ret for klager. Afgørelsen er endvidere udstedt på et offentligretligt grundlag i henhold til hvidvasklovens bestemmelser, og går ensidigt ud på at bestemme, hvad der skal være gældende ret i nærværende sag, herunder at klager som ekstern modtager tildeles en række påbud, påtaler og politianmeldelser.

Det kan således ikke betvivles, at der er tale om en afgørelse i forvaltningslovens forstand, og at de anførte bestemmelser i klagers endelige klageskrift af 10. november 2023 finder anvendelse.

I forhold til indklagedes bemærkning om, at proportionalitetsprincippet er overholdt bemærkes det, at indklagede ikke har uddybet hvilke konkrete forhold og omstændigheder i forbindelse med tilsynsbesøget som de konkret har lagt vægt på. Det skal bemærkes, at det er bekymrende at indklagede ikke kan uddybe de konkrete forhold de har lagt til grund i deres vurdering nærmere, særligt henset til hvor indgribende afgørelsen er for klager.

Det bemærkes endvidere, at indklagedes afvisning af klagers argument om, at der ved udmåling af de konkrete sanktioner skal lægges vægt på, at klager ikke tidligere har været politianmeldt, henvises der til FOB-2022-5 og klagers anførte herom i endeligt klageskrift af 10. november 2023.

Efter afgørelsen fra Folketingets Ombudsmand, kan der således ikke være tvivl om, at det *har* retlig betydning i forhold til proportionalitetsprincippet.

Det skal slutteligt fremhæves, at indklagedes afvisning af klagers påstand om diskrimination er ubegrundet. Indklagede anfører, at de udvælger kundesager ud fra flere forskellige parametre, herunder kundernes brancher, geografisk placering m.m. Det er dog bemærkelsesværdigt, at størstedelen af de udvalgte kundesager, som indklagede har udtaget til kontrol ved tilsynsbesøget hos klager har udenlandske navne som f.eks. MM ApS, NN ApS samt KK ApS.

Hertil kommer det, at flere af de kunder, der er udtaget til kontrol, har reelle ejere med tilsvarende udenlandske navne, f.eks. RRs (reel ejer af EE A/S), ÆÆ (reel ejer af HH ApS) samt UU (reel ejer af JJ ApS).

Det antyder, at indklagede ikke har været saglig i sin sagsbehandling og udvælgelse af klagesager hos klager ved deres tilsynsbesøg, hvilket er særligt bekymrende. Der henvises i øvrigt uddybende til klagers bemærkninger i endeligt klageskrift af 17. november 2023.

3.1.2 Strafferetten

I forhold til klagers punkt 2.3.3. i klagers endelige klageskrift af 17. november 2023 berører indklagede kun kort disse bemærkninger.

Indklagede forholder sig ikke til, at manglende overholdelse af påbud er direkte belagt med sanktioner, hvilket udgør en strafferetlig sanktion. De strafferetlige principper må således overholdes.

Det betyder, som klager har fremhævet ved sit endelige klageskrift, at påbudene skal være tilstrækkeligt klare til, at de forpligtede ved hvad de skal foretage sig, for at undgå sanktioner.

Flere steder i det endelige klageskrift af 17. november 2023, har klager påpeget, at indklagedes påbud ikke fremstår tilstrækkeligt klare og præcise til efterfølgende at kunne danne grundlag for en sanktion af pønål karakter.

Som eksempel kan nævnes påbud G, som lyder:

”Påbud om at foretage en tilstrækkelig vurdering og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.”

Her har indklagede angivet, at der skal foretages en ”tilstrækkelig vurdering”, og denne skal foretages ”hvor relevant”. Formuleringer som denne, synes ikke at besidde tilstrækkelig klarhed, som må forventes, når manglende overholdelse er belagt med en strafferetlig sanktion. At der er tale om en strafferetlig sanktion understreges også af forarbejderne til hvidvaskloven. Det fremgår af lovforslag nr. 41 af 13. oktober 2016 om Forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, at

”4. hvidvaskdirektiv giver som nævnt under pkt. 3.17.2. medlemslandene mulighed for at vælge ikke at indføre administrative sanktioner for overtrædelser, der allerede er genstand for strafferetlige sanktioner. I Danmark er det ikke muligt at indføre administrative bøder. Lovforslaget ændrer ikke herpå.”

3.3 Hvorfor indklagedes afgørelse af 28. september 2023 er materielt forkert

Indklagede bemærker til klagers pkt. 2.4 i endeligt klageskrift af 10. november 2023, at en afgørelse fra indklagedes hvidvasktilsyn,

”skal afspejle de aktuelle forhold i virksomheden på tidspunktet for tilsynsbesøget.”

Indklagede bemærker endvidere, at det er uden betydning for afgørelsens opretholdelse, at der i høringsperioden, per kulance, rettes op på de forhold, som afgørelsen konkret vedrører. Det er således udelukkende et øjebliksbillede det kommer an på, ifølge indklagede.

Klager skal bemærke til dette, at det følger af hvidvasklovens § 60 om Erhvervsstyrelsens tilsyn, at de kan påbyde virksomheder at foretage nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af hvidvaskloven, og give en frist til rette op på forholdet.

Der skal således i henhold til hvidvasklovens § 60 være mulighed for, at virksomheden der har modtaget Erhvervsstyrelsens påbud, kan rette op på forholdet inden for en given frist. Det indikerer samtidig, at indklagede ikke blot kan henvise til, at forholdene ikke var til stede på tidspunktet for tilsynsbesøget, idet det er praksis efter hvidvasklovens § 60, at en virksomhed skal have mulighed for at rette op på de påbud, som Erhvervsstyrelsen har givet.

Det skal hertil fremhæves, at indklagede i deres afgørelse om overholdelse af hvidvaskloven til klager af 28. september 2023 ikke har fremført dette argument, og heller ikke i senere skriv til klager. Indklagede har endda ændret

flere påbud til påtaler, grundet klager kunne dokumentere, at de havde efterlevet påbuddet.

Indklagede har heller ikke henvist til et hjemmelsgrundlag i hvidvaskloven for denne argumentation, og det er således uden grundlag, at der kun skal tages hensyn til de oplysninger og den dokumentation, som en virksomhed kan fremvise på et tilsynsbesøg, der kan tillægges betydning i sager som denne.

Indklagede kan på den baggrund ikke afvise at tage stilling til klagers efterlevelse af påbuddene, da hele formålet med de angivne påbud i afgørelsen af 28. september 2023 netop er dette. Indklagede anfører selv, at formålet med tilsynet er at sikre, at virksomheder lever op til hvidvasklovens bestemmelser om bekæmpelse af hvidvask om terrorfinansiering.

I forhold til indklagedes bemærkning om, at et tilsynsbesøg og efterfølgende afgørelse skal afspejle de faktiske forhold, og at det er de eventuelle reaktioner på baggrund heraf, indklagede har pligt til at offentliggøre efter hvidvaskloven, skal det bemærkes, at det er særdeles indgribende for klager, når nærværende sag ikke er endeligt afklaret, idet indklagedes vurdering er indbragt for Erhvervsankenævnet.

Der henvises i øvrigt til klagers bemærkninger herom i bilag 132.

Slutteligt skal det bemærkes, at det ikke skal komme klager til last, at Folkeetingets Ombudsmand ikke orienterede hverken indklagede eller klager om afvisning af sagen. Klager søgte ligeledes af egen drift afklaring på den videre proces, og indklagede kan derfor ikke begrunde den lange sagsbehandlingstid med klagers forhold.

3.4 Påbud

3.4.1. Påbud A

Indklagedes bemærkninger vedrørende påbud A, tager slet ikke stilling til de bemærkninger, som klager er fremkommet med. Klager fastholder endvidere, at den opdaterede risikovurdering er udarbejdet før Erhvervsstyrelsens afgørelse, hvorfor det synes besynderligt, at man opretholder et påbud.

Indklagede bemærker i deres indlæg af 19. december 2023, side 14, at klager ikke har taget tilstrækkeligt stilling til de risici ved de enkelte kundetyper, og fremhæver at der blandt andet ikke er inddraget forhold om risikoen ved legale virksomhedskonstruktioner i relation til klagers kunder, som i den nationale risikovurdering er vurderet til at udgøre en høj risiko for hvidvask.

Klager skal bemærke, at det ikke er et krav i henhold til hvidvasklovens § 7, stk. 1, at virksomheder skal inddrage forhold om risikoen ved legale virksomhedskonstruktioner i relation til kunder. Det kan være et element i risikovurderingen, hvis det vurderes, at der er risiko for misbrug. Indklagede henviser til den nationale risikovurdering, hvor det blot beskrives, at virksomheder skal være opmærksom på hvidvask via legale virksomhedsstrukturer – både fra

mindre og større forretningsdrivende. Dette er heller ikke et hjemmelsgrundlag for, at det skal indgå i risikovurderingen.

Det skal videre bemærkes, at indklagede ikke i deres afgørelse af 28. september 2023 begrundet deres påbud A med eller nævner, at klager ikke har inddraget forhold om risikoen ved legale virksomhedskonstruktioner. Dette er således et helt nyt forhold, som indklagede bringer på banen og påstår, at klager skal efterleve i sin risikovurdering, uden et hjemmelsgrundlag hertil.

Indklagede nævner endvidere som eksempel, at klager ikke har taget stilling til, hvilken risiko for hvidvask og terrorfinansiering der er ved kunder, som er kontantbaserede.

Klager skal bemærke, at denne ikke har kunder, som er kontantbaseret og dermed i høj risiko. Det er derfor ikke blevet inddraget som en risiko for hvidvask og terrorfinansiering i klagers risikovurdering.

Indklagede bemærker endvidere i deres indlæg af 19. december 2023, side 14, at klager ikke har taget tilstrækkelig stilling til risikoen ved klagers leveringskanaler, herunder en beskrivelse, analyse og risikovurdering af ydelse-nes bogføring, lønadministration, rådgivning vedrørende selskabsstiftelse, udarbejdelse af budgettet m.v. ² [2 National Risikovurdering af Hvidvask 2022, Hvidvasksekretariatet, s. 144-146]

Klager skal bemærke, at Finanstilsynets vejledning ”*VEJL 2020-10-28 nr 9864*”, om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme fremhæver, at virksomheder i deres risikovurdering skal konkret vurdere ud fra en holistisk betragtning, hvor og i hvilken grad, de oplyste faktorer i hvidvasklovens § 7, stk. 1 kan bevirke, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask og finansiering af terrorisme. Det fremhæves endvidere, virksomheden i sin vurdering kan konstatere, at nogle risikofaktorer ikke er relevante for virksomheden, eller at der er en begrænset eller slet ingen iboende risiko.

Det bemærkes, at klager har taget stilling til de oplyste leveringskanaler ovenfor, og selvstændigt vurderet hvilke der var relevante at inddrage i deres risikovurdering. Klager har eksempelvis i deres opdaterede risikovurdering beskrevet og analyseret deres rådgivning vedrørende selskabsstiftelser, der vurderes at udgøre en middel risiko. De inddrager endvidere deres ydelse om afgivelse af erklæringer, herunder til brug for virksomhedsoprettelser eller -omdannelser. Den supranationale risikovurdering inddrages i den forbindelse.

Klager har således dokumenteret sin vurdering af de relevante risikofaktorer, som indklagede tydeligvis ikke har inddraget eller taget stilling til.

3.4.2. Påbud B

Det skal indledningsvist bemærkes, at indklagedes bemærkninger vedrørende påbud B, slet ikke tager stilling til de bemærkninger, som klager er fremkom-

met med. Klager fastholder endvidere, at den opdaterede anti-hvidvaskforretningsgange er udarbejdet før Erhvervsstyrelsens afgørelse, hvorfor det synes besynderligt, at man opretholder et påbud.

Det er ud fra indklagedes bemærkninger klart, at de ikke har inddraget eller taget stilling til denne opdaterede forretningsgang og politik.

Indklagede fremhæver i sit indlæg af 19. december 2023, side 18-19, at klager mangler en beskrivelse af, hvad der lægges vægt på i vurderingen af en kundes risikovurdering samt formål og tilsigtede beskaffenhed, og at den opdaterede anti-hvidvaskforretningsgange heller ikke er tilstrækkeligt.

Det skal først bemærkes, at indklagede tidligere i sit indlæg har anført, at der kun lægges vægt på forholdene på tilsynsbesøget, og at klager efterfølgende efterkommer påbuddene ikke har betydning for opretholdelsen af afgørelsen. Det er derfor modsigende at indklagede ved påbud B alligevel vurderer og inddrager det opdaterede materiale.

Det skal videre bemærkes, at klager i sin opdaterede anti-hvidvaskforretningsgange under formål i pkt. 2., klart har oplistet og angivet sine pligter i forhold til vurdering af nye kunders formål i henhold til hvidvaskloven.

Klager anfører endvidere, at virksomheden vurderer hvilken risikoprofil virksomheden hører under, herunder begrænset, middel eller øget risiko. Denne vurdering danner grundlaget for, hvilke oplysninger der er relevante at indhente om forretningsforbindelsen, eksempelvis hvorfor kunden ønsker et bestemt produkt eller tjenesteydelse og antal eller frekvens af transaktioner, som kunden ønsker gennemført.

Det fremgår af noterne til hvidvasklovens § 8, stk. 1, at kravene til politikker, forretningsgange og kontroller afhænger af virksomhedens risikoprofil i relation til hvidvask og finansiering af terrorisme, og de skal udmøntes under hensyn til virksomhedens større og art. Indklagede fremhæver også selv til klagepunktets retlige omstændigheder, at det af lovbemærkningerne til hvidvasklovens § 8, stk. 1, fremgår, at materialet skal tilpasses således, at det afspejler de konkrete forhold i virksomheden og dens forretningsmodel.

Det er denne proces, som klager har beskrevet dybdegående i sin opdaterede anti-hvidvaskforretningsgange, hvorfor der ikke længere er grundlag for at opretholde påbuddet. Herudover henvises der til klagers gennemgang af disse punkter i endeligt klageskrift af 10. november 2023 samt høringssvar til indklagede den 12. juni 2023.

3.4.3. Påbud C

I indklagedes indlæg af 19. december 2023, side 21, bemærkes det, at klagers forretningsgange ikke er tilstrækkelige til at afgøre, om en kunde eller kundens reelle ejer(e) er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Det begrundes indklagede med, at klager alene via [System 1] foretager automatisk opslag i danske PEP-liste og i EU's sanktionsliste.

Klager skal bemærke, at det fremgår af Finanstilsynets vejledning³ [3 Finanstilsynets vejledning om lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) 2020, s. 100], at en virksomhed skal behandle PEP'ers nærtstående og nære samarbejdspartnere efter samme regler som PEP'er. Derfor er den konkrete risikovurdering af en PEP også afgørende for, hvordan en virksomhed tilrettelægger kundekendskabsproceduren for PEP'ens nærtstående nære samarbejdspartnere.

Det er klart beskrevet i klagers opdaterede anti-hvidvaskforretningsgang, side 14, at klager altid i starten af en ny forretningsforbindelse, anmoder den pågældende kunde om at be- eller afkræfte, at kunden er PEP eller nærtstående eller nær samarbejdspartner til en PEP.

Når kunden efterfølgende oprettes i klagers system, foretager [System 1] systemet et automatisk tjek af kunden ved at slå den pågældende op i PEP-listen, som er en liste over politisk eksponerede personer i Danmark. Da nærtstående og nære samarbejdspartnere til en PEP ikke fremgår af listen, foretager klager en yderligere vurdering af kundens politiske eksponering ud fra søgninger på internettet, f.eks. ved en simpel Google søgning. På den måde kan klager afdekke, om der er tale om en kunde der er PEP eller om dennes nærtstående og nære samarbejdspartner er PEP i Danmark samt i udlandet.

Klager har således en klar og tilstrækkelig beskrevet forretningsgang til at afgøre, om en kunde eller dennes reelle ejer er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 1.

Indklagede bemærker også, at det ikke fremgår, hvordan klager sikrer sig løbende overvågning af en kundes PEP-status. Klager beskriver i sin opdaterede anti-hvidvaskforretningsgang, side 14, at der løbende skal være opmærksomhed på forretningsforbindelsen, og at oplysningerne skal noteres og gemmes, som led i den løbende overvågning af kunden, jf. § 11, stk. 1, nr. 5.

Klager lever vedrørende dette punkt, således også op til hjemmelsgrundlaget i hvidvaskloven.

3.4.4. Påbud D

Indklagede bemærker i forhold til påbud D i deres indlæg af 19. december 2023, side 24, at klager i forhold til kundesagen vedrørende II ApS, ikke på tilstrækkelig vis har vurderet kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, idet der for denne kunde har været et tilgodehavende beløb på 1,5 mio. kroner.

Klager skal særligt i forhold til dette fastholde, at det anførte tilgodehavende på 1,5 mio. kr., udgør en mellemregningspost med anpartshaveren i driftsselskabet ØØ ApS, hvor denne post efterfølgende er flyttet til holdingselskabet II ApS. Dette er årsagen til, at holdingselskabet nu har et tilgodehavende i driftsselskabet, og hvorfor tilgodehavendet er anført i regnskabet.

Klager har grundet deres arbejdsopgave primært var bogføringsarbejde, og ikke udarbejdelse af regnskab, ikke redegjort yderligere for dette i risikovurderingen af kundeforholdet, idet der ikke har været noget at bemærke.

I forhold til omstændighederne for indklagedes kommentarer, skal det nævnes, at:

*”Der skal alene indhentes oplysninger om formål og tilsigtede beskaffenhed ved indgåelse af en forretningsforbindelse samt i forbindelse med gennemførelse af løbende kundekendskabs-procedurer, jf. § 10, nr. 1. Det vil modsætningsvist sige, at oplysningerne ikke skal indhentes ved enkeltstående transaktioner.”*⁴ [4 Fogtdal, Hans. Schradieck, Peter. Bang, Peter, Hvidvaskloven med kommentarer 2. udgave, Jurist- og Økonomiforbundets Forlag, 2022, s. 287]

Det fremstår således ikke korrekt, når indklagede tager fat i én enkeltstående transaktion, i forbindelse med udstedelsen af påbud D.

Det må påpeges, at klager, på trods af at påbuddet bestrides, har opdateret risikovurderinger, hvilket blev meddelt inden afgørelsen blev afsagt, hvorfor det mangler mening, at påbuddet opretholdes.

Endelig må det bemærkes til selve påbuddet, at formuleringen er af tvivlsom karakter i forhold til at klager efterfølgende ville kunne straffes for manglende udførelse af påbuddet. Påbuddet lyder:

”Påbud om at foretage en tilstrækkelig vurdering og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsernes formål og tilsigtede beskaffenhed, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4.”

Der anvendes begreber som ”tilstrækkelig” og ”hvor relevant”, hvilket ligger op til et skøn. Med dette menes både et skøn til klager i forhold til efterlevelse af påbuddet, men samtidig levner formuleringen også et betydeligt skøn i forhold til den efterfølgende vurdering af om påbuddet er efterlevet. Det fremstår således meget utydeligt, hvad klager skal foretage sig, før påbuddet anses for efterlevet. Påbuddets formulering synes på den baggrund ikke at leve op til det klarhedskrav som kan udledes af legalitetsprincippet i artikel 7 i Den Europæiske Menneskerettigheds Konvention. I en sådan situation, hvor det er yderst uklart hvilken handling, som skal foretages, må det strafferetlige princip *in dubio pro reo*, ligeledes tale for, at påbuddet ikke ville kunne medføre straf for manglende overholdelse.

Indklagede anfører derudover i deres indlæg af 19. december 2023, side 22, at klager selv bemærker i sit endelige klageskrift af 10. november 2023 i punkt 2.7.2.2 vedrørende kundesagen JJ ApS, at klager har haft modtaget kontospecifikationer om kundens omsætning, som giver et indblik i kundens tilsigtede beskaffenhed.

Det, som klager har anført i punkt 2.7.2.2 i sit endelige klageskrift af 10. november 2023, vedrører påtale I og ikke påbud D, som nærværende afsnit vedrører. Det forekommer derfor forvirrende, at indklagede inddrager noget, som klager har fremført, under det forkerte afsnit.

Endvidere fremgår det af indklagedes bemærkninger af 19. december 2023, side 25, at klager i kundesagen II ApS, ikke har vurderet kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, idet det er indklagedes opfattelse, at en kontospecifikation ikke i sig selv kan udgøre sådan vurdering.

Hertil skal klager særligt bemærke, at indklagede tydeligvis har rodet rundt i kundesagerne, da der i forhold til kontospecifikationen var tale om kunden JJ ApS og ikke kundesagen II ApS. Dette er kritisabelt.

Afsluttende skal det i forhold til kundesagen JJ ApS bemærkes, at Erhvervsstyrelsen ingen begrundelse giver for, hvorfor en kontospecifikation ikke kan give et indblik i virksomhedens beskaffenhed. Det har været og er fortsat klagers opfattelse, at kontospecifikationer over virksomhedens omsætning giver et indblik i virksomhedens tilsigtede beskaffenhed.

3.4.5. Påbud E

Indklagede bemærker i deres indlæg af 19. december 2023, at der i kundesagen vedrørende NN ApS ikke løbende har overvåget kunden, herunder løbende ajourført oplysninger, dokumenter og data med henblik på, at vurdere om forretningsforbindelsens risiko er ændret.

Indklagede har slet ikke inddraget den fremsendte påbudsskrivelse til indklagede, som klager fremsendte den 7. juli 2023. Af påbudsskrivelsen fremgår det, at klager har foretaget en løbende overvågning af den etablerede forretningsforbindelse, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, inden for fristen.

For god ordens skyld indsættes det her:

”AA ApS har i overvågningen af kundeforholdet løbende modtaget dokumentation for de ejendomme, som kunden NN ApS ejer. Kunden har fremsendt dokumentation fra Skattestyrelsens hjemmeside, hvoraf al ejendomsdata fremgår. Det er her dokumenteret med virksomhedens skatteoplysninger for indkomståret 2021, at NN ApS ejer to ejendomme, herunder en ejendom beliggende på [Adresse 2] og en ejendom beliggende på [Adresse 1].

Ydermere, har AA ApS modtaget købsaftalen for ejendommen beliggende [Adresse 1] af dato 29. oktober 2020. Denne ejendom fremgår tillige under NN ApS’ skatteoplysninger for 2021. AA ApS har hertil modtaget dokumentation for kundens korrespondance med Ejendomsmæglervirksomheden ÅÅ, vedrørende vurderingsprisen af ejendommen beliggende [Adresse 2], og har dermed haft kendskab til kundens aktiver og værdien heraf. AA ApS har fra kunden fået oplysning om, at ejendommen beliggende på [Adresse 1], er videresolgt samme år, 2021. AA ApS har med ovenstående dokumenteret, at der er foretaget en løbende overvågning af kundeforholdet, herunder kundens transaktioner og køb af ejendomme. AA ApS har på baggrund af den fremsendte dokumentation i det løbende kundeforhold ikke vurderet, at kundens

transaktioner eller forespørgsler har været usædvanlige set i forhold til AA ApS's oplysninger om kunden og dennes forretningsprofil."

Som bilag til påbudsskrivelsen af den 7. juli 2023 var som bilag 3 vedlagt NN ApS' skatteoplysninger for indkomståret 2021, som bilag 4 NN ApS' modtagne købsaftale for ejendommen beliggende [Adresse 1] af 29. oktober 2020 og som bilag 5 NN ApS' mailkorrespondance med ejendomsmægler fra Ejendomsmæglervirksomheden ÅÅ af 21. februar 2022.

Det må således lægges til grund, at købsaftalen er modtaget i forbindelse med mailkorrespondancen mellem klager og kunden, som indklagede henviser til. Derudover skal det igen bemærkes, at formålet med reglerne om beskrivelse af kundens formål og tilsigtede beskaffenhed ikke er, at dette skal gøres for hver enkeltstående transaktion, jf. også ovenfor under påbud D.

Hertil må det også bemærkes, at oplysningerne vedrørende NN ApS er blevet ajourført af klager, jf. ovenfor, hvilket indklagede er gjort bekendt med.

3.4.6. Påbud F

På side 29 i indlægget af 19. december 2023, skriver indklagede, at klager har besvaret standardspørgsmål i forhold til kundesagerne, og dermed ikke selvstændigt har foretaget en tilstrækkelig risikovurdering af det enkelte kunde-forhold, herunder vurdere forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddrage hvidvasklovens bilag 2 og bilag 3, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 3.

Indklagede fastholder således fortsat, at det ikke er muligt at sætte hvidvaskreglerne i system, for at lette den store arbejdsbyrde som reglerne medfører. Det bliver tværtimod indikeret, at man ved hver enkel kunde skal skrive nye spørgsmål og besvare disse, førend risikovurdering lever op til Erhvervsstyrelsens krav.

Såfremt det ikke er muligt at opstille programmer og systemer til gennemførelsen af compliancekravene i hvidvaskloven, synes det at mange virksomheder ville have et problem.

Det må bemærkes, at risikovurderingen som var foretaget inden tidspunktet for tilsynet omfatter, den juridiske entitet, strukturen i kunden, kundens branche, kundens geografiske marked, kundens transaktioner med lande uden for EU/EØS, kundens kontantbehold, størrelsen af kundens transaktioner, hvorvidt kunden efterspurgte kreative løsninger til at nedsætte skat og moms, kundens brug af klagers ydelser, kundens formål, kundens tilsigtede beskaffenhed, andre forhold som giver anledning til øget risiko, samt en samlet vurdering ved arbejdet.

Afsluttende skal det bemærkes, at hvidvasklovens § 11, stk. 1, 1. pkt. stiller minimumskrav for fastlæggelsen af forretningsforbindelsens risikoprofil, hvorfor denne usikkerhed må komme klager til gode.

3.4.7. Påbud G

Indklagede anfører i deres indlæg af den 19. december 2024, side 31, at klager bør foretage en underretning til Hvidvasksekretariatet grundet mistanke om henholdsvis LL ApS (under konkurs) og FF ApS (under konkurs), jf. hvidvasklovens § 26, stk. 1.

Indklagede anfører, at klager bør undersøge de forhold, som giver anledning til undren i forhold til kunden og dennes branche. Underretning skal først ske, såfremt undersøgelsen ikke kan besvare den undren, som ligger til grund for undersøgelsen.

Klager fastholder i forhold til kundesagen LL ApS (under konkurs), at det er helt sædvanligt i kioskbranchen, at en kiosk kan have lav omsætning og der deraf heller ikke er muligt med mange ansatte. Det forhold, at der ikke er bogført noget varelager, har klager ikke vurderet er et undringsværdigt forhold der giver grundlag for underretning til Hvidvasksekretariatet, idet kon-signationslagere er meget populært i detailbranchen, hvilket betyder, at varebeholdningen ejes af leverandøren og afregnes efter salg.

Klager har således vurderet, at denne forretningsmodel er med til at frigøre en masse likviditet, der ikke er bundet i lageret, hvilket skaber en højere grad af fleksibilitet for LL ApS (under konkurs). Klager har således på den baggrund vurderet, at der ikke har været grundlag for at foretage en underretning af kunden til Hvidvasksekretariatet, idet forholdene har været sædvanlige inden for kundens branche.

Indklagede bemærker i deres indlæg af den 19. december 2023, side 32, at kundesagen vedrørende FF ApS (under konkurs) oprindeligt var en kundesag tilhørende Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr.: xxxxxxxx, hvorfor der mellem klager og indklagede er enighed om, at klager ikke er blevet partshørt vedrørende forholdet om FF ApS (under konkurs), hvilket er i klar strid med partshøringsreglerne efter forvaltningsloven.

Indklagedes vurdering af, at klager har haft ”tilstrækkelig mulighed for at komme med bemærkninger til reaktionen i forbindelse med partshøringen”, er forkert, idet klager ikke havde føje til at tro, at påbuddet vil blive overført til dem.

Da klager heller ikke blev informeret herom af indklagede har klager ikke haft mulighed for at forholde sig til forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) forud for den endelige afgørelse. Det kan således ikke forventes, at klager kunne nå at komme med bemærkninger til indklagedes reaktion i forbindelse med høringssvaret for Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, som indklagede ellers anfører på s. 35 i deres indlæg af den 19. december 2023.

Indklagede skriver på side 32, at

”Af årsregnskabets forside er der anført ”AA ApS – Professionel Rådgivning”. Endvidere fremgår virksomhedens mail-adresse [mail] af den pågældende forside. Erhvervsstyrelsen bemærker, at denne e-mail også fremgår i tilknytning til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, CVR-nr.

xxxxxxx, på *www.cvr.dk*. Yderligere fremgår det på s. 4, at revisor er Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, dog er det tilknyttede CVR-nr. xxxxxxxx, som tilhører AA ApS.”

Klagers tidligere selskabsnavn var Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, men det betyder *ikke* at det er det samme som Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD. Det skal i øvrigt bemærkes, at Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, først er blevet etableret i sin nuværende form i maj 2020 (jævnfør tillige registreringshistorikken under selskabets registreringer hos Erhvervsstyrelsen), det vil sige efter indklagede mener at forretningsforbindelsen med FF ApS er opstået. Det kan i øvrigt heller ikke tillægges nogen betydning at selskaberne har samme reelle ejer, da det ville betyde at man lige pludselig ville skabe præcedens for, at der kan fremsendes høringer til selskaber der ikke har noget med en sag at gøre, bare fordi man har samme reelle ejer som det selskab personen vedrører. Det må på det kraftigste understreges, at klager og Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD er to *forskellige* juridiske enheder, og derfor skal partshøring foretages hos den korrekte juridiske enhed og ikke blot ved den indklagede lige har besluttet sig for at parts-høre.

Det fremstår uforståeligt, at man fra indklagedes side ikke indrømmer fejlen, og foretager berigtigende handlinger, så forvaltningsretten overholdes.

Yderligere bemærkes det, at det var indklagede selv, som har besluttet at foretage tilsyn af klager og Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD på samme dag, og derfor ikke kan undskylde sig ved, at

”Det er den samme reelle ejer, CC, som deltog under begge tilsynsbesøg, og ligeledes gennemgik kundesagen med Erhvervsstyrelsen for begge virksomheder på dagen for tilsynet.”

Derudover fremstår formuleringen *”Yderligere fremgår det på s. 4, at revisor er Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, dog er det tilknyttet CVR-nr. xxxxxxxx, som tilhører AA ApS”*, yderst misvisende, da den tegner et billede af at det er klager, som har begået en fejl. Dette er imidlertid ikke tilfældet, da den årsrapport som indklagede henviser til, blev udfærdiget på et tidspunkt, hvor klagers selskab hed Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, hvorfor det er fuldstændig korrekt, at det er dette navn som figurerer på årsregnskabet.

Klager gør således fortsat gældende, at alle forhold vedrørende kundeforholdet med FF Aps, skal afvises.

3.5. Påtaler

3.5.1. Påtale H

I forhold til kundesagerne GG ApS (Opløst efter erklæring), og NN ApS skal klager bemærke, at der er enighed mellem parterne om, at den manglende ændring af reaktionsteksten i afgørelsen er en fejl fra indklagedes side, jf. indklagedes indlæg af den 19. december 2023, side 35.

Klager har endnu ikke modtaget særskilt skrivelse herom fra indklagede, hvoraf det fremgår, at klager kan se bort fra de nævnte påtaler, hvorfor indklagede opfordres til at fremsende disse straks.

Indklagede anfører, at klager vedrørende kundesagen II ApS ikke kunne dokumentere de korrekte datoer for etableringen af kundeforholdet ved tilsynsbesøget, men at indklagede i sit sagsbehandlingssystem kunne se, at klager har foretaget registreringer for kunden fra den 29. november 2017. Denne dokumentation, som indklagede er i besiddelse af er ikke tidligere blevet fremlagt og klager havde således fortsat ikke mulighed for at forholde sig det faktum under høringen. Der har således ikke været mulighed for at imødekomme og eventuelt modbevise påtalen.

I forhold til kundesagen EE A/S fastholder klager, som det også tidligere er blevet anført overfor indklagede i klagers forudgående skrivelser, som indklagede ikke har medtaget i sagsbehandlingen, at klager ikke stiftede EE A/S, men selskabet blev stiftet af en advokat. Indklagede burde have elektronisk adgang til selskabsdokumenterne på Virk.dk. Selskabet blev stiftet den 8. marts 2017 og i forhold til, at klager indhentede identitetsoplysningerne den 6. maj 2017, stemmer dette overens med, hvornår kundeforholdet reelt blev etableret.

Vedrørende den del af påtalen som vedrører FF ApS (under konkurs), skal det igen bemærkes, at klager ikke er blevet partshørt vedrørende forholdet om FF ApS (under konkurs), jf. også ovenfor.

Forholdet vedrørende FF Aps (under konkurs) var taget med i udkastet til afgørelsen til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, men der er tale om to separate juridiske enheder. Klager har således ikke haft mulighed for at forholde sig til forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) forud for den endelige afgørelse. Klager havde ikke føje til at tro, at påbuddet vil blive overført til dem, og er ikke blevet informeret herom, hvorfor påbuddet er i strid med partshøringsreglerne.

3.5.2. Påtale I

Indklagede anfører i deres bemærkninger af den 19. december 2023, side 38, at man ikke kan anvende skatteoplysninger som rettidig kontrolelement i kundeforholdende EE A/S, II ApS og JJ ApS, ”da kunden ikke kan udgøre en lavrisiko grundet branchen.”

Det er uklart, hvad indklagede mener med lavrisiko grundet branchen, da der er tale om tre separate kunder, der har forskellige brancher: transportvirksomhed, holdingvirksomhed og engrosvirksomhed.

Det er klagers klare opfattelse, at SKAT er en pålidelig virksomhed, hvis oplysninger man kan lægge til grund er korrekte, hvorfor klager er uforstående over for, hvorfor indklagede mener, at anvendelse af skatteoplysninger ikke er et rettidigt kontrolelement til at kontrollere den eller de reelle ejeres identitetsoplysninger, således virksomheden med sikkerhed ved hvem den eller de reelle ejere er, jf. hvidvasklovens § 11, stk. 1. nr. 3, 1. pkt., jf., § 10, nr. 1.

Indklagede anfører på side 39 i deres bemærkninger af den 19. december 2023, at selvom den reelle ejer, stifter og direktør af kunden GG ApS, var SS, som på tidspunktet for stiftelsen var ansat som kundeansvarlig i klager, skal klager ”fortsat godtgøre, at de rettidigt har kontrolleret den reelle ejers identitet.”

Det fremgår af forarbejderne til hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, at begrebet ”med sikkerhed ved” skal forstås således, at der ikke må foreligge omstændigheder, der giver anledning til tvivl om, at oplysningerne om den eller de reelle ejere er korrekte. I det foreliggende tilfælde, hvor SS var ansat i AA ApS, har man med sikkerhed vidst, at oplysningerne om den reelle ejer var korrekte. Herunder at klager har haft identitetsoplysningerne i hænde siden oprettelsen af GG ApS. Klager har således kunne godtgøre, at klager rettidigt har kontrolleret den reelle ejers identitet.

I forhold til FF ApS (under konkurs), skal det endnu engang bemærkes, at dette selskab ikke indgik i påtale I, i forhold til indklagede udkast til afgørelse af 24. april 2023 der blev sat i høring. Der virker derfor betænkeligt, at dette skal indgå i Påtale I, i forhold til den endelige afgørelse, når spørgsmålet ikke var en del af partshøringen. På denne baggrund må forholdet afvises.

3.5.3. Påtale J

Det fremgår af side 43 i indklagedes bemærkninger af den 19. december 2023, at påtale J er fastholdt for kundesagerne MM ApS, LL ApS, GG ApS samt FF ApS (under konkurs), idet klager i høringssvaret eller i klageskriftet ikke har fremsendt dokumentation for, at klager har foretaget en vurdering af kundens formål og tilsigtede beskaffenhed, og der ikke er fremsendt ny dokumentation i kundesagen.

Indklagede har slet ikke inddraget det materiale, som klager har fremsendt til indklagede, hvilket ses særligt tydeligt i forhold til denne påtale, da klager jo netop har fremsendt dokumentation for disse kundesager, hvor der foretages selvstændige vurderinger af kundernes formål og tilsigtede beskaffenhed, herunder hvilke ydelser kunden ønsker, vurdering af forretningsforbindelsens karakter, kundens forretningsmodel, kundens generelle indtægts- og formuegrundlag mv.

Der henvises til den reviderede skrivelse til skrivelse af 12. juni 2023 (af 23. juni 2023) samt klageskriftet af 10. november 2023, hvor alt ovenstående dokumentation fremgår af begge skrivelser.

I forhold til FF ApS (under konkurs), skal det endnu engang bemærkes, at kundesagen var taget med i udkastet til afgørelsen til Statsautoriseret Revisionsanpartsselskab DD, men der er tale om to separate juridiske enheder. Klager har således ikke haft mulighed for at forholde sig til forholdet vedrørende FF ApS (under konkurs) forud for den endelige afgørelse. Klager havde ikke føje til at tro, at påbuddet vil blive overført til dem, og er ikke blevet informeret herom, hvorfor påbuddet er i strid med partshøringsreglerne.

3.5.4. Påtale K

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 3, at:

”Virksomheder og personer skal gennemføre alle kundekendskabskrav, jf. stk. 1 og 2. Omfanget af kundekendskabsproceduren kan dog gennemføres ud fra en risikovurdering. I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af bilag 2 og 3.”

Af forarbejderne til hvidvasklovens § 11, stk. 3, fremgår det, at hvis nogen af de risikofaktorer, der er nævnt i bilag 2 og 3, er til stede i kundeforholdet, skal de afdækkes og indgå i risikovurderingen af kundeforholdet. Dette betyder dog ikke, at alle virksomheder og personer i ethvert kundeforhold skal forholde sig til alle faktorer. Bestemmelsen finder desuden kun anvendelse, hvis faktorerne reelt er til stede i det konkrete kundeforhold. Det må ud fra forarbejderne derfor udledes, at virksomheden kun skal forholde sig til de faktorer, som er konkret til stede i kundeforholdet.

Indklagede skriver i deres bemærkninger af 19. december 2023, side 47-48, at klager ikke har taget stilling til forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed, inddraget lovens bilag 2 og bilag 3.

Dette er imidlertid forkert, idet klager den 23. juni 2023 har fremsendt revideret skrivelse til skrivelse af 12. juni 2023 til indklagede, hvilken skrivelse indklagede ikke har medtaget i sin endelige afgørelse.

Således har klager taget stilling til forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed samt inddraget lovens bilag 2 og bilag 3.

Det tidligere anførte i det endelige klageskrift af den 10. november 2023, fastholdes således.

3.5.5. Påtale L

Vedrørende kundeforholdet med MM ApS, skal det på ny bemærkes, at stifteren og tidligere reelle ejer af kunden, er ejeren af klager.

Derudover skal det bemærkes, at klager gennem sit bogføringsarbejde har ført løbende tilsyn med transaktionsmønstrene, da dette fremstår som en helt naturlig del af arbejdet med bogføring. Den løbende overvågning er således en integreret del af arbejdet.

Der henvises i øvrigt til klagers endelige klageskrift.

3.5.6. Påtale M

Klager har følgende bemærkninger til indklagedes fremhævede kundesager i deres indlæg af 19. december 2023, side 52.

Vedrørende EE A/S, konstaterer indklagede, at kundeforholdet blev etableret den 8. marts 2017, at klagers [System 1] systemet foretog et PEP tjek via Finanstilsynets liste den 29. august 2021, og at den reelle ejer den 29. august

2021 erklæret, hvorvidt han er nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person. Der er tale om en kunde, som AA ApS, har haft et indgående kendskab til, idet den reelle ejer, RR mange gange løbende har været til fysisk møde hos klager og i kontakt med klager i forbindelse med samarbejdet, og klager har således opbygget en relation til RR, og kender vedkommende særdeles godt. Klager har således hele tiden været klar over, at den reelle ejer ikke var PEP eller nærtstående eller samarbejdspartner med en PEP.

For så vidt angår kunden II ApS foretog klagers [System 1] system et PEP tjek via Finanstilsynets liste den 25. august 2020. Det er desuden den 18. november 2020 dokumenteret, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en PEP.

Vedrørende JJ ApS blev der den 15. juni 2022 foretaget et tjek af, hvorvidt den reelle ejer af er en politisk eksponeret person eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person for kunden via klagers [System 1] system.

For kunden LL ApS (under konkurs) er PEP tjek gennemført via [System 1] den 20. juli 2020 og igen den 29. november 2020.

Vedrørende NN ApS skal det bemærkes, at der er foretaget PEP tjek via [System 1] systemet den 25. august 2020 samt den 25. maj 2021.

Vedrørende den del af påtalen, som vedrører FF ApS (under konkurs), må der igen gøres indsigelser heroverfor, jf. det tidligere anførte i dette skriv vedrørende manglende partshøring.

3.5.7. Påtale N

Indklagede bemærker i deres bemærkninger af den 19. december 2023, side 54, at klager ikke har gjort tiltag for at kontrollere, hvorvidt kunden eller dennes reelle ejer var nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, for så vidt angår kundeforholdet GG ApS og KK ApS.

Indklagede gør gældende for kundeforholdet GG ApS, at det ikke er tilstrækkeligt at kende den reelle ejer, det skal også kunne dokumenteres, at det er kontrolleret.

Klager er uforstående overfor dette standpunkt, idet det understreges, at den reelle ejer, stifter og direktør var SS, som også både på tidspunktet for stiftelsen og nu er ansat som kundeansvarlig klager. Der har således ikke været nogen grund til at kontrollere, om den reelle ejer var en PEP, idet klager har et indgående kendskab til den reelle ejer og således har fået afklaret, hvorvidt denne er en PEP eller nærtstående eller samarbejdspartner til en PEP. Påtale N vedrørende dette kundeforhold forekommer urimeligt og ulogisk.

Det fastholdes i forhold til KK ApS, at klager altid benytter systemet [System 1] til at undersøge eventuelle PEP-relationer. Det skal hertil bemærkes, at [System 1] er almindeligt anvendt og anerkendt i branchen. Det bestrides derfor, at der ikke er foretaget et PEP-tjek.

3.5.8. Påtale O

Det fremgår af indklagedes bemærkninger af den 19. december 2023, side 57, at det er indklagedes opfattelse, at klager burde have undersøgt hvorfor der ikke fremgik et varelager af kunden LL ApS' regnskab, jf. hvidvasklovens § 25, stk. 1, jf. § 10, nr. 1.

Klager skal understrege, at der ikke er fundet nogle "red flags" ved kunden, og at man kan drive kiosk på mange måder, herunder er det ikke usædvanligt at LL ApS som kiosk-virksomhed ikke har haft et bogført varelager, idet det også er normalt i detailbranchen med konsignationsaftaler, hvorefter det er leverandøren der ejer varelageret og der afregnes efter salg.⁵ [5 <https://www.truecommerce.com/dk-da/konsignationslager>] Det forhold at en detailvirksomhed ikke selv ejer et varelager, som det kan bogføre, udgør således ikke noget mistænkeligt eller usædvanligt, hvorfor dette forhold ikke har givet anledning til at der skulle foretages yderligere undersøgelser.

Indklagedes bemærkning om, at klager ikke konkret har fået bekræftet eller undersøgt forholdende yderligere vedrørende varelageret forekommer desuden uforholdsmæssig, idet det er indklagede som skal oplyse sagen efter forvaltningsloven, herunder må det pålægge indklagede at undersøge varelager samt sammenhæng mellem kundens branche, kundens omsætning og lavt angivne antal årsværk.

Det skal således bemærkes, at idet det både er almindeligt med et konventionelt lager og konsignationslager i den pålæggende branche, har der grundet klagers branchekendskab ikke været anledning til yderligere end det der har været foretaget.
..."

Ankenævnet udtaler:

Det kan lægges til grund, at klager er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 16.

Ankenævnet finder, at Erhvervsstyrelsen ikke har begået sagsbehandlingsfejl.

Det retlige grundlag

Det følger af hvidvasklovens § 7, stk. 1, at virksomheder og personer omfattet af loven skal identificere og vurdere risikoen for, at virksomheden eller personen kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Risikovurderingen skal foretages med udgangspunkt i virksomhedens eller personens forretningsmodel og omfatte vurderingen af risikofaktorer, der er forbundet med kunder, produkter, tjenesteydelser og transaktioner samt leveringskanaler og lande eller geografiske områder, hvor forretningsaktiviteterne udøves. Risikovurderingen skal dokumenteres og løbende opdateres.

Af hvidvasklovens § 8, stk. 1, fremgår det, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have tilstrækkelige skriftlige politikker, forretningsgange og kontroller, som skal omfatte risikostyring, kundekendskabsprocedurer, undersøgelses-, noterings- og underretningspligt, opbevaring af oplysninger, screening af medarbejdere og intern kontrol til effektiv forebyggelse, begrænsning og styring af risici for hvidvask og finansiering af terrorisme. Politikker, kontroller og forretningsgange skal udarbejdes med udgangspunkt i risikovurderingen foretaget efter § 7 under hensyntagen til virksomhedens størrelse.

Det følger af hvidvasklovens § 10, stk. 1, nr. 1, at virksomheder og personer omfattet af loven skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, jf. §§ 11-21, når de etablerer en forretningsforbindelse, en kundes relevante omstændigheder ændrer sig, og i øvrigt på passende tidspunkter, herunder når virksomheden eller personen i løbet af det relevante kalenderår er juridisk forpligtet til at kontakte kunden med henblik på at undersøge enhver relevant oplysning vedrørende den eller de reelle ejere.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 2, at virksomheden eller personen skal kontrollere kundens identitetsoplysninger på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra en pålidelig og uafhængig kilde. Ved pålidelig og uafhængig kilde forstås eksempelvis elektroniske identifikationsmidler, relevante tillidstjenester eller enhver anden sikker form for fjernidentifikationsproces eller elektronisk identifikationsproces, der er reguleret, anerkendt, godkendt eller accepteret af de kompetente nationale myndigheder.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 3, 1. pkt., at virksomheden eller personen skal indhente identitetsoplysninger på den eller de reelle ejere og gennemføre rimelige foranstaltninger for at kontrollere den eller de reelle ejeres identitet, således at virksomheden eller personen med sikkerhed ved, hvem den eller de reelle ejere er.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 4, at virksomheden eller personen skal vurdere og hvor relevant indhente oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede beskaffenhed.

Det fremgår af hvidvasklovens § 11, stk. 1, nr. 5, at virksomheder og personer løbende skal overvåge en etableret forretningsforbindelse. Transaktioner, der gennemføres som led i en forretningsforbindelse, skal overvåges for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med virksomhedens eller personens viden om kunden og kundens forretnings- og risikoprofil, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse. Dokumenter, data eller oplysninger om kunden skal løbende ajourføres.

Af hvidvasklovens § 11, stk. 3, fremgår det, at virksomheder og personer skal gennemføre alle kundekendskabskrav, jf. stk. 1 og 2. Omfanget af kundekendskabs-proceduren kan dog gennemføres ud fra en risikovurdering. I vurderingen skal inddrages oplysninger om forretningsforbindelsens formål, omfang, regelmæssighed og varighed. I vurderingen skal som minimum inddrages de faktorer, som fremgår af lovens bilag 2 og 3.

Det følger af hvidvasklovens § 17, stk. 1, at virksomheder og personer omfattet af denne lov ud over kravene i §§ 11 og 12 skal gennemføre skærpede kundekendskabs-procedurer, hvor der vurderes at være øget risiko for hvidvask eller finansiering af terrorisme. Virksomheden eller personen skal i vurderingen tage de højrisikofaktorer i betragtning, som fremgår af bilag 3 til loven, og andre højrisikofaktorer, som må skønnes at være relevante.

Det fremgår af hvidvasklovens § 18, stk. 1, at virksomheder og personer omfattet af loven skal have forretningsgange til at afgøre, om kunden, kundens reelle ejer, den begunstigede i henhold til en livsforsikringspolice eller den begunstigedes reelle ejer er en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 8, eller en nærtstående eller nær samarbejdspartner til en politisk eksponeret person, jf. § 2, nr. 6 og 7.

Af hvidvasklovens § 25, stk. 1, fremgår det, at virksomheder og personer skal undersøge baggrunden for og formålet med:

- 1) Alle transaktioner, der
 - a) er komplekse,
 - b) er usædvanligt store,
 - c) foretages i et usædvanligt mønster eller
 - d) ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

2) Alle usædvanlige aktiviteter, der ikke har et åbenbart økonomisk eller lovligt formål.

Af hvidvasklovens § 26, stk. 1, fremgår det, at virksomheder og personer omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det samme gælder ved mistanke, der er opstået i forbindelse med kundens forsøg på at foretage en transaktion eller en henvendelse fra en mulig kunde med ønske om gennemførelse af en transaktion eller aktivitet.

De meddelte påbud

Ankenævnet bemærker, at afgørelsen af, om en virksomhed opfylder de beskrevne krav i hvidvasklovens § 7, stk. 1, § 8, stk. 1, § 18, stk. 1, § 10, nr. 1, § 11, stk. 1, nr. 2 og nr. 3, 1. pkt., nr. 4, samt nr. 5, § 11, stk. 3, § 17, jf. § 10, nr. 1, § 25, stk. 1 og § 26, stk. 1 beror på en skønsmæssig vurdering med udgangspunkt i den konkrete virksomhed og de konkrete risikofaktorer, som bevirker, at virksomheden kan blive misbrugt til hvidvask eller finansiering af terrorisme.

Ankenævnet tiltræder efter en gennemgang af sagen Erhvervsstyrelsens vurderinger af, at klagers risikovurdering, samt politikker, forretningsgange og kontroller mv. efter en samlet bedømmelse er utilstrækkelige, og ankenævnet er enig i den begrundelse, som Erhvervsstyrelsen har anført. Ankenævnet finder således, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte de skøn, som Erhvervsstyrelsen i denne forbindelse har foretaget.

De meddelte påtaler

Ankenævnet tiltræder med samme begrundelse de af Erhvervsstyrelsen meddelte påtaler. Det bemærkes således, at afgørelsen af, om en virksomhed har foretaget tilstrækkelige kontroller, foranstaltninger og risikovurderinger vedrørende kundekendskabsprocedurer, forretningsforbindelsens formål, m.v., beror på en konkret skønsmæssig vurdering af forholdene i den enkelte virksomhed, og at der ikke er grundlag for at tilsidesætte de skøn, som Erhvervsstyrelsen i denne forbindelse har foretaget.

Beslutningen om politianmeldelse

Erhvervsankenævnet bemærker, at Erhvervsstyrelsens beslutning om politianmeldelse af klager ikke er en afgørelse, som kan påklages til Erhvervsankenævnet.

Herefter – og da det, der er anført af klager i forbindelse med sagens behandling i ankenævnet, ikke i øvrigt kan føre til et andet resultat – stadfæster ankenævnet i det hele Erhvervsstyrelsens afgørelse af 31. maj 2023.